HVNC · LIBRVM

INTER · ALIOS

GOLDWINO · SMITH

QVI · CARMINE · HEXAMETRO

PRAEMIVM

SEXTAE · CLASSI

ET · QVINTAE · CLASSIS

PRIMO · ORDINI

PROPOSITVM

REPORTAVIT

D · D

SCHOL · REGAL · ETONENS

MAGISTRI

ET

AVXILIARES

E · C · HAWTREY · R · OKES

E · COLERIDGE · G · G · COOKESLEY

E · H · PICKERING · H · DVPVIS

C · O · GOODFORD · C · J · ABRAHAM

G · A · CARTER · F · E · DVRNFORD

E · BALSTON · C · LVXMOORE

G · L · ELIOT · I · E · YONGE

A · D · M · DCCC · XL · I

PLVTARCHI

VOLVMEN DVODECIMVM,

IDEMQVE VLTIMVM,

TRES INDICES

IN EIVSDEM MORALIA

ET

PHILOSOPHICA,

VERBORVM VIDELICET,

RERVM ATQVE AVCTORVM,

TENENS.

LIPSIAE,

IMPENSIS GOTTH. THEOPH. GEORGI.

CIↃIↃCCLXXXII.

INDEX
VERBORVM NOTABILIORVM,
IN
MORALIBVS ET PHILOSOPHICIS
PLVTARCHI OPERIBVS
OCCVRRENTIVM.

A.

ἀγενής. τῶν κύκνων ἀγενέστερος VI. 614. 5. οὐκ ἀγενὴς νεανίας VI. 621. 12. οὐκ ἀγενὴς τὸ εἶδος VIII. 302. 14.

ἀγένητος, infectus. τὸ γεγενημένον οὐδὲ θεῶν (leg. θεῷ) δυνατόν ἐστι ποιεῖν ἀγένητον VI. 437. 4.

ἀγέννεια ψυχῆς VI. 426. 14.

ἀγεννής. τὸ εἶδος οὐκ ἀγεννὴς VI. 566. 10.

ἀγέννητος, non natus, ſine initio et ortu VI. 582. 8.

ἀγεννήτως X. 214. 1.

ἀγεννῶς VI. 533. 13.

ἀγέραστος, honore carens X. 64. 2.

ἀγέρωχος, inſolens, ferox. ἀγέρωχα καὶ ἄκοσμα πάθη VIII. 609. 8.

ἄγευστος. ἄγευστοι παῤῥησίας VI. 44. 5. ἔρχεται οὐκ ἄγευστος αὐτῶν παντάπασιν VI. 131. 3. θυσία ἄγευστος VI. 472. 9.

ἀγήραος, immunis a ſenectute. κεῖνοι ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι VI. 640. 10. vid. etiam Tom. IX. 59. 6.

ἀγήρως, *idem*. τὰ ὑδρευόμενα — παραμένει ἀγήρω καὶ χλοερὰ VIII. 575. antep. τὸ φιλότιμον ἀγήρω μόνον ἡγούμενοι IX. 133. 4. vid. not. 13. τὸν ἀθάνατον καὶ ἀγήρω βίον ἀφεὶς X. 100. 12.

ἀγιστεῖαι ἱερατικαὶ VIII. 908. 6.

ἀγκαλίζεσθαι, vlnis amplecti VIII. 530. 8.

ἀγκιστροειδής, hami ſeu vnci formam referens IX. 479. 10.

ἄγκιστρον θινῶδες VII. 752. vlt. et 753. 1. vti etiam Tom. IX. 129. 1.

ἀγκτήρ, vncus VII. 833. 2.

ἀγκυρηβόλιον σάλου καὶ πλάνης VII. 256. vlt.

ἀγκύριον, ancora VIII. 233. 7.

ἀγκυροβόλιον. τοῦ λόγου οὐκ ἔστιν ὅρμος, οὐδ' ἀγκυροβόλιον VIII. 19. 8.

ἀγλαΐζειν, ornare, honorare. πολλοῖς ἐνάλου ὀρείου πολλάκις ἄγρας ἀκροθινίοις ἀγλαΐσας τὴν ἀγροτέραν ἅμα θεὸν καὶ Δίκτυνναν X. 24. 8.

ἀγλαόκαρπος, egregium fructum proferens VIII. 720. 9. 721. 1. et 3.

ἀγλαῶπις νὺξ VIII. 875. 8.

ἄγλωσσος, lingua carens VIII. 14. 1. et 3. et X. 17. 6.

ἄγναμπτος, a fullone non purgatus. ἐν ἀγνάμπτοις καθεζόμενοι VI. 646. vlt. vid. not. 62.

ἄγναπτος, *idem*. ἱμάτια ἄγναπτα VIII. 759. 1. vid. etiam pag. 761. 6.

ἁγνεύειν τῶν ἀνιέρων καὶ παρανόμων ὁμιλιῶν VI. 544. 13. ἐνιαυτὸν ἀφροδισίων ἁγνεῦσαι καὶ οἴνου VII. 818. 10. ἁγνεύειν λόγων πονηρῶν καὶ πράξεων ἀτόπων καὶ πάθους κ. τ. λ. VII. 819. 7.

ἀγνόημα, error VI. 628. antep. VIII. 788. 9.

ἄγνος, vitex. ἄγνου καὶ μυρίκης χαμεῦναι VIII. 286. 6. vid. etiam p. 540. 10. et 12. et T. IX. 2. 7.

ἄγνυθες, inſtrumentorum textoriorum genus VI. 592. vlt.

ἀγνωμονεῖν, male, improbe agere. σὲ ἀγνωμονῶν καὶ ἀδικῶν οὐ δέδιεν, οὐδ' αἰσχύνεται VIII. 114. 2. ἐρασταῖς ἀγνωμονηθεῖσιν ὁ ἔρως ὀξὺς ὑπακούει IX. 70. 7.

ἀγνωμονεύειν, *idem*. πολλὰ περὶ τὴν νέμησιν ἀγνωμονευόμενος VII. 888. pen.

ἀγνωμόνως δυσωπεῖν, pudorem alicui immerito iniicere VIII. 109. 9.

ἀγνωμοσύνη, delictum, error VI. 281. pen.

ἀγνώμων καὶ δυσπαραίτητος ἐπι-

ἀδικία.

ἀδικία. τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα, τιμᾶς; ex Euripide VI. 89. 1. ἐσχάτης ἀδικίας εἶναι, δοκεῖν δίκαιον, μὴ ὄντα, Plato dixit VI. 185. 2.

ἀδικοπραγεῖν, iniuſte agere VII. 951. 8.

ἄδιψος, ſitim ſedans, vel eam arcens. ἡ σιγὴ ἄδιψος. dictum Hippocratis VI. 336. 10. τὰ ἄλιμα καὶ ἄδιψα VI. 599. 13.

ἀδόκητος, inſperatus, inexſpectatus VII. 333. 5.

ἄδολος. τῆς φιλικῆς συμφωνίας ταύτης καὶ ἁρμονίας ὐδὲν ἀνόμοιον, ὐδ' ἀνώμαλον, ὐδ' ἄδολον εἶναι μέρος VI. 364. antep. ſed vid. not. 85. ἀγῶνες ἄδολοι καὶ ἄτεχνοι X. 105. 12.

ἄδοξος, inglorius. οἱ φιλόσοφοι τὺς πλυσίυς θεραπεύοντες, ὐκ ἐκείνυς ποιῦσιν ἐνδόξυς, ἀλλ' αὐτὺς ἀδοξοτέρυς VI. 539. 3.

ἀδορυφόρητος, ſatellitibus non ſtipatus VI. 782. 4.

ἄδυλος, ſeruis carens IX. 303. 14. et pen.

ἀδύλωτος, ſeruituti non obnoxius. συμπεσόντων ὅπλοις ἀνικήτοις φρονημάτων ἀδυλώτων VII. 292. 8. ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ φρονήσει — ἴσον παρέχειν καὶ ἀδύλωτον IX. 22. 14.

ἀδρανὴς, imbecillis, infirmus. τὸ ἄῤῥεν ἀδρανὲς καὶ τὸ θῆλυ χωρὶς ἀλλήλων VII. 70. vlt. νηφάλιος καὶ ἀδρανὴς φάσις VIII. 609. 1. ἀδρανὴς ἡ γῆ καθ' ἑαυτὴν καὶ σκοτώδης, ἡλίυ μὴ προσλάμποντος IX. 63. 11. ἡ δρόσος ἀσθενὴς ἐςὶ καὶ ἀδρανὴς ὄμβρος IX. 633. 9.

ἀδράστεια vocatur fatum a Chryſippo Stoico X. 362. pen. eſt etiam nomen radicis cuiusdam X. 784. pen.

ἄδρατος, ignauus. ἀνδράποδα χρηστὰ καὶ ἄδρατα VI. 666. 11.

ἀδρoτὴς, fortitudo, robur. ψυχὴ λιπῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην VI. 60. 12.

ἀδρύνειν, roborare. ἡ ἄργιλος ἀδρύνυσα καὶ διογκῦσα τῇ θερμότητι τὸν πυρὸν VIII. 689. 12.

ἀδυσώπητος, nullo pudore affectus VI. 238. 13. ſed τὸ ἀδυσώπητον, vacuitas a nimio, praepoſtero et inepto pudore VIII. 103. pen. et 104. 13. vid. etiam p. 105. 13. vbi eſt in maſc. ab hoc inepto pudore vacuus.

ἀδυσωπήτως, ſine verecundia, impudenter VIII. 114. 6. vbi copulatur cum ἀναιδῶς.

ἄδυτον, adytum X. 761. 5.

ἀδωροδόκητος, qui muneribus ſe corrumpi non patitur IX. 373. pen. τὸ ἀδωροδόκητον, abſtinentia a muneribus capiendis VIII. 148. pen.

ἀειγενὴς, perpetuo naſcens, eſt epitheton mundi VII. 474. 11.

ἀειδὴς, informis. ὕλη ἄμορφος καὶ ἀειδὴς IX. 471. 9. inconſpicuus, obſcurus X. 644. 12. vbi ἀειδὲς καὶ ἀόρατον coniunguntur.

ἀειθαλὴς, perpetuo virens VIII. 571. 4. 574. 9.

ἀεικέλιος, indecens, indignus. αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίυ ςρατῦ ἄλλυ σημαίνειν. ex Homero VI. 245. 12. αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας. verſus Homericus VIII. 426. 2.

ἀεικὴς, indignus, acerbus, ſaevus. ἀεικέα ἔργα VI. 67. 11. et ita etiam ἔργον ἀεικὲς p. 115. 1. ἔοικέ τοι, ὔτοι ἀεικὲς VI. 104. antep. νῦσος ἀεικὴς VIII. 716. pen.

ἀεικίνητος δύναμις, vis ſe perpetuo mouendi X. 220. 12. et ita

ἀθείαστος.

ἀθείαστος. *ἀθείαστοι μαντεῖαι*, vaticinia, quae ſine afflatu diuino fiunt VII. 641. 12. *μανία οὐκ ἀθείαστος, οὐκ οἰκογενὴς* IX. 40. 2. *οὐκ ἀθείαστον ὁ τῶν ἐρώντων ἐνθουσιασμός ἐστιν* IX. 43. 11.

ἀθέμιτος. *ἐκείνοις* (ſcil. Buſiritis) *σάλπιγγος ἀκούειν ἀθέμιτον*, illicitum eſt, nefas habetur VI. 572. 6.

ἄθεος, qui Deum negat VI. 629. vlt. *ποίαν γῆν ἄθεον εὕρῃ, ποίαν θάλασσαν;* VI. 634. antep. *αἰσχρὰ καὶ ἄθεα ἐρωτήματα*, quae Deo proponere nefas eſt VII. 627. 1. *ἄθεον καὶ ἀνεόρταστον καὶ ἀνενθουσίαστον* X. 533. vlt.

ἀθεότης. *ἔνιοι ἀθεότητα δεισιδαιμονίας ἀπολόγημα ποιοῦνται* VI. 243. 17. *ἤθεσι τὴν ἀθεότητα ἐμποιεῖν* VI. 627. 3. *ὁρᾷς τὸν ὑπολαμβάνοντα βυθὸν ἡμᾶς ἀθεότητος* IX. 34. 6.

ἀθεράπευτος, inſanabilis, in ſenſu morali, qui a vitiis ad meliorem mentem ſe reduci non patitur X. 637. 5.

ἀθερίζειν, ſpernere VIII. 154. 2.

ἄθεσμος illegitimus, nefarius. *βρώσεις ἀθέσμους προσάγεσθαι*, quibus veſci nefas eſt VI. 382. pen. *ἄθεσμοι πράξεις* VII. 423. pen. *τὰς μὲν δρᾶσαι, τὰς δὲ παθεῖν ἄθεσμα καὶ σχέτλια λέγουσι* VIII. 902. vlt.

ἀθέως διέρχεσθαι τὸν βίον, vitam impie exigere VI. 460. 1.

ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχειν. verſus Simonidis VI. 314. 10. 515. 4. VII. 755. 12. et X. 149. pen.

ἄθηλυς καὶ ἀφελὴς καλλωπισμὸς VII. 148. vlt.

ἀθηρηλοιγὸν X. 810. antep.

ἄθηρος, feris carens. *ἄθηρος χώρα* VI. 320. antep. *τὸ ἄθηρον ἅμα ταῖς λίμναις ἔνεστι καὶ ποταμοῖς* X. 82. 15.

ἄθικτος, intactus, illibatus. *ὦτα λόγοις ἄθικτα φαύλοις* VI. 136. pen. *κρίσις ἀπαθὴς καὶ ἄθικτος, καὶ ὑπὸ τοῦ κολακεύοντος ἀνάλωτος* VI. 205. 7. *πάθους ἀκέραιον ἦθος καὶ ἄθικτον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν* VII. 727. 3. *ὅπως ἄθικτος* (ſcil. *ὁ φίλος*) *αὐτῷ καὶ νεαρὸς ἀποδύοιτο πλεῖστον χρόνον ἐν ταῖς παλαίστραις* IX. 5. 9. *ὥσπερ ἱεροῖς ἀσύλοις καὶ ἀθίκτοις ἀμύνοντες* IX. 46. 14.

ἄθλησις. *τὴν τροφὴν ὥσπερ ἄθλησιν περὶ τὸ σῶμα τῆς ἀταξίας ἀναλισκούσης* VIII. 891. 2. ſed vid. not. 16.

ἀθλητικὸς, athletis conueniens. *ἀθλητικὰ ταῦτα*, ſcil. *ἐστὶ* VIII. 596. 2. *ἀθλητικοὶ ἀγῶνες* VIII. 891. antep. ſed vid. not. 18.

ἄθλιος ζωγράφος, pictor ineptus, artis non bene gnarus VI. 21. 10. et ita *σύγγραμμα ἄθλιον*, non bene elaboratum VI. 220. 8.

ἀθλιότης τελεία VI. 426. 13.

ἀθόλωτος κρήνη, fons non turbatus VIII. 894. 7.

ἀθόρυβος ὄψις VI. 303. pen. ſed vid. not. 47. *ἀθόρυβον καὶ ἡδεῖαν τὴν ὑποδοχὴν παρέχειν τινὶ* VII. 79. 8. *ἀθόρυβον ἦθος* VIII. 330. 2.

ἀθορύβως ὑπομένειν τι, animo placido atque ſedato aliquid perferre VI. 337. 6.

ἄθραυστος καὶ ἀκέραιος φωνὴ, nullo ſtrepitu turbata et interrupta VIII. 883. 5.

ἄθρεπτος VII. 945. 5. vid. not. 18.

ἀθροῦς, pro *ἀθρόος*, confertus. *ἀθροῦν τὸ ὑγρὸν ἐφέλκεσθαι* VIII. 790. 6.

se corrumpi non patitur, ei aures non praebet VIII. 120. 16.

ἄκολος, buccella, frustum panis VI. 155. 5.

ἀκολουθητικὸς, ad obsequendum promtus. ἕξεις ἀκολουθητικαὶ τῷ αἱροῦντι λόγῳ VII. 765. 10.

ἀκολουθία VII. 761. pen. vid. not. 65. cum πειθὼ coniungitur VII. 762. 6. 7. ἀκολουθίας πλήθει (magna comitantium caterua) καὶ κατασκευῇ σοβαρὸς VIII. 286. 4.

ἀκόλουθος ἀδικίας vocatur poena a Platone VIII. 191. 9. νόμος ἀκόλουθος τῇ τοῦ παντὸς φύσει ab eodem Platone dicitur fatum VIII. 248. 10.

ἀκολούθως VIII. 252. 6.

ἀκόλυμβος, natandi imperitus VIII. 364. 5.

ἄκομψος, minus elegans. ἐγὼ δ' ἄκομψος εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον. versus Euripidis VI. 18. antep.

ἀκόμψως, inscite VI. 14. 8.

ἀκόνιτον, aconitum, herba venenata VIII. 54. 8.

ἀκοντίζειν τὸ δόρυ, hastam iaculari, in medium proiicere IX. 405. pen.

ἀκοντισμὸς, iaculorum proiectio VI. 27. 6.

ἀκοντιστὺς, iaculandi peritia VIII. 532. 5.

ἀκόρεστος, insatiabilis. ἱστορίαι τὸ ἐπιθυμοῦν ἀεὶ τῆς ἀληθείας ἀκόρεστον ἀπολείπουσαι καὶ ἄπληστον ἡδονῆς X. 496. 3.

ἀκορίη τροφῆς, non nimia exsaturatio in capiendis cibis VI. 492. pen.

ἀκοσμία, ornatus absentia, deformitas VI. 535. 6.

ἄκουσμα, auditio, omne, quod auditur VI. 23. 4. ἄκουσμα παιδικὸν VI. 136. 1.

ἀκουστικὴ αἴσθησις VI. 136. 6.

ἀκραιφνὴς ὄρεξις VI. 481. 5.

ἄκραντος, imperfectus, inefficax. ἄκραντα γάρ με ἔθηκε θεσπίζειν θεὸς IX. 267. 14.

ἀκρασία τῆς γλώττης, incontinentia, futilitas linguae VI. 36. 2. κακοηθείᾳ καὶ ὕβρει μεμιγμένη ἀκρασία VI. 250. 2. ἡ περὶ τὰς συνουσίας ἀκρασία VI. 493. 1. οἱ ἐξ ἀκρασίας καὶ φιληδονίας κεκραμένοι VI. 526. 5. ἔστι τις καὶ φιλανθρωπίας ἀκρασία VIII. 701. 10.

ἀκρατὴς περὶ τὰς ἡδονὰς καὶ ἀνάγωγος VI. 529. antep. ἡδονικοὶ παράνομοι καὶ ἀκρατεῖς VIII. 339. antep.

ἀκράτισμα, ientaculum VIII. 895. 11. 897. 7. et 11. 898. 2.

ἄκρατος, *adiect.* οὐκ ἀηδὴς ὁ φίλος, οὐδ' ἄκρατος VI. 181. 4. τὴν συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς καὶ τῷ πρὸς χάριν ἄκρατον ἀεὶ καὶ ἄδηκτον ὁμιλίαν ὑπονοεῖν δεῖ VI. 204. 3. ἀφαιρεῖν τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἄκρατον τῆς παῤῥησίας, ὥσπερ φωτὸς VI. 243. 7. ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν καὶ νουθεσίαν ἄκρατον οὐκ ἀναδέχεται VI. 266. 10. ἀκράτῳ τῷ κακῷ χρῆσθαι VI. 279. 4. γυνὴ φύσει αὐστηρὰ καὶ ἄκρατος καὶ ἀνήδυντος VI. 537. 10. 2) *subst.* merum, notissimum est, et saepissime occurrit.

ἀκρατῶς ἔχειν, se continere non posse in aliqua re VIII. 70. antep. vbi de curiositate dicitur: et sic πρὸς δόξαν ἀκρατῶς ἔχοντες VIII. 159. 5.

ἀκριβολογεῖσθαι περί τινος, accurate de aliqua re differere VIII. 143. 14. et ἀκριβολογεῖσθαί τι VIII. 253. 1.

ἀκρὶς, locusta VI. 558. 7.

ἀκριτόμυθος, qui sine iudicio verba

ἀκώλυτος,

λίθῳ

λίθῳ τὴν κεφαλὴν, ὑπέρῳ δὲ τὸν τράχηλον ἠλοήθην VII. 294. pen.

ἀλογία, difcrepantia a ratione VI. 581. pen.

ἀλογιστεῖν, contra rationem agere, infanire VIII. 605. 14.

ἀλογιστία, actio a fana ratione abhorrens VI. 436. 4. vbi de nimio et immoderato luctu dicitur.

ἀλόγιστος τόλμα VI. 206. 11.

ἀλόη, aloë VI. 536. 5.

ἀλοιδόρητος, qui iure reprehendi non poteft VI. 331. 4. οὐδὲ τῶν ἄλλων θεῶν (fcil. praeter Amorem) σχεδὸν ἀλοιδόρητος οὐδεὶς ἐκπέφευγε τὴν ἀλοιδόρητον ἀμαθίαν IX. 33. 6. 7. fed vid. not. 13.

ἀλοιτὴς θάνατος X. 579. 9.

ἀλοιφὴ ἀνελευθερίας καὶ πλεονεξίας VIII. 236. 8.

ἄλοξ, pro αὖλαξ, fulcus. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. verfus Aefchyli VI. 116. 4 et 706. 9.

ἄλουτος, illotus. οὐδ' ἀλούτους ποτὲ φευκτέον ἐλθεῖν ἐπὶ τροφὴν VI. 468. 7. et ita γεύσασθαι τροφῆς ἀλούτους p. 469. vlt.

ἅλς, fal. οἱ περὶ ἅλα καὶ κύμινον VIII. 727. 1. et 5. vid. etiam verf. 8.

ἄλσος τὸ παρὰ τὴν θάλασσαν VI. 561. 10.

ἀλσώδης. τὰ ἀλσώδη καὶ εὐπέταλα καὶ σκιερὰ καταμίξαι τοῖς φυτοῖς VIII. 570. 8.

ἀλύειν quid fignificet VI. 79. 13. antep. et vlt.

ἀλυκότης, falfugo VIII. 480. 2.

ἀλύμαντος, qui laedi, violari nequit. ὁ λόγος ὑπηρετικὸς τοῦ νοῦ — γῆρας ἀλύμαντος VI. 17. 10.

ἀλυπία, doloris et moeftitiae abfentia. κράτιστον πρὸς ἀλυπίαν φάρμακον ὁ λόγος VI. 394. 1.

ἄλυπος, dolore carens. μετ' ἀγνοίας τῶν οἰκείων κακῶν ἀλυπότατος ὁ βίος VI. 439. 11.

ἀλύπως φέρειν πάντα VI. 212. 7.

ἄλυρος, lyra deftitutus. ἄναυλοι καὶ ἄλυροι ἔρωτες VII. 598. vlt.

ἄλυς, anxietas VI. 290. 1.

ἄλυσσος βοτάνη VIII. 568. 9.

ἄλυτος, indiffolubilis X. 220. 4.

ἄλφειν, inuenire, redimi VIII. 654. vlt.

ἀλφηστὴς VIII. 379. 7.

ἀλφὸς, vitiligo X. 792. 6. et 793. 6. vbi in plurali legitur.

ἀλώδης ἐπίπαγος VIII. 482. pen.

ἀλώπηξ, nomen pifcis X. 67. 10.

ἅλως, area circa Lunam IX. 538. 13. 554. 11. 12. antep. et vlt.

ἁλώσιμος, expugnabilis. οἰκία ἁλώσιμος ὑπὸ χρημάτων VIII. 306. 13. φιλία ἐν χρόνῳ πολλῷ καὶ δι' ἀρετῆς ἁλώσιμον VIII. 620. 2.

ἁλωτὸς, qui capi poteft. πᾶν τὸ ζητούμενον ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον. ex Sophocle VI. 369. 14.

ἀλώφητος, non ceffans. τὸ ἐνδελεχὲς καὶ ἀλώφητον ἔχουσι X. 181. pen.

ἀμαθία καὶ ἄγνοια ἡ περὶ θεῶν VI. 627. 1.

ἀμᾶν, metere. ἀντὶ ταύτης τῆς διαίτης τὴν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα VI. 789. 6.

ἅμαξα, currus. σεμνύνεται τῷ ἄοικος εἶναι χρῆσθαι ἁμάξῃ VI. 587. vlt.

ἁμαξοκυλιστὴς VII. 213. antep. et 214. vlt.

ἁμαρτητικὸς, ad peccandum procliuis, copulatur cum φαῦλος VII. 655. vlt. τὸ ἁμαρτητικὸν,

 quod

ἀμύλιον,

ἀμύλιον, placentae genus VII. 826. vlt.

ἀμύμων, inculpatus, egregius. οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ VI. 373. 4. ἀμύμων Πηλείων VIII. 950. antep.

ἀμυντήριοι ὀδόντες, dentes, quibus se quis defendat, et iniuriam imminentem a se propellat X. 111. 5.

ἀμύριστος, vnguentis carens. Σίβυλλα μαινομένῳ στόματι ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα (gratiarum et amoenitatis expertia) φθεγγομένη VII. 561. 4.

ἀμύσσειν, radere vnguibus, sauciare. γαργαλισμὸς, ὥσπερ ἕλκος αἱμάσσων ἑαυτὸν, ὅταν ἀμύσσηται VIII. 73. 9. τοῦ ἥπατος ὑπούλου γεγονότος, ἀμύσσειν τὸ ἐπιγάστριον VIII. 216. 10. τῇ πικρότητι τοὺς πόρους ἀμύσσειν VIII. 470. 2. κνησμοὶ κατάθιξιν ἐνίων ἀμυσσόντων VIII. 744. 8. vid. not. 43.

ἀμυστίζειν, sine respiratione et vno haustu poculum ebibere VIII. 577. antep.

ἀμυχὴ, fissura, cicatrix. ἀμβλείας ἀμυχὰς ἔχοντες VIII. 234. 2.

ἀμφανὴς πραπίδων καρπός. ex Pindaro VIII. 224. 5. vid. not. 82.

ἀμφίαλον ζῶον VIII. 652. 4.

ἀμφίασμα, vestimentum VI. 461. 2.

ἀμφίβιον, animal, quod tam in aqua, quam in terra, viuit VIII. 522. 12.

ἀμφιβολία, ambiguitas, dubium. τὴν περί τινος δόξαν εἰς ἀμφιβολίαν τῷ λόγῳ τίθεσθαι IX. 30. 3.

ἀμφίβολος, dubius, ambiguus. τὰ πρὸς τοὺς συμμάχους ἀμφίβολα, lites, altercationes VII. 13. 5. χρησμοὺς ἀμφιβόλους ἐκφέρων ὁ θεὸς VII. 519. 11.

ἀμφιβρέτη χθὼν VIII. 722. pen.

ἀμφίδασυς, vtrinque hirsutus. χρυσῷ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας κόρσας VII. 790. 1.

ἀμφιδέξιος VI. 121. 4. et 6. IX. 72. 9.

ἀμφιδοξεῖν, dubiae mentis esse VI. 279. vlt. περὶ τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ μεγίστων ἀμφιδοξοῦντες VII. 919. 9.

ἀμφίδοξος καὶ διχογνώμων περί τινος, incertus et dubius, quid de re aliqua statuendum sit, an probanda ea sit, nec ne VI. 38. 1.

ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος, vtrinque laniata VII. 939. pen.

ἀμφιεννύναι. ἠμφιεσμένοι εἰσὶ σώματά τε καλὰ καὶ γένη καὶ πλούτους VI. 460. 13.

ἀμφιθαλὴς κόρος VII. 646. 8.

ἀμφίθυρος οἰκία, domus biforis IX. 322. 11.

ἀμφικαλύπτειν, obtegere. πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε VI. 356. vlt.

ἀμφικτυονικὰ ψηφίσματα VIII. 442. pen.

ἀμφίκυρτος, vtrinque incuruatus, de luna dicitur VI. 596. pen. et VII. 500. 2.

ἀμφιλαφὴς, amplus, spatiosus. γῆς χρήζοντες ἀμφιλαφοῦς VII. 13. 11. ἀμφιλαφεῖ τῷ λόγῳ λαβὰς διδόναι VIII. 890. 14.

ἀμφιπέτηλα δρυὸς VIII. 49. 1.

ἀμφιπονεῖσθαι. εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη, combussisset VI. 81. antep.

ἀμφιπποτοξόται, genus militum VI. 745. 3.

potestatem suam redigeret, sibi subiugaret) τῦτο μὲν ἔθνη κ. τ. λ. VII. 257. vlt.

ἀνάδελφος, fratre carens. ἐν συμφορᾷ τὸ ἀνάδελφον τιθέμενος VII. 876. antep.

ἀναδενδρὰς χρυσῆ VII. 348. 16.

ἀναδέρειν, cutem detrahere VIII. 243. 6.

ἀναδεύειν, irrigare, immiscere VIII. 796. antep. ἀναδεύειν τι ἐλαίῳ IX. 758. 10. αἷμα καὶ γάλα καὶ λύθρον ἐμβρύων ὁμῦ συμφθαρέντων ἐν ὠδῖσιν ἀναδεύσαντες X. 147. 9.

ἀναδέχεσθαι σκώμματα καὶ βωμολοχίας, tolerare VI. 174. 3.

ἀναδιδόναι. ὥσπερ ἐκ χώρας ἀκινήτε καὶ ἀργῆς ἄγρια πολλὰ τῆς ψυχῆς ἀναδιδὲς VI. 138. 7. μηδὲν εἰς ὄνησιν οἰκείαν ἀναδιδὲς, μηδὲ καταπέττων, τῶν λαμβανομένων VI. 298. 6. ἀναδιδόναι θερμότητα ἐξ ἑαυτῦ VI. 378. 5. ἀσφραγωνιὰ ἥδιστον ἐκ τραχυτάτης ἀκάνθης καρπὸν ἀναδίδωσιν VI. 524. 4. καθορῶντες ἐκ μὲν ὑγρῶν φλόγας, ἐκ δὲ μαλακῶν νεφελῶν ψόφυς σκληρὺς ἀναδιδομένυς VIII. 638. 15. οἱ περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναδιδόντες ἑκάστοτε VIII. 653. 2. vid. not. 36. μυκηθμὸν ἀναδιδόναι X. 781. 12.

ἀνάδοσις, de exhalatione aëris e terra dicitur VI. 112. 10. τὴν κίνησιν οἴονται ταράττειν τὰς ἀναδόσεις, concoctionem et digestionem ciborum VI. 507. 11. et ita etiam ὅταν λωφήσωσιν αἱ τῆς τροφῆς ἀναδόσεις VIII. 594. 7. vid. etiam Tom. IX. 614. 5. vbi eadem significatione haec vox legitur.

ἀναδύεσθαι ὑπὸ δειλίας, prae metu tergiuersari in aliqua re VI. 299. 10.

ἀναδῦναι ἐκ βυθῦ, e profundo emergere VII. 571. 9. vid. etiam Tom. VIII 228. 9.

ἀναζεῖν. οἷον εὐλάς τινας ἀνέζεσεν (scil. regnum Alexandri post eius obitum) ἀγεννῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχοῤῥαγύντων VII 330. 6. ὅταν ἀναζέσας (seu potius ἀναζέσασα, scil. ἡ ὀργή: vid. not. 64.) παύσηται καὶ καταςῆ VIII. 905. 5. vid. etiam T. IX. 636. 13. vbi ἀναζεῖν de musto dicitur.

ἀναζευγνύειν ἐκ τῆς πολεμίας, recedere e terra hostili VI. 722. 13.

ἀναζευγνύναι, castra mouere, *aufbrechen* VI. 692. 1. discedere VI. 698. 7.

ἀνάζυγή, discessus VI. 788. 5.

ἀναζωπυρεῖν, resuscitare. τὴν — ἔχθραν — τῇ φιλοτιμίᾳ πάλιν ὑπεκκάομεν καὶ ἀναζωπυρῦμεν VIII. 436. 10. τὸν κάπρον ἀνεζωπύρησε, aprum in vitam reduxit X. 792. 5.

ἀναθαῤῥεῖν. ἡ δεισιδαιμονία τῇ ψυχῇ ὐδέποτε δίδωσιν ἀναπνεῦσαι καὶ ἀναθαῤῥῆσαι VI. 631. 11.

ἀναθαρσεῖν. ἥδιων γενόμενος καὶ ἀναθαρσήσας VI. 255. antep.

ἀναθεᾶσθαι, contemplari VIII. 316. 8.

ἀναθεωρεῖν φύσιν καὶ τροφὴν καὶ παίδευσιν ἑαυτῦ, diligenter inquirere et inuestigare VI. 241. vlt. ταῦτ' ἔπελθε, ταῦτα ἀναθεώρησον VIII. 49. 9.

ἀναθεώρησις, consideratio, contemplatio VI. 68. 12. ἐν βραχέσι πολλῶν ἀναθεώρησιν ἀνδρῶν ἀξίων μνήμης γενομένων λαμβάνειν VI. 659. 12. ἡ τῶν λαληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις VIII. 735. 5. πράξεων ἰδίων ἐν ἀρχαῖς καὶ πολιτείαις — ἀναθεώρησις IX. 144. 5.

ἀναθλίβειν, elidere VIII. 745. 12.

τος, ἀλλ' ἐκταραττομένου καὶ ἀνακλυζοντος πολλάκις VIII. 335. 1.

ἀνακοινοῦν τι τινὶ, rem arcanam communicare cum aliquo VII. 236. 7.

ἀνακοπὴ, retuſio, ceſſatio. αἱ μετ' οὐ πολὺν χρόνον πολλαὶ καὶ συνεχεῖς ἀνακοπαὶ τῆς προθυμίας οἷον ἀπομαραινομένης VI. 285. 11.

ἀνακόπτειν, arcere, reiicere. τοὺς λοιδοροῦντας ἀνακόπτων καὶ διακρουόμενος VI. 259. pen.

ἀνακουφίζειν αὐτὸν, ſemetipſum in rebus aduerſis erigere atque conſolari VII. 836. 6.

ἀνακρίνειν τινὰ περί τινος, percunctari aliquem de aliqua re VI. 280. 7.

ἀνάκρισις μαρτύρων, examinatio teſtium IX. 439. 7.

ἀνακρούειν τὴν πίστιν, fidem derogare VI. 127 vlt. οἱ κυνηγοὶ τοὺς σκύλακας τοῖς ῥυτῆρσιν ἕλκουσι καὶ ἀνακρούουσι VIII. 67 6. ἡ καθ' ἕκαστον, ὧν πταίει καὶ προσπίπτει, ῥαπιζομένη καὶ ἀνακρουομένη (repreſſa, cohibita) τῷ κολάζεσθαι κακία VIII. 172. 2.

ἀνάκρουσις. αἱ ἐξαιρήσεις καὶ ἀνακρούσεις τοῦ φρονήματος VI. 289. pen. οἱ ὕστερον καὶ μετὰ χρόνον σπαραγμοὶ καὶ ἀνακρούσεις καὶ περιψοφήσεις VIII. 171. pen.

ἀνακρουστέον, reprimendum, cohibendum, coërcendum eſt VIII. 39. 4.

ἀνακρουστικὴ πληγὴ IX. 697. 11.

ἀνακτᾶσθαι, acquirere. τῇ περὶ τὴν ἐσθῆτα τιμῇ τὴν τῶν κεκρατημένων ἀνακτώμενος εὔνοιαν VII. 305. 5. χρόνῳ πάλιν ἀνακτησαμένη τὸ πάτριον γέρας ἡ πίτυς ἄνθει τῇ τιμῇ VIII. 693. 2.

ἀνάκτορον, ſacrarium, templum VI. 304. 8. et 648. 6.

ἀνακυκλεῖν, reuoluere. ἡ φύσις ἄλλους ἐπ' ἄλλοις ἀνακυκλήσει, alios poſt alios continua ſerie producet VI. 405. 9.

ἀνακυλίειν. ὕβρει καὶ ὠμότητι τὰς ἁμάξας ἀνακυλίσαντες, εἰς τὴν λίμνην ἐνεώσαντο VII. 214. 5.

ἀνακύπτειν, emergere. ἀκροχορδόνες καὶ μελάσματα καὶ φακοὶ πατέρων, ἐν παισὶν ἀφανισθέντες, ἀνέκυψαν ὕστερον ἐν υἱωνοῖς καὶ θυγατριδοῖς VIII. 228. 2.

ἀνακωμῳδεῖν, aliquid e comoedia recitare VI. 34. 5.

ἀνακωχὴ, induciae. οὐκ ἔστιν ἀνακωχὴ τοῦ πλεονεκτεῖν, οὐδ' ἀσχολία VIII. 86. 6.

ἀναλαμβάνειν. τὸ ῥηθὲν ἀναλαβεῖν ἀδύνατον VI. 35. vlt. λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβὼν VI. 453. 2. αὖθις ἀναλαβόντες ἐξ ἀρχῆς, denuo ab initio exorſi VI. 493. 3. οὐκ εὖ τῷ ἀδίκως τὸ βραδέως ἀναλαμβάνουσιν, exſarciunt, compenſant VIII. 203. 8. ἔκ τινος πληγῆς περὶ τὸ σκέλος ἀναλαμβάνων αὑτὸν, reualeſcens VIII. 276. 8. τοῖς ἀποσίτοις τῶν ἀῤῥώστων ὀπώρας τι προσενεχθὲν ἀναλαμβάνει τὴν ὄρεξιν VIII. 517. 2. ταῖς εὐθύναις ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν IX. 326. 4. ſed vid. not. 92.

ἀναλάμπειν. τοὺς δὲ οἷον ἀναλάμποντας πάλιν καὶ ἀναφαινομένους κάτωθεν, ſcil. ὁρᾶν νόμιζε VIII. 338. 9. ἀναλάμπειν dicuntur, qui a fame illa enormi, quae bulimia dicitur, liberati reficiuntur VIII. 774. 13.

ἀναλγὴς, dolore vacuus. ἀναλγὴς ὁ ἀναιδὴς πρὸς τὸ αἰσχρὸν VIII. 95. vlt.

ἀναλγήτως, ſine dolore. τῶν νουθεσιῶν καὶ τῶν ἐπιπλήξεων οὐτ' ἀναλγήτως,

ἀνάπραξις

6. vid. etiam p. 33. 1. 184. pen. χαρίτων ἀνάστατον συμπόσιον VIII. 420. 5. πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον VIII. 504. 8.

ἀναστέλλειν. ἀνεσταλμένῳ τῷ χιτῶνι καθήμενος οὐκ εὐπρεπῶς VI. 679. 10. τῶν ἀνέμων μάλιστα δυσχεραίνομεν, ὅσοι τὰς περιβολὰς ἀναστέλλουσιν ἡμῶν, vestimenta retegunt VIII. 53. 14.

ἀναστέφειν τοὺς νικῶντας σελίνοις VIII. 691. 6.

ἀναστηλοῦν εἰκόνα χαλκῆν X. 278. 3.

ἀναστομοῦν καὶ ἀνοίγειν τοὺς πόρους VIII. 480. vlt. τοὺς πόρους ἀναστομοῦν legitur etiam T. IX. 614. 4. τὸ θερμὸν χαράσσον καὶ ἀναστομοῦν τὴν ἐπιφάνειαν VIII. 583. 13.

ἀναστόμωσις, meatus patens VIII. 334. 11.

ἀναστρατοπεδεύειν ἐκ τῆς πολεμίας, e terra hostili castra referre IX. 85. 4.

ἀναστρέφειν τὴν καρδίαν τινός, animum alicuius immutare, ad meliorem sententiam flectere VI. 257. 3. ἐν ποιήμασιν ἡδονῆς ἕνεκα καὶ παιδιᾶς ἀναστρέφεσθαι, iis legendis occupatum esse VI. 295. vlt. οὐκ ἔστιν ἐξελάσαι τῆς γυναικωνίτιδος ἐν μέσῃ τῇ ἀνδρωνίτιδι τὴν πολυτέλειαν ἀναστρεφομένην VI. 548. 6. τυραννικῶς ἀναστρεφόμενος Tarquinius Superbus dicitur VII. 228. 2. ἀσεβῶς ἀναστρεφόμεναι παρθένοι X. 707. pen.

ἀνασύρεσθαι. αἱ γυναῖκες ἀνασυράμεναι τοὺς χιτωνίσκους VII. 18. vlt. vid. etiam pag. 306. 13. et ibi not. 27.

ἀνασχετικός, qui facile aliquid tolerat, patiens VI. 110. 5.

ἀνασχίζειν, scindere. τρίβος ἀνασχιζόμενος τῷ δρόμῳ VI. 615. 11.

ἀνασῴζειν, e mari aliquem servare VIII. 345. 10. προθυμεῖται ἄλλος (scil. δαίμων) ἄλλην (sc. ψυχὴν) ἀνασῴζειν ἐγκελευόμενος VIII. 346. 3. ἀνασῴζειν ἀνθρώπους, homines in belluas mutatos formae ac vitae humanae restituere X. 100. 2.

ἀναταράττειν, turbare, *aufrühren*. ἰλὺς ἀναταραττομένη VI. 484. 2. δι' ὅλων ἀναταραχθεῖσαι (scil. ψυχαὶ) τὸ σύμπαν ὑπὸ παθῶν διαφέρονται κατὰ τὸν βίον VIII. 337. 8. δι' ὅλων ἀναταραχθεῖσαι πόλεις IX. 277. 3.

ἀνάτασις. μὴ κακοῦν ἀνατάσει τὸ σῶμα VI. 227. 14.

ἀνατείνειν. ἀνατείνας πάντας, cum omnium attentionem excitasset VI. 221. vlt. τὴν βακτηρίαν ἀνατεινάμενος τῷ παιδὶ VIII. 178. 3. ἀνατείνουσα (scil. ὁδὸς) ἐκ τοῦ ᾅδου κάτωθεν VIII. 335. 14.

ἀνατέμνειν. τὸν νεκρὸν ἀνατέμνοντες ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ VI. 605. 6.

ἀνατήκειν, liquefacere. ταῖς ἡδοναῖς ἐξυγραίνειν καὶ ἀνατήκειν τὰ σώματα παραδιδόντες VI. 516. 3.

ἀνατιθέναι, reponere. ταῦτα εἰς τὸν οἰκεῖον ἀναθώμεθα τοῦ λόγου τόπον VI. 198. 8. πᾶσαν ἑαυτῷ τὴν πόλιν ἀνατιθείς, totam reip. administrationem sibi capiens, omnia negotia publica, siue par iis, siue impar sit, sibi arrogans IX. 238. 1. et ita πάντα συλλήβδην ἀνατιθεὶς ἅμα καὶ περιάγων ὑπ' αὐθαδείας εἰς ἑαυτὸν IX. 251. 4. τὴν προδοσίαν ἀνατιθέναι τινί, proditionis crimen alicui impingere, proditionis reum facere IX. 423. pen.

ἀνατλῆναι τι νηπενθέως, absque luctu aliquid (h. l. mortem filiorum) ferre VI. 450. pen.

ἀνατολικὰ

non idoneus. ἡ ἰσχνὴ λέξις, λίαν ἀνέκπληκτος VI. 22. 1. qui non percellitur, imperterritus VI. 290. 13.

ἀνέκφευκτος, quem effugere non licet VI. 635. antep.

ἀνελίττειν. αὖθις ἀναλύεται καὶ ἀνελίττεται τοῖς πάθεσι VI. 311. 8. vid. not. 73. αὖθις εἰς τάξιν ἀνελίττουσαν οἰκείως καὶ περιάγουσαν παρεῖναι VI. 638. 8.

ἀνέλκειν, retrahere. τί οὐκ ἤδη μετατίθεσαι καὶ σεαυτὸν ἀνέλκεις ἐκ τῆς ἀτυχίας; VI. 426. pen.

ἀνέλπιστος πρᾶξις, ſenſu deteriori, pro re triſti et funeſta, quam quis non metuit VII. 235. 8. X. 788. 7. et 794. 4.

ἀνελπίστως, praeter ſpem, in ſenſu laeto: ἀνελπίστως σωθέντες VI. 624. 7.

ἀνέμβατος, inacceſſus, quo alicui ingredi non licet. ἄλσος γυναιξὶν ἀνέμβατον VII. 200. 13. et 201. 12.

ἀνέμητος, indiuiſus, non diſtributus VII. 532. 15.

ἀνεμπόδιστος αἰτία, cauſa, quae impediri non poteſt VIII. 248. 9.

ἀνεμποδίστως, ſine impedimento VII. 274. 9.

ἀνέμφατος, nullum indicium alicuius rei habens VI. 164. antep.

ἀνεμώδης, ventoſus, vento expoſitus. ἀνεμῶδες ἀκρωτήριον X. 30. 9.

ἀνενθουσίαστος, ab inſtinctu diuino alienus. ἡδοναὶ ἄνανδροι καὶ ἄφιλοι καὶ ἀνενθουσίαστοι IX. 9. pen. βίος ἀνενθουσίαστος εἰς τιμὴν καὶ χάριν X. 519. 5. ἄθεόν ἐστι καὶ ἀνεόρταστον καὶ ἀνενθουσίαστον τὸ λειπόμενον X. 534. 1.

ἀνενθουσιάστως, ſine inſtinctu divino VII. 363. 10.

ἀνέντευκτος. ἄδωρος καὶ ἀνέντευκτος vocatur iuſtitia, quae neque donis, neque precibus, mouetur, vt contra officium agat VII. 399. 3. τοῖς ἐκείνων (ſcil. τῶν ἀλόγων ζώων) πάθεσι καὶ ἤθεσιν, ὡς ἀνεντεύκτοις καὶ ἀδεκάστοις, ἐφιᾶσι τὴν κρίσιν VII. 919. 6.

ἀνεξάλειπτος, qui deleri non poteſt. ἀνεξάλειπτα τῆς δυσγενείας ὀνείδη VI. 1. pen.

ἀνεξέλεγκτος, qui non arguitur VI. 580. 13.

ἀνεξεύρετος, qui inueniri nequit. ἀφίημι — ἀνεξευρέτους ἀριθμῶν (vel potius ἀριθμῷ: vid. not. 60.) μυριάδας X. 19. 1.

ἀνεξικακία, malorum tolerantia. πρᾳότητα καὶ ἀνεξικακίαν ἐστὶν ἐνεπιδείξασθαι ταῖς ἔχθραις VI. 337. antep. μετριοπαθείας ἔκγονος ἀνεξικακία VII. 907. 7.

ἀνέξοδος, exitum non habens. τὸ σῶμα καὶ τοὔνομα τῆς ἀγαθῆς γυναικὸς οἰόμενος δεῖν κατάκλειστον εἶναι καὶ ἀνέξοδον VII. 1. 5. ἡμέρα ἀνέξοδος καὶ ἀνεκδήμητος, dies, quo peregre abire non licet VII. 92. 11. vid. etiam T. X. 279. vlt. et ibi not. 19.

ἀνέξοιστος, qui efferri non licet. ἐκεῖνό γε δοκῶ μήτ' ἄῤῥητον εἶναι, μήτ' ἀνέξοιστον πρὸς ἑτέρους VIII. 907. 1.

ἀνεόρταστος. ἄθεον καὶ ἀνεόρταστον X. 533. vlt.

ἀνεπαίσθητος, ſub ſenſum non cadens X. 384. 7. 385. 10.

ἀνεπανόρθωτος, inemendatus VI. 179. 1.

ἀνεπαχθῶς καὶ μετρίως φέρειν τι VI. 198. pen. δεῖ ἀπολαχόντα φέ-

 ρειν

12. χαλκοτύποις πείθονται — ἀνθρωπόμορφα τῶν θεῶν τὰ σώματα εἶναι VI. 639. 10.

ἀνθρωπεῦσθαι, verbum philosophicum, iocandi et cauillandi causa confictum X. 607. pen.

ἀνθυπάρχειν, e contrario esse. ὑπάρχοντι τῷ λογικῷ χρῆναι ἐδόκει τὸ ἄλογον ἀντικεῖσθαι καὶ ἀνθυπάρχειν X. 5. vlt.

ἀνθυπείκειν, vicissim cedere. μελετῶντες ἀνθυπείκειν καὶ ἡττᾶσθαι VII. 903. 2. πολίταις καὶ φυλέταις οἴκοι καὶ γείτοσι καὶ συνάρχουσιν ἀνθυπείκειν μετὰ τιμῆς καὶ χάριτος IX. 246. 14.

ἀνθύπειξις, obsequium, *das Nachgeben.* τοὺς δυνατοὺς ἀνθυπείξει πραΰνειν IX. 246. 7.

ἀνθυπουργεῖν τινι, alicui, cuius opera sumus vsi, vicissim inservire VI. 359. 11.

ἀνθυποφέρειν τινὰ πρὸς τοὐναντίον, in contrariam partem aliquem secum abripere VI. 284. 7.

ἀνία IX. 127. antep. et vlt. vid. not. 31. et 32.

ἀνιᾶν. ἀνιᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν VI. 143. 2. vid. not. 36.

ἀνιαρὸς, molestus. τὸ παντὸς (seu potius πάντων: vid. not. 47.) ἀνιαρώτατον πένθος VI. 454. 6. et 462. 11. vbi omnino pro παντὸς legitur πάντων.

ἀνιαρῶς, cum moerore, cum dolore animi VI. 680. 6.

ἀνίατος, insanabilis. εἰς νόσημα μοχθηρὸν, οὐ μὴν ἀνίατον, ἐμπεσὼν VIII. 222. 18. πάμπαν ἀνίατοι, in sensu morali, qui nullo modo emendari possunt VIII. 234. antep. φάρμακον ἀνίατον vocatur vinum cicuta commixtum VIII. 590. 3.

ἀνιδρωτὶ, sine sudore VII. 343. 8.

ἀνιέναι (ab ἵημι), remittere. ἀνιέναι τοῦ φόγου τὸ τραχὺ καὶ κελευστικὸν VI. 267. 7. σίδηρος ἀνεθεὶς ὑπὸ θερμότητος καὶ μαλακὸς γενόμενος VI. 271. 13. τὴν φρουρὰν ἀνεικὼς VI. 285. 2. γράμμασι καὶ βιβλίοις ἀγνώμονα καὶ δυσπαραίτητον ἐπιθυμίαν ἀνιεὶς ἀτρέμα καὶ χαλῶν VI. 504. 1. καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω εἰς εὐνὴν ἀνέσασα ὁμωθῆναι φιλότητι. ex Homero VI. 542. 10.

ἀνίερος, impius, impurus. τῶν ἀνιέρων καὶ παρανόμων ὁμιλιῶν ἁγνεύειν VI. 544. 13.

ἀνιεροῦν τι θεῷ τινι, numini alicui aliquid consecrare VIII. 689. 4.

ἀνιηρὸς, ion. pro ἀνιαρὸς. πᾶν ἀναγκαῖον πρᾶγμ' ἀνιηρὸν ἔφυ X. 534. vlt.

ἀνίκητος, inuictus. ἀνάγκη μόνον ἀνίκητον VI. 582. pen.

ἄνικμος ἀὴρ, humoribus carens IX. 745. 12.

ἀνίλαστος, implacabilis VI. 650. 6.

ἀνιμᾶν, ex profundo haurire. εἰ μὴ τὸν πρῶτον ἐκχέαι κάδον ἀνιμήσας VIII. 39. 9. τῶν θυγατέρων τὰ νεκρὰ ἀνιμήσατο, e puteo protraxit IX. 96. pen.

ἄνιππος, equitandi imperitus VI. 377. 10.

ἄνισος, impar, inaequalis. ἀνίσοις μέτροις νενεμημέναι κτήσεις VI. 597. 14.

ἀνιστάναι τοὺς πολεμίους, hostes propellere, fugare IX. 418. 6.

ἀνιστόρητος, de quo nihil vnquam auditum, neque scriptum est. καινὸν οὐδὲν, οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἀνιστόρητον, ἐξήνθηκε κακίας εἶδος VIII. 916. 14. συμπτώμασιν ἐχρήσαντο

ἀντιλυ-

ἀνυπόπτως ἔχειν, ſuſpicione carere VIII. 347. 4.

ἀνύσιμος, efficax, vtilis. *ἀνύσιμον πρᾶγμα καὶ τελεσιουργὸν ἐπιμέλεια καὶ πόνος ἐστὶν* VI. 5. 11.

ἀνυσίμως, efficaciter, cum felici ſucceſſu VII. 776. 9.

ἄνυσις, perfectio, profectus VI. 286. 9.

ἀνυστὸν, quod perfici ſeu praeſtari poteſt VI. 48. pen.

ἀνώγειν, iubere, hortari. *οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς* VI. 113. 1.

ἀνωδυνίη, ion. pro *ία*, abſentia doloris VI. 451. 1.

ἀνώδυνος, doloribus carens, ſeu dolores ſedans. *ἀνώδυνον καὶ καθαρτικὸν φάρμακον* VI. 296. 7. *τὸ ἀνώδυνον τοῦτο οὐκ ἄνευ μεγάλων ἐγγίνεται μισθῶν τῷ ἀνθρώπῳ* VI. 389. 2.

ἀνώλεθρος, interitus expers X. 217. 1.

ἀνώμαλος. *ἀφεθεὶς τραχὺς καὶ οἰδῶν καὶ ἀνώμαλος ὑπ' ὀργῆς*. a lapicidis petita haec comparatio, quorum antea fit mentio VI. 276. 12.

ἀνωφελῶς λυπηρὸν εἶναι, ſine vtilitate aliis moleſtum eſſe VI. 243. vlt.

ἀνώχυρος, munitionibus deſtitutus. *ἡ δυσωπία ἀνώχυρα πάντα καὶ ἄκλειστα καὶ κατάντη προδίδωσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις* VIII. 100. vlt.

ἀξιέραστος, amore dignus. *ἀξιέραστον ἡγούμενοι τὴν ἀρετὴν* VI. 315. 14. *ἐκείνων τῶν καλῶν μηδένα μήτ' ἐρᾶσθαι, μήτ' ἀξιέραστον εἶναι* X. 424. 8. *κομιδῇ παρά τινων οἷόν ἐστιν ἀξιέραστον εἶναι τὸν αἰσχρὸν* X. 425. 2.

ἀξιοθαύμαστος, admiratione dignus X. 91. 5.

ἀξιολόγως VI. 488. 13.

ἀξιομίσητος, odio dignus. *οὐδὲν, ὡς τὰ ἀνέντευκτα τῶν ἠθῶν, ἐστὶν οὕτως ἀξιομίσητον* VI. 32. 12. *μισοῦνται πολλοὶ δικαίως, οὓς ἀξιομισήτους καλοῦμεν* VIII. 126. pen.

ἀξιομνημόνευτος, memoratu dignus VI. 17. antep.

ἀξιόπιστος, fide dignus. *ὁ λόγος ἀξιόπιστος ἔσω καὶ κινητικὸς* VI. 251. 5. *τὸ γῆρας οὐκ ἀξιόπιστον ἐγγυήσασθαι τὴν ἀναβολὴν τοῦ λόγου* VI. 554. 3.

ἄξιος. *νῦν δ' οὐδενὸς ἄξιοι εἰμὲν Ἕκτορος* VI. 265. 7.

ἀξιοσπούδαστος. *ἀγαθὰ οὐκ ἀξιοσπούδαστα*, bona non digna, quae magno ſtudio atque contentione quaerantur VI. 16. 9.

ἀξίωμα, dignitas. *δεῖ, ὥσπερ ἵππου τὸ μέγεθος φυλάττοντα, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς γυναικὸς, χρῆσθαι τῷ χαλινῷ* VI. 526. 12. *αἱ ἐν ἀξιώματι γυναῖκες*, foeminae nobiles VIII. 281. 6.

ἀξιωματικὸς, viri magnae dignitatis perſonam decens. *τὸ πᾶσιν ἀπολογεῖσθαι θεραπευτικὸν, καὶ οὐκ ἀξιωματικὸν* VI. 104. 3. *διδοὺς ἑκάστῳ τῶν ἀξιωματικῶν λεγομένων* VIII. 440. antep.

ἀξίωσις. *τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων* (conſuetam nominum ſignificationem) *ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει* VI. 206. 10.

ἄξονες, tabulae, quibus Solon leges ſuas inſcripſit IX. 116. 13.

ἀοίδιμος, celeber, inclytus. *ἡ ἀοίδιμος καὶ πολυήρατος* vocatur Lais IX. 75. pen. *παρασιωπήσας μέγα κατόρθωμα καὶ ἀοίδιμον* IX. 417. pen.

ἀοιδὸς. *πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοὶ, τὰ μὲν ἑκόντες, τὰ δ' ἄκοντες* VI. 55. 5. *κεραμεῖ οὐ δεῖ κεραμέα φθονεῖν,*

ἀπαί-

ἀπιθεῖν, non obtemperare VI. 94. 4.

ἄπιος, pirum VIII. 535. 10.

ἀπίςως. διδόναι λύσεις τῶν ἀπίςως εἰρημένων VI. 75. 8.

ἀπισχυρίζεσθαι πρὸς ἔντευξιν αἰσχρὰν πλουσίου τινὸς, ἢ ἄρχοντος, forti animo refiftere VI. 301. 11. ταῦτα οὕτω νεανικῶς ἀπισχυρισάμενοι, tanta conftantia atque feruore affeuerantes X. 383. 8.

ἀπλανὴς, non oberrans. ἀπλανεῖς ἀςέρες, ftellae fixae VII. 618. 5. IX. 520. 4. vocantur etiam τὰ ἀπλανῆ IX. 521. 9. et 11. ἡ ἀπλανὴς μοῖρα τῆς τοῦ κόσμου ψυχῆς VIII. 249. 1.

ἀπλανῶς διεξιέναι ἄπλετόν τινα τόπον VIII. 237. antep.

ἄπλαςος, non fictitius, infucatus. ὁ τοῦ φίλου τρόπος — ἁπλοῦς ἐςι καὶ ἀφελὴς καὶ ἄπλαςος VI. 228. pen. et ita τὸ ἀφελὲς καὶ ἄπλαςον VIII. 292. 3.

ἀπλάςως VIII. 514. 1.

ἀπλατὴς, latitudine carens. μῆκος ἀπλατὲς ἡ γραμμὴ καλεῖται VII. 533. 3.

ἄπλετος, immenfus. ἄπλετοι ἐτῶν περίοδοι VII. 654. 12. ἄςρα παμμεγέθη, ἀπέχοντα πλῆθος ἀλλήλων ἄπλετον VIII. 231. 6. vid. not. 6. ἄπλετόν τινα τόπον διεξιὼν ῥαδίως καὶ ἀπλανῶς VIII. 237. 13. ἄπλετον ἔργον ἐςὶ διελθεῖν ἐν τῷ παρόντι X. 204. vlt.

ἀπλήρωτος πάντων, qui nullis opibus expletur, quamuis magnam eorum copiam poffideat, fed fubinde plures appetit VIII. 79. 12.

ἀπληςία, infaturabilis cupiditas alicuius rei. τὴν ἀπληςίαν παύειν VI. 384. 1. ἐφόδιον τῆς ἀπληςίας, τὴν ἀπεψίαν, ἔχοντες VI. 478. 5. vbi de voracitate dicitur.

ἄπληςος. ἦθος ἄπληςον τοῦ μανθάνειν καὶ ἀκροᾶσθαι VIII. 342. 6.

ἀπλήςως ἔχειν τοῦ διηγεῖσθαι καὶ μνημονεύειν VIII. 497. 6.

ἄπλοια, nauigandi difficultas IX. 402. 4.

ἄπλουτος, diuitiis carens. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνήρ. verfus Sophoclis VI. 74. 7. ἄπλουτος καὶ ἀχρήματος καὶ λιτὴ δίαιτα VII. 395. 10. ἄπλουτον οἴονται τὸν πλοῦτον καὶ τυφλὸν ἀληθῶς, — ἂν μὴ μάρτυρας ἔχῃ, καθάπερ τραγῳδία, θεατὰς VIII. 703. 7.

ἀπνευςὶ, fine refpiratione VIII. 544. 13.

ἀπνεύςως λέγειν ὅλας περιόδους IX. 359. 11.

ἄπνους οἰκία, domus, quae a vento non perflatur VIII. 47. 1.

ἀπό. εὐθὺς ἀπὸ τῆς δίκης, ftatim poft iudicium VIII. 276. 1. fed vid. not. 24. et ita ἀπὸ τῆς ἥττης, poft cladem acceptam IX. 124. vlt.

ἀποβαίνειν σπουδαῖον τοῖς τρόποις, bene moratum fieri VI. 1. 3.

ἀποβάλλεσθαι βραχείας ἡδονῆς ἕνεκα μεγάλην εὐδαιμονίαν VI. 482. 2.

ἀποβιάζεσθαι, per vim abigere VIII. 103. 2.

ἀποβίωσις, deceffus e vita, mors VII. 528. 3.

ἀποβλαςάνειν, progerminare, ortum habere ab aliqua re IX. 756. antep.

ἀποβλέπειν εἴς τι, refpicere aliquid, curam eius habere VI. 401. 8.

ἀπόβλητος, dignus, qui abiiciatur, afpernandus VIII. 310. 9.

ἀποβολή. νόμιζε, τὴν εἰς ἄνδρας ἐκ παίδων ἀγωγὴν οὐκ ἀρχῆς εἶναι τοῖς εὖ

peccata iis exprobrandi auide et lubenter arripientes VI. 252. 13. et ita ταῖς μεταβολαῖς ἐπιφύονται, καθάπερ ἡδόμενοι καὶ ἀπολαύοντες, eodem ſenſu p. 256. 7. δεῖ πεινῶντας ἔτι τῶν ἀναγκαίων ἀπολαύειν, ἢ τῶν ἡδέων VI. 474. 1. vid. not. 28. ἀπολαύειν θεοῦ τι, beneficium aliquod a deo accipere VIII. 176. 10. ἱκανῶς ἀπολαύσασά μου, cum mihi ſatis diu illuſiſſet, me ludibrio habuiſſet VIII. 323. 1. 2) in ſenſu deteriori, pro incommoda pati, malorum participem eſſe. πλείονα τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἀπολαύει κακὰ μὴ κατὰ λόγον αὐτῷ χρωμένης VI. 514. 9. ἀπολαύειν τῆς συμφορᾶς τινος, miſeriarum alicuius participem eſſe IX. 328. 8.

ἀπόλαυσις ἰσηγορίας VI. 244. 4. ἀπόλαυσίς ἐστιν ἡ συνήθεια τῆς φιλίας VI. 356. 5. ταῖς ἀποσχέσεσι μᾶλλον φιλοτιμητέον, ἢ ταῖς ἀπολαύσεσι VI. 476. vlt.

ἀπολαυστικὸς βίος, vita, non niſi voluptatibus perfruendis inſerviens VI. 25. 11. ἀπολαυστικὸν οὐδὲν, οἷον προσεδοκήσαμεν, ἀποδίδωσιν VI. 488. 14. οἱ ἀπολαυστικοὶ, voluptatibus dediti X. 504. 5. et 515. 2.

ἀπολεαίνειν, laeuigare VII. 508. 8.

ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, vitam contemnere, eaque ſe priuare X. 377. antep. et 388. 3.

ἀπολείπειν. πόνου τε καὶ σπουδῆς ἁπάσης ἀπολειπόμενος VI. 238. 7. προκοπὴ μικρὸν ἀπολείπουσα ἐσχάτης ἀφροσύνης VI. 281. 8. ἐπισφαλῶς ἔχομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν, μήτε οὓς αἰσχυνθῶμεν, ἑαυτοῖς ἀπολελοιπότες VI. 327. 4.

ἀπόλειψις, libellus repudii. πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακίαν οὐκ ἔστι γραψάμενον ἀπόλειψιν ἤδη πραγμάτων ἀφεῖσθαι VI. 381. 8. γυνὴ διὰ ζηλοτυπίαν ἀπόλειψιν γράψασα VI. 544. 1.

ἀπόλεμος, bello vacuus IX. 41. 14.

ἀπολεπτύνειν τὸ θερμὸν VIII. 778. 2.

ἀπολευκαίνεσθαι, album fieri VIII. 334. 13.

ἀπολήγειν. ὡς ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει. verſus Homeri VI. 397. 11.

ἀπολιθοῦσθαι, lapideum fieri IX. 70. antep.

ἀπολιμπάνεσθαι τῶν θεόντων dicuntur adulatores, eos, cum quibus currendi certamen inſtituerunt, aſſequi ſe non poſſe ſimulantes VI. 216. 6.

ἀπολιόρκητος, qui non obſidetur X. 367. 5.

ἄπολις, vrbe carens, vrbem non inhabitans VIII. 372. 6.

ἀπολισθαίνειν ἀπὸ τῶν σφόδρα προσαντῶν καὶ ἀντιτύπων ἐπὶ τὰ κοῖλα καὶ μαλακὰ VI. 243. 5.

ἀπολίτευτος, ad res ciuiles non idoneus. ἡ ὑπέρογκος λέξις ἀπολίτευτός ἐστιν VI. 22. 1. λόγοι ἀνέξοδοι καὶ ἀπολίτευτοι X. 279. vlt.

ἀπολόγημα, defenſio, excuſatio. ἔνιοι δεισιδαιμονίας ἀθεότητα καὶ πανουργίαν ἀβελτηρίας ἀπολόγημα ποιοῦνται VI. 243. antep. ἐγίνετο δὴ τὸ τῆς αἰτίας ἀπολόγημα τῆς αἰτίας αὐτῆς ἀλογώτερον VIII. 519. 6. μέγιστον ἦν ἀπολόγημα τῆς διαβολῆς IX. 440. 11.

ἀπολογίζεσθαι ἡμερῶν τινων δαπάνην, de ſumtibus aliquot dierum rationem reddere VI. 728. 3.

ἀπολογισμὸς τῆς στρατηγίας, rationis redditio de praetura IX. 272. 6.

ἀπολύειν. οἰήματος καὶ ἀλαζονείας,

ἀποξηραί-

ἀποσβεν-

ἀποσφεν-

ἀποσφενδονᾶσθαι, quaſi e funda proiici, deturbari X. 383. 11.

ἀποσφενδόνητοι qui fuerint VII. 175. 12. 176. 3.

ἀποσφραγίζεσθαι, obſignare. μόνους τὰ ὅπλα τοῦ δήμου καὶ τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν ἀποσφραγισάμενος IX. 136. 10.

ἀπόσχεσις, abſtinentia. τὰς ἐπιδεικτικὰς καὶ σοφιστικὰς χαίρειν ἐῶντας ἀποσχέσεις τῶν τοιούτων καὶ μεγαλαυχίας ἐπὶ ταῖς ἀποσχέσεσιν VI. 468. pen. et vlt. ταῖς ἀποσχέσεσι μᾶλλον φιλοτιμητέον, ἢ ταῖς ἀπολαύσεσι VI. 476. pen.

ἀποσχίζειν, abſcindere, ſeparare IX. 438. antep.

ἀποσχοινίζεσθαι, certis limitibus circumſcribi et includi. οὐκ ἀποικοῦν, οὐδὲ ἀπεσχοινισμένον VII. 743. 2.

ἀπότασις τῶν ποδῶν πρὸς ἀλλήλους VIII. 664. 8.

ἀποτάσσειν. χῶρος ἀποτεταγμένος, locus ſeparatus et alicui rei deſtinatus VI. 456. antep. ἀποταξάμενος τῇ συμβιώσει τῆς προτέρας γυναικός, repudiata vxore priore X. 715. antep.

ἀποτείνειν. Πτολεμαίῳ — περὶ γλώττης καὶ στιχιδίου καὶ ἱστορίας μαχόμενοι μέχρι μέσων νυκτῶν ἀπέτεινον, ad mediam noctem vſque in diſputando perſeuerarunt VI. 220. antep.

ἀποτειχίζειν, muro cingere. αἱ τῶν ἀνθῶν ἀπόῤῥοιαι — ἀποτειχίζουσι τῆς κεφαλῆς (vel τὴν κεφαλὴν, vid. not. 47.) ἀπὸ τῆς μέθης ὡς ἀκρόπολιν VIII. 566. 5.

ἀποτελεῖν. σώφρων καὶ φρόνιμος καὶ ἀνδρεῖος ἐκ δειλοῦ καὶ ἀνοήτου καὶ ἀκρατοῦς ἀποτελεσθεὶς VI. 280. antep.

ἀποτέλεσμα, opus artificis elaboratum VIII. 271. vlt.

ἀποτελεστικός, aptus ad aliquid perficiendum. ἔχειν τινὰς ἀτόμους ἐν αὐτῷ θερμασίας ἀποτελεστικὰς dicitur vinum VIII. 585. 12.

ἀποτελευτᾶν πρὸς ἐσχάτας συμφορὰς VIII. 207. 9.

ἀποτέμνειν, caſtrare X. 756. pen.

ἀπότευγμα, res minus proſpere ſuccedens VII. 832. 1. et 2.

ἀπότευξις, infelix rerum ſucceſſus. περὶ πολιτικὰς πράξεις δυσημερίαι καὶ ἀποτεύξεις VI. 642. 10.

ἀποτήκεσθαι IX. 630. 2. τὸν γεννήσαντα θεασάμενος ἀποτηκόμενον X. 757. antep. vid. not. 62.

ἀποτίκτειν ῥᾳδίως καὶ ἀταλαιπώρως τὸ δίκαιον X. 20. 6.

ἀποτίλλειν, euellere. πρῶτος τιμωρίαν ἔταξεν (ſcil. Artaxerxes Longimanus), — ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτίλλεσθαι τὴν τιάραν ἀποθεμένων VI. 662. 12. vid. etiam T. VIII. 235. 5. vbi de eadem re agitur.

ἀποτιμᾶν, non amplius in honore habere aliquid VIII. 695. 3.

ἀποτολμητέον, audendum eſt VI. 38. 4.

ἀποτομία, ſeueritas. δεῖ τοὺς πατέρας τὴν τῶν ἐπιτιμημάτων ἀποτομίαν τῇ πρᾳότητι μιγνύναι VI. 45. 10.

ἀπότομος καὶ ὑψηλὴ ἄκρα, promontorium excelſum ac praeruptum VI. 616. 2.

ἀποτόμως, praeciſe. ἀκριβὴς καὶ ἀποτόμως τεταγμένη δίαιτα VI. 497. pen.

ἀποτορνεύειν, tornare. τῶν ὀνομάτων σαφῶς καὶ στρογγύλως ἕκαστον ἀποτετόρνευται VI. 163. 13.

ἄποτος,

τοῖς τῶν σοφῶν καὶ ἀγαθῶν ἀποφθέγμασιν ὁμιλεῖν VI. 550. 8.

ἀποφθινύθειν, contabescere. ἀποφθινύθουσι λαοί. ex Hesiodo X. 303. 12.

ἀποφλεγμαίνειν, ab ardore desistere, de ira dictum VI. 45. 14.

ἀποφορά. τὰ εὐώδη καὶ κινοῦντα ταῖς ἀποφοραῖς (exhalationibus) τὴν ὄσφρησιν X. 115. 12. πῶς ἡ ὄσφρησις ἤνεγκε τὴν ἀποφοράν, odorem ex mactatis animalibus exspirantem X. 127. 4.

ἀποφράδες καὶ σκυθρωπαὶ πύλαι VIII. 58. 7. quae fuerint, in sequentibus explicatur. ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefasti VII. 93. 6. et pen.

ἀποφώλιον τέρας, monstrum prodigiosum VIII. 65. vlt.

ἀποχάραξις, incisura X. 446. 14.

ἀποχετεύειν, alio deriuare. πρὸς ἑτέρους ἀποχετεύειν τὸ βάσκανον VII. 894. 14.

ἀπόχρη, sufficit VI. 454. 5. 496. 6.

ἀποχρηστεῖν VIII. 662. 4. vid. not. 77.

ἀπόχρωσις σκιᾶς, vmbrae expressio per colores VII. 362. antep.

ἀποψᾶν, abstergere. οὐχ ἑαυτῶν ἀποψῶσι τὰς λοιδορίας, ἀλλὰ συμπάσσουσιν ἀλλήλους VI. 333. 7.

ἄποψις, auersio vultus ab aliqua re ad aliam. οἱ φιλολόγοι καλὰς καὶ πολλὰς καὶ ἡδείας ἀπόψεις καὶ ἀποστροφὰς ἔχουσιν VI. 504. 7.

ἀποψόφησις IX. 437. vlt.

ἀπραγμόνως χρῆσθαί τινι VI. 500. 1. ὅσον ἀπεψίαν ἐκφυγεῖν αὐτόθεν ἀφιέντας ἀπραγμόνως τῷ πλεονάζοντι τὴν ἀπέρασιν VI. 510. 5. ὦ παρῆν ἀπραγμόνως — ἴσον μετασχεῖν τῷ σοφωτάτῳ τύχης VIII. 152. 3. ἐν ὅσῳ μάλα δίχα φωνῆς ἐννοηθεὶς κινεῖ λόγος ἀπραγμόνως VIII. 328. 4.

ἀπραγμοσύνη, otium. εἰς ἀπραγμοσύνην καὶ ἡσυχίαν ἐκ πολιτείας μεταβαλλόμενος VI. 193. vlt. ἡ ἀπραγμοσύνη γλυκὺ μέν, ἀλλ' ἄδοξον καὶ ταπεινὸν VI. 194. 4.

ἀπράγμων καὶ ἰδιώτης βίος VI. 384. vlt.

ἄπρακτος, qui nihil efficit. ἀμβλὺς ἐν τοῖς μεγίστοις νουθετῶν ἔσται καὶ ἄπρακτος VI. 270. 3. ἄπρακτοι μελῃδόνες VI. 406. pen. πρὸς ἄπρακτα πένθη καὶ θρήνους ἀγεννεῖς ἐκτρέπεσθαι VI. 434. 11. et ita etiam εἰς ἄπρακτα καὶ βαρβαρικὰ πένθη παρεκτρέπεσθαι p. 435. pen. τῆς ἀπράκτου καὶ κενῆς ἀπαλλαγησόμεθα βαρυπενθίας VI. 448. 4.

ἀπραξία, intermissio negotiorum. πενθεῖν τὸν φίλον ἀπραξίᾳ καὶ παραλείψει τῶν καθηκόντων VI. 117. 13. οὐκ ἀργίας ὤνιον ἡ ὑγίεια καὶ ἀπραξίας VI. 512. 5.

ἀπροαιρέτως, sine proposito, inuite IX. 607. 12.

ἀπροβούλευτος, sine senatus consulto factus IX. 323. 5.

ἀπρόθυμος. πρὸς μοναρχίαν οὗτος ἀφυέστατος δοκεῖ γενέσθαι καὶ ἀπροθυμότατος VII. 282. 6. πρὸς τὸ πίνειν ἀπρόθυμος VIII. 453. 5.

ἀπροθύμως. πρὸς τὰ καλὰ μαλακῶς καὶ ἀπροθύμως ἔχειν VI. 274. 2. ἅπτεσθαί τινος ὀκνηρῶς καὶ ἀπροθύμως VI. 490. 4.

ἀπρονόητος αἰτία καὶ ἄδηλος VIII. 260. 16. τὸ ἀπρονόητον καὶ τὸ ἄδηλον ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ προτιθέασι VIII. 261. 2. τῶν ἀτόμων σωμάτων ἀπρονόητον καὶ τυχαίαν ἐχόντων τὴν κίνησιν IX. 481. 10.

ἀπροπτώτως X. 298. 6.

ἀπροσάν-

ἀῤῥεπὴς

ἀσκωλια-

αὐθαιρέ-

αὐτό-

parcere VI. 66. vlt. ἀφειδῶς ἐνδιδόναι τινὶ ἑαυτὸν ὑποσκελίζεσθαι VI. 240. vlt. ἀφειδῶς ἐφορμῶν πρὸς τὰς πολεμίας VI. 453. 13. καθάπερ ἐκ πολεμίας ἀφειδῶς ἐπισιτιζόμενοι VI. 478. 3. ἀφειδῶς καὶ προθύμως περὶ τὸ θεῖον φιλοτιμούμενοι IX. 270. 15.

ἀφεκτέον, abſtinendum eſt VI. 579. 8.

ἀφέλεια, ſimplicitas. ἡ ῥυπαρία ἀηδῆ ποιεῖ τὴν ἀφέλειαν τῆς γυναικὸς VI. 536. 13. λιτότης καὶ ἀφέλεια coniunguntur VI. 563. 4.

ἄφενος, diuitiae, opes VI. 117. 3. εἰς ἄφενος σπεύδων VI. 342. antep.

ἀφεστὴρ qui fuerit VII. 172. 10. et 15.

ἄφετος, dimiſſus, ſolutus. τὰς ἐφ' ἡδονὴν ὁρμὰς, καὶ πρὸς πόνον ὑποψίας, ἐᾶν ἀφέτους, ᾗ πεφύκασι, χωρεῖν VI. 138. antep.

ἀφέψειν, decoquere, *abkochen.* οἱ τοῖς ἀκράτως ἔχουσι πρὸς ψυχροποσίαν ἀῤῥώστοις ἀφεψημένον διδόντες VIII. 765. 6.

ἁφὴ, tactus. σκόπει τὸν ἐχθρὸν, εἰ βλαβερὸς ὢν τἄλλα — ἁφὴν ἐνδίδωσιν αὐτοῦ καὶ χρῆσιν οἰκείαν VI. 323. 5.

ἀφηνιάζειν, habenas excutere X. 213. 7.

ἀφηνιασμὸς, frenorum excuſſio, recuſatio obedientiae. βασιλέων ἀφηνιασμοὶ VII. 347. 9. βοῶν καὶ ἵππων τὰ πηδήματα καὶ τοὺς ἀφηνιασμοὺς, οὐ τὰς κινήσεις, οὐδὲ τὰς ἐνεργείας, ἀφαιροῦσι VII. 772. 13.

ἀφθαρσία, immunitas ab interitu, tribuitur atomis X. 571. 11.

ἄφθιτος, incorruptibilis. δεῖ τὴν τῶν νικηφόρων δόξαν ἄφθιτον, ὡς ἄνυστόν ἐστι, καὶ ἀγήρω διαμένειν VIII. 887. 3. ἄφθιτος βία IX. 33. 4. δαίμων ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ IX. 491. 4.

ἄφθογγος, ſonitum non edens X. 53. pen.

ἀφθόνως καὶ προθύμως VI. 563. 8.

ἀφίδρυμα, ſimulacrum dei cuiusdam VII. 867. pen.

ἀφίδρωσις, deſudatio VIII. 777. 8. ſed vid. not. 75.

ἀφιέναι. πάντων ἅμα παθῶν καὶ νοσημάτων ἀφειμένοι VI. 281. 9. εἰς τὴν τύχην ἑαυτοὺς ἀφῶμεν VI. 369. 7. πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακίαν οὐκ ἔστι γραψάμενον ἀπόλειψιν, ἤδη πραγμάτων ἀφεῖσθαι VI. 381. 8. ἀφεῖτο τῆς αἰτίας, criminis abſolutus erat VI. 595. 8.

ἀφιεροῦν, conſecrare VI. 462. 14.

ἀφιλάνθρωπος, inhumanus. ἀφιλάνθρωποι πράξεις VI. 512. 10. ſed vid. not. 51. βίος ἀφιλάνθρωπος X. 519. 5.

ἀφίλαυτος, a nimio et praepoſtero ſui ipſius amore vacuus VIII. 143. vlt.

ἀφιλία, amicorum penuria X. 526. 11.

ἀφιλόκαλος, inhoneſtus, indecorus. πολλοῖς ἁλίσκεται ψεύδεσι τὸ ἀφιλόκαλον τοῦ δόγματος VIII. 675. 5.

ἀφιλόλογος, literis humanioribus non deditus VIII. 676. 9.

ἄφιλος, amicis carens, ab amicitia alienus. τὸ δύσκολον ὅλως καὶ μεμψίμοιρον, ἄφιλον καὶ ἀνομίλητον VI. 182. 12. τὸ ἀπαῤῥησίαστον ἄφιλον καὶ ἀγενὲς VI. 187. 11. τῶν πραγμάτων ἄφιλα πολλὰ καὶ ἀπεχθῆ καὶ ἀντίπαλα τοῖς ἐντυγχάνουσιν VI. 323. 6. ἄφιλος βίος VI. 512. 2. οὐκ εἰκὸς, ἄφιλον, οὐδ' ἀγείτονα τόνδ', οὐδ' ἄμικτον ἐν ἀπείρῳ κενῷ τὸν κόσμον σαλεύειν VII. 669. 5.

ἀφιλό-

ἀχρημά-

B.

βαρυφροσύνη, moeſtitia VIII. 838. 12.

βασιλεύειν. τρυφήσεις ἐν πενίᾳ καὶ βασιλεύσεις VI. 384. pen. δεῖ μάλιστα βασιλευομένῃ πόλει προσεοικέναι τὸν οἶκον VI. 590. 7.

βασιλικός. θειότατον ἀποφαίνει τὴν φρόνησιν καὶ βασιλικώτατον VI. 113. antep.

βασιλίσκος, rex paruae ſtaturae VI. 3. 4. 2) regulus auis IX. 217. 16.

βασίλισσα, regina VI. 425. 12.

βάσιμος, aditum facilem praebens. τὸ ἐν ψυχῇ νοῦν οὐκ ἐχούσῃ — ὕψος καὶ φρόνημα τοῖς μικροῖς καὶ ταπεινοῖς μάλιστα βάσιμόν ἐστι VI. 241. 9. ἡ δυσωπία τοῖς αἰσχίστοις βάσιμός ἐστι πράγμασι καὶ πάθεσι VIII. 100. 11.

βάσις, fulcrum, fundamentum. πάσαις τέχναις καὶ ἐργασίαις βάσιν καὶ ὕλην παρέχειν VI. 602. pen.

βασκαίνειν, inuidere VI. 339. 6. et VIII. 130. 10. 2) faſcinare, adſpectu aliquem laedere VIII. 716. 4.

βασκανητικὴ ἕξις, habitus faſcinandi VIII. 718. 2.

βασκανία, inuidentia, liuor VIII. 719. 13.

βάσκανος, inuidus. βάσκανον καὶ κακόηθες πρᾶγμα VIII. 137. 1. βάσκανος ὀφθαλμός, oculus ad faſcinandum aptus VIII. 707. 8. et 715. 8.

βᾶσσαι, dor. pro βῆσσαι, ſaltus, conualles IX. 138. 5.

βάσταγμα ἐξαίρετον φιλίας βριθύ, μέγα, στιβαρόν, vocatur libertas in dicendo VI. 217. 14.

βάτος, rubus VI. 355. 6.

βατός, quo quis accedere poteſt. δεινὸς ἕρπειν πλοῦτος πρός τε τἄβατα καὶ πρὸς τὰ βατὰ VI. 74. 1.

βατραχομυομαχία, pugna ranarum et murium IX. 465. 10.

βαΰζειν, allatrare IX. 146. 13.

βαφή, tinctura. τοῖς φίλοις διακεχυμένοις καὶ θερμοῖς οὖσιν ὑπὸ τῶν ἐπαίνων ὥσπερ βαφὴν ἀτρέμα τὴν παῤῥησίαν δεῖ ἐπάγειν VI. 271. pen. οὐχ ὡς βαφὴν ἀνίησι τὴν πάτριον πενίαν VIII. 307. 1.

βδελύττεσθαι, abominari. ἀποτριβομένῳ καὶ βδελυττομένῳ τὴν μοχθηρίαν (prauitatem) ἀληθῶς ἔοικε VI. 306. 11.

βεβαιοῦν, confirmare. ἔργοις καλοῖς καλὰ δόγματα βεβαιῶν VIII. 303. 9.

βεβαίως ἀπαγγέλλειν, pro certo aliquid annunciare VIII. 305. 4.

βεβαιωτής. οὐ χαλεπῶς προσίεται ὁ κόλαξ τὸν ἔξωθεν, ὃν οἴεται καὶ βούλεται μάρτυν ἅμα αὐτῷ καὶ βεβαιωτὴν προσγινόμενον VI. 178. 6. τὸν βεβαιωτήν, ὡς ἀπίστου καὶ παραλόγου τῆς ἱστορίας, ἀπαιτούντων πολλῶν VIII. 685. 4. vid. etiam p. 687. 3. μάρτυρα δίδωσι καὶ βεβαιωτὴν ἄξιον IX. 291. 10.

βεκκεσέληνος λῆρος, nugae abſurdae et fatuae IX. 491. 12.

βελόνη, nomen piſcis VIII. 24. 3.

βελουλκεῖν, telum e vulnere extrahere X. 67. 7.

βελτιοῦσθαι πρὸς ἀρετήν, virtute proficere VI. 277. antep. βελτιούμενος τὸ ἦθος, cuius indoles in melius eſt mutata VI. 317. 7.

βελτίωσις, ſi quid melius, praeſtantius, redditur VIII. 805. vlt.

βέρεθρον, pro βάραθρον, barathrum, vorago X. 393. 8.

βήρυλλος, nomen gemmae X. 779. 10.

βιάζεσθαι, per vim aliquid efficere velle. τοῦ ἀνέμου βιαζομένου τὸ

Δ.

δᾳδοῦχος,

δημοποίη-

διαθερ-

ζώνια καὶ κεκρυφάλυς VI. 584. antep.

διάπλεως, impletus. λογισμὸς διάπλεως ὀργῆς καὶ μανίας VIII. 177. 8. τῶν πρὸς ἐκεῖνα γενομένων ἐλέγχων τίς ἐκ ἤδη διάπλεώς ἐςιν X. 377. 1.

διαπληκτίζεσθαι πρός τι γύναιον IX. 45. 6.

διαπληκτισμοὶ οἱ πρὸς Σωκράτην περὶ Ἀγάθωνος VIII. 837. 7.

διαπνόησις ἡ τῦ πυρῦ εἰς τὸν ἄρτον VIII. 769. antep. sed vid. not. 41.

διαποικίλλειν, varie exornare. χάσμα ὕλῃ καὶ χλωρότητι καὶ χλόαις ἀνθέων ἁπάσαις διαπεποικιλμένον VIII. 238. 6. τύχη καθάπερ δρᾶμα τὴν πρᾶξιν ἡμῶν ἀπ' ἀρχῆς διαποικίλλυσα κινδυνώδεσιν ἐπεισοδίοις VIII. 355. 12.

διαπολιτεία, certamen de republica VIII. 30. 7.

διαπομένειν VII. 412. 13. vox suspecta: vid. not. 97.

διαπονεῖν τι ἱκανῶς VI. 26. 10. διαπονήσας τὸ σῶμα γυμνασίοις VIII. 223. 3. τετραετῆ χρόνον αὐτὸν διεπόνησε, μιμύμενος αὐτῦ τὺς λόγυς, orationes eius imitari contendit IX. 357. 11.

διάπονος, laboribus defatigatus. πρὸς τὰς καλὰς πράξεις καὶ μεγάλας μὴ διάπονον ἔχειν τὸ σῶμα VI. 514. vlt.

διαπόντιος, transmarinus. ἀλλόφυλοι καὶ διαπόντιοι βασιλέων ἡγεμονίαι VII. 258. 1. ὁ σὸς ἔρως — διαπόντιος πέταται IX. 6. 7.

διαπορητικὸς, ad dubitandum propensus. τὸ μάχιμον καὶ διαπορητικὸν VII. 552. 9.

διαπορθεῖν, deuastare VIII. 138. 14.

διαπράττεσθαι, exigere. ἵνα πείθοντες διαπράττωνται παρ' ἀλλήλων, ἃ βύλονται VI. 523. 14. ἱερεῖον διαπεπραγμένον, sacrificium mactatum et consumtum VI. 698. 2. διαπράττεσθαί τινι φυγὴν ἀντὶ θανάτυ, perficere, vt aliquis, mortis poena ei remissa, exsilio tantum mulctetur VIII. 282. 4. διαπράττεσθαι ἑαυτῷ δυναςείαν τινὰ καὶ ἀρχὴν, principatum aliquem sibi acquirere IX. 45. pen.

διαπρέπειν κάλλει, forma excellere IX. 91. 1.

διαπρεπῶς ἀγωνίζεσθαι μάχην τινὰ IX. 464. 13.

διαπρίειν τὴν δρμιὰν X. 68. 4.

διαπτερύσσεσθαι, alas expandere X. 732. antep.

διαπτοεῖσθαι, percelli. ψυχαὶ ἔκφρονες καὶ διεπτοημέναι VIII. 232. 6.

διαπτύειν, respuere. τῶν βρωμάτων τὰ καθαριώτατα καὶ πολυτελέςερα δυσχεραίνυσι καὶ διαπτύυσι καὶ παραιτῦνται οἱ νοσῦντες VI. 384. 7. ὁ ᾠὰ καὶ ἀμύλια καὶ σητάνειον ἄρτον διαπτύων VII. 826. vlt.

διαπτύσσειν, explicare. ὑπ' αὐγὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα VIII. 465. 9.

διάπτωμα, lapsus VII. 831. pen. et vlt. et 832. 1. et X. 330. 6. et 9. et 331. 4.

διαπυνθάνεσθαι, inquirere, interrogare VI. 100. 2. et 567. 11.

διάπυρος, feruidus, vehemens. τὰ ἐρωτικὰ καὶ διάπυρα VI. 74. antep. τῷ μέλλοντι σώζεσθαι δεῖ φίλυς ἀγαθὺς, ἢ διαπύρυς ἐχθρὺς, ὑπάρχειν. dictum Diogenis VI. 275. 9. vid. etiam p. 305. 15. vbi eadem sententia occurrit, quanquam verbis paulo mutatis; et ita etiam p. 332. 3. vbi Antistheni tribuitur. ἄνθρωποι

 διάπυροι

διαφερόν-

διαφερόντως, eximie, prae aliis VI. 386. 4.

διαφεύγειν, memoria excidere VI. 300. 1.

διαφθείρειν. ὑπ' εὐτυχίας ἀβεβαίου διεφθορὼς καὶ τρυφῶν VI. 257. 1.

διαφθορά, corruptela. τὰς τῶν παιδίων ψυχὰς ἐξ ἀρχῆς ἀνοίας καὶ διαφθορᾶς ἀναπιμπλάναι VI. 10. 11.

διαφιέναι, dimittere. προσαγαγὼν τοὺς δύο σκύλακας διαφῆκε VI. 8. 3. vid. etiam p. 662. 4.

διαφλέγεσθαι, incendi. διεφλέχθη τὸν θυμὸν ὑπὸ τῶν μελῶν VII. 322. 10.

διαφοιτᾶν, abire. οὐκ ἔστι σιωπῆσαι τὸ λεχθέν, ἀλλ' ἐκκέχυται καὶ διαπεφοίτηκεν VIII. 14. 7. ταῦτα διαπεφοίτηκεν (penetrarunt) αὐτοῦ τῆς φιλοσοφίας X. 559. 9.

διαφορά, contentio, rixa, discordia VI. 247. 2. et 8. et ita ἐκκαίειν καὶ ποιεῖν διαφορὰν p. 269. 3.

διαφορεῖν, dispellere. οἴνῳ δὴ τὸν οἶνον, κραιπάλῃ δὲ τὴν κραιπάλην ἐξελόντες καὶ διαφορήσαντες VI. 485. 14. διαφορῶν ἐλαφρῶς τὸ πνεῦμα VI. 507. antep. ὁ συμποτικὸς λόγος οὐκ ἐᾷ διαφορεῖσθαι παντάπασιν ὑπὸ τοῦ οἴνου τοὺς πίνοντας VIII. 621. 13. διαφορεῖν τὴν τροφήν, digerere, concoquere VIII. 659. 1. vid. etiam vers. 7.

διαφόρησις. μεταβολὴ πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἔχουσα VII. 528. 7.

διάφορος. τοῦτο ἴσως διάφορόν ἐστιν VI. 541. 2. sed vid. not. 82. οὐ μετείληφε παιδείας διαφόρου καὶ περιττῆς VIII. 278. 1.

διαφόρως, diuerso modo VIII. 516. 10.

διάφραγμα, sepimentum VIII. 795. 1.

διαφυλακτικὴ θεός VII. 116. 5.

διαφυλάττειν, custodire, obseruare. διαφερόντως τά τε πρὸς θεοὺς καὶ τὰ πρὸς γονεῖς καὶ φίλους ὅσια καὶ δίκαια διαφυλάξας VI. 386. 5.

διαφῦναι. ἀρχὴ μία, καὶ δύναμίν τινα καὶ κοινωνίαν διαπεφυκυῖαν ἀναφέρουσα VIII. 215. 5.

διαφυσᾶν, perflare IX. 742. 12.

διαφωνία, discrepantia. τοσαύτης ἀνάπλεων ἐστι ταραχῆς καὶ διαφωνίας τὸ κακόηθες αὐτοῦ τῶν λόγων IX. 417. 4. πολλὴ ἡ τῶν συντεταχότων διαφωνία X. 671. 7.

διάφωνος, dissonus X. 172. 15. et 669. 9.

διαφωτίζειν, illustrare. λόγος διαφωτίζων ἀτρέμα τὴν ψυχὴν καὶ διακαθαίρων VI. 282. 6.

διαχαίνειν, hiare, os diducere X. 63. 8.

διαχαράσσειν, effingere. μορφουμένων τούτων καὶ διαχαρασσομένων VIII. 521. 4.

διαχειμάζειν, hybernare IX. 740. 5.

διαχεῖν, diffundere, perfundere. διακεχυμένος τρυφὴν VI. 167. antep. ὁμιλίαις καὶ λόγοις ἐπιεικέσιν ἐκπραΰνειν καὶ διαχεῖν τινα VI. 276. 9. ἐξαμαυροῦσθαι καὶ διαχεῖσθαι ῥαδίως VI. 483. vlt. ἐγείρειν τῷ λόγῳ καὶ κατάρδειν καὶ διαχεῖν τὴν φιλοφροσύνην VI. 594. 9. διακεχυμένοι τοῖς προσώποις VII. 625. 10. ἴθι τε καὶ πειρῶ διαχέαι (dissipare, confundere) τὰ βεβουλευμένα IX. 450. 7. ἡ θερμότης διαχεῖ τὴν αἴσθησιν τοῦ ἀπτομένου IX. 736. 8.

διαχρῆσθαι ἑαυτόν, sibimetipsi manus violentas inferre VII. 23. 3. et IX. 92. vlt.

διάχρυσος, aureus. ὑποδήματα διάχρυσα VI. 538. 3. χιτῶνες διάχρυσοι VIII. 192. 12.

διάχυσις. λαμπρὰς εὐωχίας συνίστανται μετὰ μουσουργῶν καὶ τῆς ἄλλης διαχύ-

διιστάναι.

διωθεῖν

δορυφό-

δυσκατάπαυστος στάσις, feditio, quae aegre reprimi et fedari poteft VII. 12. pen.

δυσκατάσβεστος, difficilis exftin-ctu VII. 642. 6.

δυσκατέργαστος, difficilis tracta-tu. λίθοι μεγάλοι καὶ δυσκατέργαστοι VII. 787. 7.

δυσκέρατος (vel potius δύσκρατος), difficilis commixtu. δύσμικτα τὰ νέα καὶ δυσκέρατα IX. 23. 5.

δυσκινησία, difficultas mobilitatis VI. 484. 15.

δυσκλεῶς ἀποθνήσκειν, ignominiofe mori VI. 645. 8.

δυσκοίλιος, ventri non conducens, ei noxius VI. 518. 15.

δύσκολος, morofus VI. 199. 4. ἀεί τι τραχὺ καὶ δύσκολον ἐν τοῖς λόγοις VI. 465. 2. 2) moleftus. ἐργώδης καὶ δύσκολος βίος VI. 395. vlt.

δυσκόλως ἔχειν, contumaciter fe gerere VIII. 423. 14.

δυσκρασία θερμῶν, mala temperies caloris VII. 954. 11. δυσκρασία τῶν σωμάτων IX. 600. 4.

δυσκρινής, difficilis difcretu. δυσκρινὲς σῶμα τυφόμενον ἀεὶ καὶ πυρίκαυστον IX. 648. 2.

δύσκριτος, difficilis diiudicatu. δύσκριτον πρᾶγμα καὶ ζητήσεως δεόμενον πολλῆς VII. 626. 8.

δύσκωφος, furdafter. τὸ τοῦ γήρως ἀμβλυῶττον καὶ δύσκωφον ἐπὶ τὰ γιγνόμενα μεταφέρειν VI. 46. 1.

δύσληπτος, difficilis comprehenfu VI. 61. 8.

δυσμαχεῖν πρὸς τὸ βέλτιστον VII. 739. 3.

δυσμείλικτος, aegre placabilis. πικρία τυράννου δυσμείλικτος VIII. 187. 1.

δυσμένεια, maleuolentia VI. 651. 3.

δυσμενής, maleuolus, hoftis VI. 247. 12. et 575. antep. fed vid. not. 91.

δυσμετάβλητος, non facile mutabilis. δυσκίνητοί εἰσιν αἱ αἰσθήσεις καὶ δυσμετάβλητοι πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ποιοτήτων, ἂν μὴ — VIII. 472. 5. ἡ ἀτενὴς γῆ καὶ σκληρὰ δυσμετάβλητος VIII. 537. 9. τῶν λίθων οἱ ὕπαιθροι καὶ γυμνοὶ διὰ ψύχος ἀντίτυποι καὶ δυσμετάβλητοι καὶ ἀτέραμνοι ἀπαντῶσι τοῖς ἔργοις VIII. 802. 5.

δυσμετάθετος, idem. ἐν νοσήμασι καὶ παθήμασιν ἀκάμπτους διαμένειν καὶ ἐχυροὺς καὶ δυσμεταθέτους VIII. 118. 7. τὴν προαίρεσιν ἀπερείσαντες ἐν ἑαυτοῖς καὶ ποιήσαντες ἄτρεπτον καὶ δυσμετάθετον IX. 189. 11.

δυσμεταχείριστος, aegre tractabilis VI. 225. 13. βλαβερὸς ὢν καὶ δυσμεταχείριστος VI. 323. 4. vid. etiam T. IX. 262. antep.

δύσμικτος, difficilis commixtu. δύσμικτα τὰ νέα καὶ δυσκέρατα IX. 23. 5.

δυσμίκτως ἔχειν πρός τι, cum aliquo aegre commifceri poffe VIII. 536. 12.

δυσμίμητος, difficilis imitatu. χαλεπὰ καὶ δυσμίμητα VI. 34. antep. δοκεῖ κατὰ τὴν λέξιν εὔκολος εἶναι, δυσμίμητος ὢν IX. 324. 6.

δύσμορος, mifer, infelix VI. 433. 5. et 445. 1.

δύσμορφος, deformis. δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε VIII. 68. 9. δύσμορφον ἡ ὗς καὶ θολερὸν VIII. 661. vlt.

δύσνοια, maleuolentia X. 160. 4.

δύσνους, maleuolus. δύσνους καὶ πολέμιος ἐκ προαιρέσεως VI. 671. antep. οὐδεὶς θεὸς δύσνους ἀνθρώποις X. 160. 3.

142. 14. ἡ κακία καὶ τὰ λαμπρὰ φαινόμενα — λυπηρὰ καὶ ναυτιώδη καὶ δυσπρόσδεκτα παρέχει τοῖς κεκτημένοις VI. 381. 2.

δυσπρόσιτος, difficilis aditu. φοβερόν ἐςι τὸ κρυπτόμενον, σκυθρωπὸν, ἀγέλαςον, δυσπρόσιτον VIII. 55. 8.

δυσπρόσοδος, *idem.* τῶν τόπων τὰ ὑψηλὰ δυσπρόσοδα καὶ δυσέφικτα γίνεται τοῖς ἐπιβουλεύουσι VI. 241. 6. τὸν δήμαρχον μὴ σεμνὸν εἶναι δεῖ τῇ ὄψει, μηδὲ δυσπρόσοδον VII. 142. 13.

δύσριγος, rigidus. τὰ δύσριγα καὶ ψυχρὰ φυλλοῤῥοεῖ μικρότητι τοῦ θερμοῦ — VIII. 571. 2. ἢ πάντα φύσει τὰ μαλάκια δύσριγα, frigoris impatientia IX. 626. 4.

δύσσηπτος, non facile putreſcens. τὰ κρέα δύσσηπτα τηρεῖν πολὺν χρόνον VIII. 892. pen.

δυςατεῖν. ἄςρα θολερῷ καὶ δυςατοῦντι πεφυρμένα ὑγρῷ καὶ πυρὶ X. 129. 5.

δύστηκτος, non facile molleſcens VIII. 801. pen.

δυςήνως ἔχειν VIII. 328. 5. vid. not. 46.

δυςίβευτος, difficilis indagatu IX. 632. 7. et 633. 13.

δυστιθάσσευτος, difficilis manſuefactu. ἀγεννὲς βλάςημα καὶ δυςτιθάσσευτον vocatur inuidia VIII. 98. 1.

δύστλητος ἀνάγκη, toleratu difficilis neceſſitas VIII. 971. 4. et 6.

δυστοκεῖν, difficili partu laborare X. 20. 4. et 789. 1.

δυστράπελος, inuenuſtus, inurbanus. δῆλος ἦν ἕτερα δυστράπελα καὶ μοχθηρὰς γινώσκων ἔχοντα προαιρέσεις τινὰς καὶ ὁρμὰς VII. 650. 1. δυστράπελος καὶ δυσώνυμος Αἴας VIII. 954. 8.

δύστροπος, difficilibus moribus praeditus. δύστροποι καὶ σκυθρωποὶ φύσεις VII. 425. 9.

δυστυχής. δεσπότας δυστυχεῖς λαβεῖν VI. 635. 11.

δυσφάντας̣ος, difficilis imaginatu VII. 700. antep.

δυσφημίαι ἀποτρόπαιοι, dirae imprecationes VIII. 323. 5.

δύσφημος, malum omen habens. φωνὴ ἀπαίσιος καὶ δύσφημος VII. 80. 14.

δυσφορεῖν, aegre ferre, dolere VI. 426. 11. 441. 3. ὠδίνουσα καὶ δυσφοροῦσα VI. 542. 14. ἂν δυσφορῇ καὶ βαρυπαθῇ, — VI. 641. 2.

δύσφορος, difficilis toleratu. λύων τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον καὶ μεριμνῶν. ex Pindaro VI. 251. pen. δύσφορα τῇ Ἀρεταφίλᾳ τὰ οἰκεῖα κακὰ VII. 44. pen.

δυσφύλακτος, difficilis cautu VI. 179. 4.

δυσφώρατος, difficilis inueſtigatu et deprehenſu VI. 188. 1. ἂν περὶ ταῦτα δυσφώρατος ᾖ τὰ πάθη, — VI. 227. 7. vid. etiam p. 238. 13.

δυσχάριςος, ingratus. ὦ δυσχάριςε τῶν πυκνῶν φιλημάτων VI. 224. 4. et IX. 10. 13. vbi pro πυκνῶν legitur πικρῶν.

δυσχείμερος, tempeſtatibus exagitatus. τραχὺ καὶ δυσχείμερον πέλαγος VII. 946. 9. δυσχείμερος οἰκία, tempeſtatibus expoſita domus VIII. 47. 1. ὁμιχλώδεις καὶ δυσχείμεροι νύκτες VIII. 879. pen. δυσχείμερα κλίματα, regiones, quae magno frigore infeſtantur IX. 749. 1.

δυσχέρεια, difficultas VI. 609. 4.

δυσχορήγητον, τὸ, difficultas ſumtuum praebendorum VIII. 845. 10.

ἐγκοι-

εἰκόνιον,

εἰσθλί-

Epicureorum) φιλοσοφίας ἔκβασις ὅπη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε τῇ ψυχῇ X. 540. 9.

ἐκβέβαιος. τρυφὰς ἐμποιεῖν καὶ χαυνότητας ἐκβεβαίες καὶ κιλίες IX. 16. 9. vid. not. 54.

ἐκβεβαίωσις, confirmatio VI. 317. 2.

ἐκβιάζεσθαι, vim inferre, vi cogere. ταῖς πρακτικαῖς ὁρμαῖς ἐκβιαζόμενα πάθη VI. 630. 10. ἐκβιασθέντες ὑπὸ τῦ πάθυς VIII. 122. 1. ὑπὸ δίψης ἐκβιασθεὶς VIII. 198. 10.

ἔκβλητος, eiiciendus. νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι. dictum Heracliti VIII. 658. 2.

ἐκβοηθεῖν, auxilium ferre IX. 97. antep.

ἐκβολή. αἱ μετὰ τραύματος ἐκβολαὶ (luxationes) τῶν ἄρθρων χαλεπώτεραι VI. 628. 2. αἱ ἐκβολαὶ καὶ παρατροπαὶ τῆς ἱςορίας IX. 396. 5. γῆ ὕβρισο ποταμῶν ἐκβολαῖς ἀτάκτων X. 130. 1.

ἐκβόλιμος (reiiciendus) καὶ διημαρτημένος VI. 161. 11.

ἐκβόλιον, medicamentum, quo foetus ex vtero expellitur VI. 510. pen.

ἐκβράζεσθαι, maris fluctibus eiici VII. 236. pen.

ἐκβράσσεσθαι, *idem*. ἐκβρασσόμενος ὑπὸ τῆς θαλάσσης πλύτος IX. 430. 10.

ἐκγελᾶν, risum edere VI. 568. 3.

ἐκγίγνεσθαι, licere VI. 559. 5.

ἐκδακρύειν, lacrymari VII. 856. 16.

ἐκδέκτορα πόνων VI. 371. 6.

ἐκδέρειν, excoriare, deglubere. φασὶν, Ἀπολλόδωρόν ποτε κατὰ τὺς ὕπνυς ὁρᾶν ἐκδερόμενον ἑαυτὸν ὑπὸ Σκυθῶν VIII. 196. 3. Ἀθηναῖοι τῷ ζῶντα τὸν κριὸν ἐκδείραντι δίκην ἐπέθηκαν X. 143. 2. νικηθέντος ὑπ' Ἀπόλλωνος Μαρσύυ καὶ ἐκδαρέντος X. 748. 6.

ἐκδέχεσθαι, recipere. πολλὰ ψευδῆ καὶ πονηρὰ δόγματα λανθάνομεν εὐνοίᾳ καὶ πίςει τῇ πρὸς τὺς λέγοντας ἐκδεχόμενοι VI. 148. 8. τὰ πράγματα τῶν δυστυχύντων ὐ παῤῥησίαν ἐκδέχεται καὶ γνωμολογίαν VI. 254. antep.

ἐκδιδόναι, edere. τῦ Ἀγχίσυ τὸ ῥάκος ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδυ VI. 380. antep. μεθ' ἡμέραν — ἡ κακία — ὐ παντάπασι ταῖς ὁρμαῖς ἐκδίδωσιν ἑαυτὴν VI. 382. 11.

ἐκδιώκειν, persequi, exagitare. ἡ δεισιδαιμονία τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν ὕπνων ἐκδιώκει (exturbat) τοῖς ὀνείρεις VI. 632. 2.

ἐκδιωκτέον, expellendum, eiiciendum est VI. 44. pen. et vlt.

ἐκδρομή, excursio, profectus. μεγάλαις ἐκδρομαῖς χρῆσθαι πρὸς φιλοσοφίαν, in philosophia bene proficere VI. 286. 3.

ἐκδύεσθαι ἅμα τῷ χιτῶνι καὶ τὴν αἰδῶ VI. 526. vlt.

ἐκδῦμεν (poët. pro ἐκδῦναι) ὄλεθρον, interitum, perniciem, effugere VI. 91. 7.

ἐκεχειρία, induciae, vacatio, otium. ἐκεχειρίαν ἄγειν, desistere ab aliqua re VIII. 86. 1. ἡ τῶν Πυθαγορικῶν πρὸς τὸν ἰχθὺν ἐκεχειρία, abstinentia a piscibus VIII. 910. 2.

ἐκζωπύρησις ἀνθράκων, incensio carbonum VI. 593. 2.

ἐκθαρσεῖν, confidere, securo et intrepido esse animo VII. 35. 2.

ἐκθάρσημα, fiducia, confidentia X. 537. 9.

ἐκθειάζειν, pro deo aliquid colere. τὴν μυγαλῆν ἐκτεθειάσθαι λέγυσιν ὑπ' Αἰγυπτίων τυφλὴν ὖσαν VIII. 663. 7. οἱ ἄνθρωποι τὰ κοινὰ, καὶ

ἐκκομι-

ἐκμάτ-

ἐκμάττειν, exprimere. εἴδωλα ἔχοντα μορφοειδεῖς τοῦ σώματος ἐκμεμαγμένας ὁμοιότητας VIII. 930. 10.

ἐκμειλίσσεσθαι, demulcere, lenire, placare VII. 495. 11.

ἐκμετρεῖσθαι (dimetiri) λάθρα τὸ σῶμά τινος VII. 404. 8.

ἐκμιμεῖσθαι τοῦ φίλου τὸ ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον VI. 182. 7.

ἐκμορφοῦν, forma et effigie proponere, repraeſentare. ἐξεμόρφωσε (ſcil. Plato) καὶ διετύπωσε τῆς φύσει τυραννικῆς ψυχῆς οἷα κατὰ τοὺς ὕπνους δρᾷ τὸ φανταστικὸν καὶ ἄλογον VI. 308. pen. τὴν τοῦ σώματος κακίαν πολυμερῶς καὶ περιωδευμένως ἐξεμόρφωσε VIII. 127. 8.

ἐκμοχθεῖν, graues aerumnas tolerare. — ὅσοι τε δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται βροτῶν VI. 402. 3. ἐπισφαλεῖς καὶ πολυπόνους καὶ τλήμονας ἄθλους ἐκμοχθεῖν VII. 347. vlt.

ἐκμοχλεύειν χαλεπῶς καὶ προσβιάζεσθαι τὴν φύσιν, magnis et grauibus molitionibus naturam vrgere, eique vim inferre VIII. 629. vlt.

ἐκνεύειν μικρὸν τῆς ὁδοῦ, paululum de via deflectere VIII. 280. 5.

ἐκνευρίζειν, eneruare, neruos incidere. οὐκ ἐκνευρίσας, οὐδὲ ἐκτεμὼν παντάπασι τῆς ψυχῆς τὸ ὑπηρετικὸν VII. 772. 15. — εἰ παντάπασιν ἡ πόλις ἐκνενεύρισται IX. 26. 8.

ἐκνηστεύειν, ieiunum eſſe VIII. 737. 7. vid. not. 11.

ἐκνικᾶν, vincere, obtinere. πολλῶν ὄντων ὄψων, ἐκνενίκηκεν ὁ ἰχθὺς μόνον, ἢ μάλιστά γε, ὄψον καλεῖσθαι VIII. 652. 12.

ἐκνίπτεσθαι, eluere. ἐκνιψάμενος τὸ θνητὸν VII. 944. 7.

ἑκουσίως προΐεσθαι τὸν βίον, vita ſemetipſum priuare VI. 554. 9.

ἔκπαγλα φιλεῖν τινα, admodum diligere aliquem VIII. 948. 14.

ἐκπαθής, affectibus nimium indulgens. μήτ' ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἐκλύτους εἶναι δεῖ, μήτ' ἐν ταῖς ὀργαῖς ἐκπαθεῖς καὶ θηριώδεις VI. 24. pen.

ἔκπαλαι, iam diu, iam dudum VI. 591. 2.

ἐκπέμπειν, emittere. τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων VI. 132. 3.

ἐκπεμπτέος, emittendus, ablegandus eſt VIII. 351. 5.

ἐκπεπαίνειν, excoquere, maturare. κατορύττουσιν οἱ τεχνῖται τοὺς ἐργασίμους λίθους, ὥσπερ ἐκπεπαινομένους ὑπὸ τῆς θερμότητος VIII. 802. 4.

ἐκπέρθειν, diruere, deuaſtare VI. 102. 12.

ἐκπεριέρχεσθαι, poſt longas ambages tandem ad locum deſtinatum peruenire VIII. 425. 8. vid. not. 36.

ἐκπεριοδεύειν, circumuenire VIII. 818. pen.

ἐκπέτασις, expanſio. διεσήμαινον — ἐκπετάσει καὶ διαλύσει τὸ χαῖρον καὶ προσιέμενον VIII. 232. antep.

ἐκπηγνύειν, frigore conſtringere, durum reddere. ἐκπαγείσας (ſcil. τὰς ψυχὰς) καὶ γενομένας σκληρὰς, ὥσπερ αἱ χάλαζαι, πάλιν εἰς τὴν τοῦ σιδήρου (ſcil. λίμνην) μεθίσταταν VIII. 243. vlt. ἐκπηγνύειν τοὺς θίγοντας dicitur torpedo piſcis X. 71. 12.

ἐκπηδᾶν ἐλαφρότητι θαυμαστῇ VIII. 231. antep.

ἐκπιέζειν, exprimere. οὐδὲ ὀφθαλμὸς ἐνταῦθα τοῦ σώματός ἐστιν ὑπὸ κουφότητος ἐκπιεσθεὶς IX. 667. 14.

ἐκπίπτειν. λόγος ὑπηνέμιος ἐκπίπτων,

πάλιν ἐκριπίσαι καὶ διασεῖσαι δυνατός ἐστιν VIII. 635. 3.

ἐκρίπτειν, eiicere. ἐκριφεὶς εἰς νῆσον IX. 242. 5.

ἐκριπτεῖν, idem VIII. 597. 2. ſed vid. not. 81.

ἐκσαγηνεύειν, irretire. αὐτὸν ἐκσαγηνεύει (ſcil. ὁ κόλαξ) καὶ περιβάλλεται τὸν κυνηγὸν VI. 191. 4.

ἐκσείειν τινὰ φιλοσοφίας, a philoſophiae ſtudio abducere aliquem VI. 290. 7.

ἐκσκορπισμὸς τῆς λῃρήσεως, delirationis eiectio, exſtirpatio VII. 507. 4.

ἐκσοβεῖν, abigere, expellere. τὸ ῥομβῶδες καὶ ἀκόλαστον ἐκσοβήσας VIII. 855. antep.

ἔκστασις, mentis abalienatio et peruerſio. ἐκστάσεις καὶ ταραχὰς καὶ πτοίας ἐπιφέρειν VI. 136. 8. ἔκστασις θερμότητος, diſceſſus caloris IX. 727. 8. et ita ἐκστάσεις εἰδῶν p. 728. 9.

ἐκστατικὸς, mente abalienatus, vecors. μειράκιον ἐκστατικὸν καὶ παραφρονοῦν VI. 3. antep. ἡδοναὶ ἐκστατικαὶ καὶ ταρακτικαὶ καὶ ἀλλότριαι τῆς φύσεως VI. 476. 13. κρᾶσιν ἐκστατικὴν καὶ φαρμακώδη λαβὼν ὁ ἀὴρ VII. 22. 14. ἐκστατικὸν ἡ μεταβολὴ καὶ ἀνώμαλον VIII. 626. 9.

ἐκστατικῶς καὶ κακῶς ἔχειν, de tranquillo et placido mentis ſtatu deiectum eſſe et male habere VIII. 323. 11.

ἐκστέφειν, coronare. ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι. verſus Sophoclis VI. 80. 5.

ἐκστροφὴ τοῦ λόγου, euerſio rationis X. 422. 5.

ἐκταπεινοῦν, humilem reddere, deprimere. δέος ἐκταπεινοῦν καὶ συντρίβον τὸν ἄνθρωπον VI. 629. antep.

ἐκτάραξις, perturbatio. αἱ περὶ τὴν κάτω κοιλίαν ἐκταράξεις VI. 509. 6.

ἐκταράττειν, perturbare. τὸν αἴλουρον ὀδμῇ μύρων ἐκταράττεσθαι καὶ μαίνεσθαι λέγουσιν VI. 545. 8.

ἐκτάττειν, exponere, proponere. ἄτοπους ἐκτάττειν συμβουλίας καὶ ὑποθήκας VI. 213. 10. ἐπὶ μιᾶς εὐθείας ἐφεξῆς τούς τε διπλασίους ἐκτάττων καὶ τοὺς τριπλασίους X. 240. 6.

ἐκτείνειν εἰς τὰ δωμάτια καὶ τὴν γυναικωνῖτιν ὥσπερ πλεκτάνας τὸ πολυπρᾶγμον καὶ διάβολον καὶ κακόηθες VI. 225. 12. μισῶ δ', ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι παρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥστε μὴ θανεῖν. ex Euripide VI. 419. antep. ἐκτεταμένον καθεύδειν VI. 597. 5.

ἐκτελεῖν, abſoluere, perficere. οἳ θάνον, οὐ τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν, οὐδὲ τὸ θνήσκειν, ἀλλὰ τὸ ταῦτα καλῶς ἀμφότερ' ἐκτελέσαι VI. 419. 10. ἐκτελεῖν τὰ μυστήρια θεοῦ τινος X. 805. 8.

ἐκτέμνειν, exſecare. χάσμα μέγα στρογγύλον, οἷον ἐκτετμημένης σφαίρας VIII. 334. pen. ἐκτέμνειν τὰ νεῦρα VIII. 764. 5. τοὺς ἀλεκτρυόνας ἐκτέμνειν καὶ τοὺς χοίρους, ibid. verſ. 9. vid. etiam Tom. IX. 402. antep. vbi de puerorum caſtratione dicitur.

ἐκτέον ἐλαφρῶς πρὸς πάντας τοὺς θανάτους, omnia mortis genera (i. e. quacunque tandem aetate fiant) aequo animo ſunt ferenda VI. 446. pen.

ἐκτεφροῦσθαι, in cinerem concremari. ἐκ τῶν ξύλων ὁ μὲν ἀὴρ ἄπεισι καπνὸς γενόμενος, τὸ δὲ γεῶδες ἐκτεφρωθὲν ὑπολείπεται VIII. 780. vlt.

ἐκτήκειν, liqueſacere. *ἡ κακία ἐκτήκουσα ταῖς ἐπιθυμίαις* VII. 947. 1. *ἐκτήκεται καὶ ἀνυγραίνεται τὸ φρονοῦν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς* VIII. 238. antep.

ἐκτίειν, perſoluere. *τὸ τίμημα τῆς δίκης αὐτὸς ἐξέτισεν*, ſcil. rex Philippus pro reo, quem, a ſe ipſo antea damnatum, inſontem poſtea cognouit VI. 681. 9.

ἐκτιθέναι, e mari in terram exponere VI. 612. 13. vbi de delphinis dicitur, Arionem e mari ſeruantibus.

ἐκτιθηνεῖσθαι, enutrire, metaph. de notionibus, eas alere, fouere X. 415. 2.

ἐκτίνειν χάριν, gratiam perſolvere VIII. 306. 5. et IX. 410. pen.

ἐκτιτρώσκειν, abortum facere VIII. 646. 4. et X. 779. 8.

ἐκτοπίζειν, e loco remouere. *αἱ λύγγες ἐκτοπίζουσι παντάπασι κρύπτουσαι καὶ ἀφανίζουσαι τὸ λυγγούριον* X. 15. 2. ex vno loco in alium recedere, ſe occultandi ergo X. 47. antep.

ἔκτοπος δεινῶς καὶ ἀλλοδαπὴ ἱστορία, admodum abſurda, aliena et incredibilis narratio X. 68. 13.

ἐκτραχηλίζειν, obtorto collo praecipitare. *γένος οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον, οὐδὲ μᾶλλον καὶ θᾶττον ἐκτραχηλίζον* (metaph. corrumpens et in perniciem praecipitans) *τὴν νεότητα, ὡς τῶν κολάκων* VI. 43. 9. *ὁ ἵππος — ἐκτραχηλίζει τοὺς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι* VI. 216. pen.

ἐκτρέπεσθαί τινα (auerſari) *καὶ φεύγειν ὥς ἀμείλικτον* VI. 282. 1. *ἐκτρέπεσθαι* (deflectere) *πρὸς τὰς ἐσχάτας ταλαιπωρίας* VI. 428. 7. *πέρα τοῦ φυσικοῦ καὶ μετρίου πρὸς ἄπρακτα πένθη καὶ θρήνους ἀγεννεῖς ἐκτρέπεσθαι* VI. 434. 12. *ἐβαδίζομεν ἐκτραπόμενοι διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν* VI. 554. pen.

ἐκτρέφειν, alere, fouere. *τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φροντὶς ἐκτρέφει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον*; VI. 74. 9. *ὀρθῶς ἐκτρέφεσθαι* (recte inſtitui) *τοῖς ποιήμασι* VI. 116. 12. *ὅ τι ἂν ἀστεῖον εὕρωμεν παρ' αὐτοῖς* (ſcil. *τοῖς ποιηταῖς*) *καὶ χρηστόν, ἐκτρέφειν χρὴ καὶ αὔξειν ἀποδείξεσι καὶ μαρτυρίαις φιλοσόφοις* VI. 128. 1.

ἐκτρίβειν, atterere. *σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χερῶν ἐκτρίβονται* VI. 5. vlt. *οἱ κόλακες καὶ τοὺς πατέρας καὶ τοὺς παῖδας προρρίζους ἐκτρίβουσι* VI. 43. 10. *ἀκρασία περὶ ἡδονὰς ἐκτέτριπται μόλις* VIII. 236. 10. *τί τῶν ἐκπωμάτων ἕκαστον ἐκτέτριπται καὶ διέσμηκται πανταχόθεν*; VIII. 769. 4.

ἐκτροπὴ, deflexio. *αἱ τῶν νόσων εἰς τὰ μὴ κύρια μέρη τοῦ σώματος ἐκτροπαὶ σημεῖον οὐ φαῦλόν εἰσιν* VI. 312. 9. *ἐκτροπῆς μὴ παρούσης*, cum non eſſet ſpatium de via deflectendi VIII. 294. antep.

ἐκτυφλοῦν, excoecare. *ἐκτετυφλωμένος Κύκλωψ* VI. 691. 1. *ἅμα ταῖς αἰχμαλώτισι ταῖς χερσὶν ἐξετύφλωσεν*, ſcil. Hecuba Polymeſtorem VII. 238. 1.

ἐκφαίνεσθαι. *γράμματα ἐκφανέντα*, literae, quae cognoſci poſſunt VIII. 283. 5.

ἐκφανὴς, conſpicuus, manifeſtus. *ἐκφανεῖς ποιεῖν τὰς ἀντιλογίας* VI. 71. 3.

ἐκφαντικῶς σφόδρα καὶ φιλοτέχνως ὑπερβολῇ χρῆσθαι VI. 395. 7.

ἐκφανῶς, manifeſte, perſpicue. *ἐκφανῶς τούτοις ἠγνόηται τὸ περὶ ταυτοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου* X. 208. 10. *ἐκφανῶς*

φανῶς διαφέρεσθαι πρός τινα ἐν τοῖς μεγίστοις X. 219. 5.

ἐκφέρειν. ὅτε τὰς νεφέλας ἐξέφερε, ſcil. Ariſtophanes, cum comoediam, *Nubes* dictam, ederet VI. 34. 4. Ὅμηρος τὸν πρῶτον ὃ διηνέχθη τῶν στίχων ἄμετρον ἐξενηνοχὼν X. 300. 3. δεῖ θαῤῥεῖν πρὸς τὰς ὀρέξεις ἐκφερομένας καὶ ἐπιτηδώσας ταῖς ἀπολαύσεσιν VI. 482. 11. ἐκφέρειν πρᾶξίν τινα ὑπὸ δέους, prae metu arcanum aliquod inceptum diuulgare VIII. 349. antep. vid. etiam p. 353. 14. vbi eadem eſt dictio. εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐξενεχθεὶς τῇ ὑπονοίᾳ VIII. 359. 1. τὰ παρ' ἐκείνοις λεγόμενα μύθοις ἔοικεν, εἰ μή τινας ἄρα λόγους σπουδαίους ἔχοντες οὐκ ἐκφέρουσιν VIII. 661. antep. μέγα σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας. ex Sophocle IX. 44. 2. πόλεμον ἐκφέρειν ἐπί τινι, bellum alicuius rei cauſa alicui inferre IX. 99. 3. ταῦτα μή με οἴεσθε λέγειν πόλεμον ἐξενηνοχότα πρὸς τοὺς δανειστὰς IX. 298. 5.

ἐκφεύγειν, effugere. πᾶν τὸ ζητούμενον ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον. e Sophocle VI. 369. 14.

ἐκφθίεσθαι, conſumi, de cibis. ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα. verſus Homeri VIII. 913. 10.

ἐκφλέγεσθαι τὴν διάνοιαν IX. 69. 5.

ἐκφλυαρίζειν (pro nugis habere: ſed vid. not. 28.) πρᾶγμά τι καὶ καταγελᾶν VIII. 707. antep.

ἐκφοβεῖν, terrere VIII. 505. antep.

ἐκφορικῶς X. 575. vlt.

ἐκφράζειν τι τοῖς τῶν θεῶν ὀνόμασιν, nomina deorum alicui rei tribuere VI. 84. pen. τὸ ταύτης (ſcil. τῆς σκιᾶς) ὄναρ οὐδ' ἂν ἐκφράσαι τις ἕτερος (ſcil. praeter Pindarum) δυνηθείη σαφῶς VI. 395. 9.

ἐκφροντίζειν, curam gerere alicuius rei VII. 95. 10.

ἔκφρων, attonitus, conſternatus. ψυχαὶ ἔκφρονες καὶ διεπτοημέναι VIII. 232. 6.

ἐκφύειν, producere. τοὺς διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχίοις ἱστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὄμματα καὶ βλεφαρίδας ἐκφύειν τοὺς ἀποβεβληκότας VIII. 617. 6. τὰ ἄλληγα πλοῖα πλῆθος ἐκφύει μυῶν ἄπλετον VIII. 732. 10.

ἔκφυλος, qui eſt ex alia tribu, alienus. τὸ τῶν ἐναλίων γένος ἔκφυλον ὅλως καὶ ἄποικον ἡμῶν VIII. 660. 7. ἕπονται — μέλεσι καὶ ἀκούσμασιν ἀναισχύντοις θέατρα ἔκφυλα, abſurda, indecora, inhumana X. 148. pen.

ἐκφώνησις, exclamatio VI. 424. 5.

ἐκφωτίζεσθαι, illuminari IX. 650. 4.

ἐκχαράττειν, eradere, delere. τὰς ἄλλας πάσας (ſcil. πόλεις) ἐκχαράττων τῶν τροπαίων καὶ τῶν ἱερῶν IX. 465. 1.

ἐκχεῖν, effundere, amittere. τὴν δόξαν τῶν προβεβιωμένων ἐξέχεαν VI. 33. 10. γλῶτταν ἐκχέας μάτην, qui multa inania et futilia garrit. e Sophocle VI. 331. 9. εἰκῆ καὶ ἀκρίτως ἐκχέων τὰ ἑαυτοῦ καὶ καταχαριζόμενος VIII. 30. 10. ὀκνῶ μόχθων τῶν πρὶν ἐκχέαι χάριν VIII. 152. 7.

ἔκχυσις, effuſio VI. 140. 6.

ἐκψύχεσθαι, frigeſcere VIII. 777. 5.

ἐλαία, ſignificat et arborem, *oleam*, et fructum, *oliuam*. ἐλαίαν τὸν ἀπὸ τῆς ἐλαίας καρπὸν, ſubaudi ὀνομάζομεν VI. 86. 9. 10.

ἐλαιηρὰ ἰκμὰς, oleoſus humor VIII. 536. 11.

334. 7. vid. etiam T. IX. 629. 5.

ἑλίττειν, cingere, circumdare VIII. 652. 6. vbi de mari dicitur vrbem Nicopolin ambiente.

ἕλκειν. ὁ κόλαξ εἰς τὸ βαλανεῖον ἕλκει VI. 227. 13. vid. etiam p. 486. 11. vbi est σῶμα εἰς βαλανεῖον ἑλκόμενον. πρὸς δόξαν ἑλκόμενος VI. 301. 4. ὡς ὁ καικίας τὰ νέφη, καὶ ὁ φαῦλος βίος ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκει τὰς λοιδορίας VI. 329. 5.

ἕλκος. ἄλλων ἰατρὸς, αὐτὸς ἕλκεσι βρύων VI. 264. pen. 328. 11. et X. 567. antep. ψευδὴς ἡ ὑπόληψις, ἀλλὰ ἕλκος οὐ ποιεῖ, οὐδὲ σφυγμὸν, οὐδ' ὀδύνην ταράττουσαν VI. 628. 5.

ἑλκοῦσθαι, vlceribus laborare, exulcerari. δάκτυλος ἡλκωμένος VI. 270. 11.

ἑλκύδιον, paruum vlcus. ἐκ τοῦ τυχόντος ἑλκυδίου νοσήσας — ἐτελεύτησεν VII. 198. 10.

ἑλκυσμὸς διάκενος IX. 567. 3. et 8.

ἑλκώδης, vlcerosus. ταύτῃ ἐμπαθὲς, καὶ ἑλκῶδες, — εὐθὺς οὐ πρόσεστι τῇ δόξῃ VI. 637. vlt. γίνεται περὶ αὐτὰ (scil. τὰ φυτὰ, foliis auulsis) βλάβη τις ἑλκώδης καὶ ψίλωσις ἀπρεπὴς VIII. 562. 13.

ἕλκωσις, exulceratio IX. 83. 1.

ἐλλάμπειν, refulgere. ἐν τοῖς ὄμμασι τῶν πλησίων ἐλλάμποντα τὰ ἑαυτῶν ὁρῶμεν VI. 146. 4. αἱ νοήσεις τῶν δαιμόνων, φέγγος ἔχουσαι, τοῖς δυναμένοις (vid. not. 49.) ἐλλάμπουσιν VIII. 328. 10.

ἔλλαμψις, fulgor. κεραυνὸν σφοδροτέραν ἔλλαμψιν, πρηστῆρα δὲ, νωχελεστέραν esse, Stoici affirmarunt IX. 540. 7.

ἔλλειμμα, defectus. ἐλλείμματα μυρία τοῦ καλοῦ ἔχειν VI. 241. vlt.

ἐλλείπειν. διὰ γῆρας καὶ ἀσθένειαν ἐλλείπων, cum ob senectutem et infirmitatem iter propositum suscipere non posset VIII. 305. 7.

ἔλλειψις, defectus VI. 159. 4.

ἑλληνίζειν ἀκριβὲς, Graecam linguam pure loqui X. 593. 11.

ἑλληνοταμίας, Graecorum quaestor IX. 345. 9.

ἐλλόβιον, inauris. διηκριβωμένα τέχνῃ ἐλλόβια VIII. 768. 11.

ἐλλόγιμος, celeber, doctus IX. 112. 8.

ἔλλοψ, piscis VIII. 907. 8. peculiare genus piscium X. 75. 3. et 83. antep.

ἔλλυπος, moestus, tristis VIII. 455. antep.

ἕλξις, tractio. αἱ παλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ ἕλξεις κονιορτοῦ δέονται VIII. 621. 4. ἕλξεις, ἢ ἐπιπηδήσεις, ποιοῦσι ταῖς ἀποῤῥοίαις IX. 628. 5.

ἐλπίζειν, in sensu deteriori, pro exspectatione rerum aduersarum. οὐκ ἤλπιζον ταῦτα πείσεσθαι, οὐδὲ προσεδόκων VI. 427. 5.

ἔλπισμα πιστὸν, spes certa et firma X. 482. 8. et 484. 8.

ἐλπιστικοὶ φιλόσοφοι VIII. 656. 5.

ἔλυτρον. οἷον ἔλυτρόν τι ἑαυτῇ τὴν πανουργίαν περιβαλοῦσα VIII. 225. 9. λυχνίων ἀργυρῶν ξυλίνοις ἐγκειμένων (ita enim leg. pro ἐγκειμένοις) ἐλύτροις VIII. 641. 10.

ἑλώδης, paluſtris. αὐτῶν τῶν ἐν μέσῳ τόπων τὰ παράλιμνα καὶ ἑλώδη ψῦχος ἔχει μάλιστα IX. 748. 7.

ἐμβαθύνειν τὴν κακίαν ἑαυτῷ, seipsum in prauitatem penitus quasi immergere, se ei prorsus dedere X. 638. 10.

ἐμβάλλειν. μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιάν: praeceptum Pythagoricum, et quid eo significetur VI. 42. 6. et p. 360. pen. vbi pro παντὶ est πολλοῖς. σιτίον εἰς ἀμίδα μὴ ἐμβάλλειν: pariter praeceptum

ἔμβρυον,

ὄργανον ἐμπαρέχων ἑαυτὸν VI. 238. 4. ἐμπαρέχειν ὄνομά τι πράγματί τινι VIII. 528. 12.

ἐμπαριέναι τὸ δόρυ ταῖς πύλαις, haſtam portis infigere VII. 192. 13.

ἔμπεδος, ſtabilis, firmus VI. 291. 8. vbi virtuti hoc epitheton tribuitur, oppoſitae diuitiis.

ἐμπεδόφυλλος, foliis ſemper praeditus VIII. 574. antep. et 887. 8.

ἐμπειρία, peritia. δεῖ, ὅπως μὴ βλαβῶμεν, ἐμπειρίαν λαβεῖν καὶ κατανόησιν τῦ κόλακος VI. 180. 12.

ἔμπειρος, peritus. μᾶλλον ἔμπειρον εἶναι προσήκει τῶν εὐςομάχων, ἢ τῶν ὑκ εὐςομάχων — VI. 518. 11. ἐκλειπτικῶν ἔμπειρος ὖσα πανσελήνων VI. 549. 10. μαντικῆς ἔμπειρος VII. 223. 2.

ἐμπείρως, perite VI. 518. pen.

ἐμπεριέρχεσθαι πόλεις τινὰς, vrbes quasdam circumire X. 782. 5.

ἐμπεριέχειν, in ſe continere. ὔτε μίγμα τῶν κακιῶν ἐςιν ἡ ἀρετὴ, ὔτ' ἐμπεριέχυσα τὖλαττον ἐμπεριέχεταί τῳ πλεονάζοντι τῦ προσήκοντος VII. 748. 8. 9. vid. etiam Tom. VIII. 267. antep.

ἐμπεριλαμβάνειν, in ſe comprehendere. ἰδιῶται ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν πεπαιδευμένων ἐμπεριλαμβανόμενοι VIII. 423. 7. τὴν διήγησιν ἐπεξάγων καὶ κυκλῦμενος, ὅπως ἐμπεριλάβῃ ἀτύχημά τινος, ἢ πρᾶξιν ἄτοπον, καὶ ὐ χρηςὸν IX. 395. 14. τὸ τοιῦτο πᾶν μοι δοκεῖ ὐκ ἐμπεριλαμβάνεσθαι X. 305. pen.

ἐμπεριπατεῖν τινι, ſubſannare aliquem, ſimulatis nempe et ineptis laudationibus VI. 209. 5. et ita ἐμπεριπατεῖν τοῖς κόλαξιν ἑαυτὸν παρέχειν p. 242. 3. vti etiam παρέχεις ἐμπεριπατεῖν Φλυάρῳ σαυτὸν Tom. VIII. 104. 11.

ἐμπηγνύειν χαλκῦν ἧλον τῷ κρέατι VIII. 611. 7.

ἔμπης, vocab. poët. tamen, omnino, prorſus VI. 399. 8.

ἐμπίνειν, bibere. κώνειον ἐμπιόντες VIII. 28. 1. τὸν Αἰσχύλον ἱςορῦσι τὰς τραγῳδίας ἐμπίνοντα ποιεῖν VIII. 856. 11.

ἐμπιπλάναι, vel ἐμπλήθειν, implere. τὰ ὦτα πάντων μᾶλλον, ἢ τῶν ἀναγκαίων, ἐμπιπλάντες VI. 141. 2. ἐμπλησθεὶς δογμάτων VI. 153. 8. πολλῶν ἀποριῶν ἐμπεπλήκασι τὴν φιλοσοφίαν VI. 281. 5. ἐνέπλησε πολέμυ καὶ κακῶν τὰς δύο ἠπείρυς VI. 368. 8. ἐρώτων, καὶ ἐπιθυμιῶν, καὶ φόβων, καὶ εἰδώλων παντοδαπῶν, καὶ φλυαρίας ἐμπίπλησιν ἡμᾶς, ſcil. τὸ σῶμα VI. 410. 11. ἐμπίπλασθαι παρ' ἑτέροις (oppoſitum τῷ οἴκοι) τῶν πολυτελῶν καὶ ἀπολαύειν VI. 478. 2. ὐχ ὡς ἀγγεῖον ἥκει κομίζων ἑαυτὸν ἐμπλῆσαι πρὸς τὸ δεῖπνον ὁ νῦν ἔχων VI. 559. 10. ἐμπλῆσαι τὴν πόλιν ὅλην φόνων VIII. 279. antep.

ἐμπίπτειν. πόνυς αὐτοῖς (ſcil. τοῖς παισὶ, liberis) ὑπερμέτρυς ἐπιβάλλυσιν, οἷς ἀπαυδῶντες ἐμπίπτυσι VI. 29. vlt. ſed vid. not. 98. ἐμπίπτοντες ἀλλήλοις VI. 197. 3. ὑπὸ τῶν λόγων τῦ φιλοσοφῦντος ὐ μόνον δεῖ τὴν καρδίαν ςρέφεσθαι, καὶ δάκρυα ἐμπίπτειν, — VI. 314. 5. ſed potius ἐκπίπτειν ibi leg. eſt: vid. not. 85.

ἐμπλάσσειν, illinere VIII. 719. antep.

ἐμπλεῖν, in naui verſari et iter maritimum facere VI. 614. 7.

ἔμπλειος, plenus. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς ὔδει κηρῶν ἔμπλειοι VI. 85. 5.

ἔμπλεως,

ἐνατε-

καὶ πνευματῶδες ἐνειλούμενον τῷ νέφει καὶ συμμεταβάλλον, — VIII. 639. 6. φλεγμονὰς ἀκαρτερήτους ἐνειλούμενα (scil. τὰ δρακόντια, de quibus ante) τοῖς μυώδεσι παρεῖχεν VIII. 923. 11. ὁ ἅπαξ ἐνειληθεὶς (scil. aeri alieno) μένει χρεώστης διαπαντὸς IX. 302. 4.

ἐνέπειν, colloqui. μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες VI. 201. 3. Μοῦσα, μοὶ ἔννεπ' ἐκεῖνα, τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθεν, μήτ' ἔσται μετόπισθεν: aenigma Homeri VI. 584. 4.

ἐνεπιδείκνυσθαι πρᾳότητα καὶ ἀνεξικακίαν ταῖς ἔχθραις VI. 337. pen.

ἐνεργάζεσθαι, operari, efficere in aliqua re. τίς ἄσκησις ἑτέρα μείζονα ὠφέλειαν ἐνεργάζεται ταῖς ψυχαῖς, ἢ διάθεσιν κρείττονα τῆς ἀφαιρούσης τὸ δύσζηλον ἡμῶν καὶ φιλόφθονον; VI. 339. 7. φιλίας ἐπίτασιν, ἢ γένεσιν, δι' ἡδονῆς ἐνεργάσασθαι τοῖς παροῦσι VIII. 457. 10.

ἐνεργητέος, efficiendus, praestandus. τὴν ἀνδρείαν φησὶ (scil. Zeno) φρόνησιν εἶναι ἐν ἐνεργητέοις X. 280. antep.

ἐνερείδειν, infigere, impingere. βέλει ἀπὸ τόξου τὸ στέρνον (subaud. e praeced. ἐτοξεύθην) ἐνερεισθέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον VII. 295. 7. σκληρῶς τὴν ὄψιν ἐνερείδειν τινὶ, torue intueri in aliquem VIII. 317. antep.

ἐνευδοκιμεῖν, gloriam quaerere in aliqua re. οὐ φιλικὸν, ἀλλὰ σοφιστικὸν, ἀλλοτρίοις ἐνευδοκιμεῖν σφάλμασι VI. 261. 11. ἐνευδοκιμεῖν ἀσχημονοῦσιν ἄλλοις βουλόμενος VIII. 162. 2.

ἐνευημερεῖν, vigere, pollere aliqua re. πρωτεύων δόξῃ καὶ χρόνῳ πλεῖστον ἐνευημερῶν τοῖς θεάτροις VII. 163. 10. ἐπεὶ τοῖς ὕμνοις ἐνευημέρηκεν VIII. 642. 11.

ἐνέχειν, detinere. ἐνέχεσθαι παθήμασι καὶ φόβοις καὶ προσδοκίαις καὶ μεταμελείαις dicitur improbus VIII. 194. 14. πόλιν τὴν αὐτὴν διαμένουσαν ἐνέχεσθαι τοῖς ὀνείδεσι τῶν προγόνων ἀξιοῦμεν VIII. 214. 13. ὑπόνοιαν παρέσχον ἐνέχεσθαι δόγμασιν Ὀρφικοῖς, ἢ Πυθαγορικοῖς VIII. 518. pen.

ἐνζωνισμένην IX. 548. 6. est vox corrupta: vid. not. 28.

ἐνηθεῖσθαι. γέλωτι πρὸς τὸν Κύπριον ἐνηθούμενος VI. 209. antep. locus obscurus.

ἐνήλικος, idoneam ad munus aliquod capessendum aetatem adeptus VI. 699. 13.

ἐνηχεῖν, resonare in aliquo, ab aliquo exaudiri et intelligi VIII. 330. 2.

ἐνθάπτεσθαι τῇ ἀγορᾷ, in foro humari VII. 140. 15.

ἐνθεάζεσθαι, diuino numine afflari. τὸ χρησμῳδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις VIII. 465. 6. vid. etiam Tom. IX. 57. vlt. ad 58. 1.

ἔνθεος, diuinus, a deo insitus. τοῖς γάμοις ἀνέραστον ἐπάγων καὶ ἄμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν IX. 14. pen. Πλάτων καὶ οἱ Στωϊκοὶ τὴν μαντικὴν εἰσάγουσι κατὰ τὸ ἔνθεον, ὅπερ ἐστὶν ἐνθουσιαστικὸν IX. 582. 3. αἰφνιδίως ἔνθεος γενόμενος, furore diuinitus immisso repente percitus X. 771. 3.

ἔνθερμος, calidus. ἔνθερμα φύσει χωρία VIII. 801. 6. Λιβύης ἔνθερμος ἡ πολλὴ καὶ ἄνυδρος IX. 748. 3.

ἐνθνήσκειν VII. 409. 10. vid. not. 83.

ἐνθουσιᾶν, diuinitus afflari, extra se rapi. οὐ μόνον τὰ Αἰσώπεια μυθάρια — διερχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ — μεθ' ἡδονῆς ἐνθουσιῶσι VI. 50. 6.

ἐνοπτρί-

βολον. versus Aristophanis VII. 934. 8.

ἐντυγχάνειν, occurrere, intercedere. ὁπόθεν πένης ἀνὴρ οὐδ' ἐντυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν. e Sophocle VI. 74. 2. vid. not. 88. πολλάκις — φίλος ὠφέλησεν ἐντυχὼν, ἢ διαλυσάμενος, ἀγνοοῦντος ἐπιμεληθεὶς VI. 233. 4. πρᾳότερον ἐντυγχάνειν τινὶ, lenius, mansuetius cum aliquo agere VI. 303. 3. δι' ὄψεως ἐντυγχάνειν θείῳ τινὶ VIII. 325. 1. ψυχὴ πολλοῖς τῶν μακρὰν λεγομένων καὶ πραττομένων ἐντυχοῦσα καὶ παραγενομένη VIII. 340. 11. ἐντυγχάνειν περὶ γάμου, nuptias alicuius ambire IX. 77. 15.

ἐντύνειν ἄριστον, prandium apparare VIII. 898. 3.

ἐντυποῦσθαι, imagine exprimi, repraesentari. θύρσος ἐντετυπωμένος VIII. 672. 7.

ἐντυχία, aditus, colloquium VI. 247. 8.

ἐνυβρίζειν, petulanter se gerere aduersus aliquid, insultare. ἀρκεῖ ἑνὸς βασιλέως (scil. Xerxis) ἐνυβρίσαντος (scil. montem Athon) εἶναι μνημεῖον VII. 325. 7. ἐνυβρίζων καὶ καθαιρῶν τῷ περὶ τὸν ἄρχοντα ἀξιώματι τὸ τῆς πόλεως IX. 253. 4.

ἐνύβρισμα, insultatio, ludibrium VII. 381. 4.

ἔνυδρος μῦς, mus aquatilis VIII. 664. 14.

ἐνυπάρχειν, inesse. κρίσεις ὀρθὰς πᾶσιν ἐνυπάρχειν ἀνθρώποις νομίζομεν VII. 316. 2. vid. etiam Tom. X. 269. 7.

ἐνυπνιώδης, insomniorum similis. κινήσεις ἐνυπνιώδεις καὶ παράφοροι X. 246. 2. et 271. 11.

ἐνύπνιον φάντασμα, visum nocturnum VI. 632. pen.

ἕνωσις, vnitio X. 795. 4.

ἑνωτικὴ συμφυΐα X. 573. antep.

ἐξάγγελος, nuncius. οἱ συγγράφοντες ἐξάγγελοί τινες εἰσὶ τῶν πράξεων εὔφωνοι VII. 369. 12.

ἐξάγειν. οὐκ ἐξάγουσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι. versus Sophoclis VI. 73. antep. οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, breui desinunt: dogma Epicuri VI. 129. 7. ἐξάγειν τὰ ποιήματα τοῦ μύθου καὶ τοῦ προσωπείου VI. 130. pen. εἰς ἄλλας ὑποθέσεις ἐξάγοντες, scil. τοὺς λόγους, vel τὸν λέγοντα VI. 154. 13. εἰς ἅπασαν αἰσχύνην ὑπὸ τῆς κολακείας ἐξάγεσθαι VI. 208. vlt. δάκρυον ἐξῆγεν ἀληθινὸν VI. 257. 2. φαύλους γ' ὄντας αὐτοὺς ἑτέροις τε τοιούτοις ὁμιλοῦντας ἐξάγει τὰ πράγματα πολλάκις εἰς τὸ νουθετεῖν VI. 265. 1. οἱ μὲν ὑπὸ δόξης καὶ φιλοτιμίας, οἱ δὲ διὰ μισθοὺς, ἢ πολιτικὰς ἁμίλλας, ἐξαγόμενοι παρὰ τὸ συμφέρον ἀγωνίζεσθαι VI. 496. antep. ἅμα τῆς τύχης τὸν μιμητὴν ἐξαγούσης (scil. ex hac vita) τῶν τραγικῶν παθῶν, καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεισαγούσης VIII. 862. antep. ἐξαγαγὼν αὐτὸν τοῦ βίου IX. 331. 9. et ita ἐξάγειν τοῦ ζῆν ἑαυτοὺς Tom. X. 377. 14.

ἐξαγορεύειν, effari, eloqui, effutire. αἰτίας τινὰς ἀποῤῥήτους ἐξαγορεύειν περί τινος VI. 197. 11. ἐξαγορεύειν ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ πλημμελείας VI. 643. 7.

ἐξαγριοῦσθαι, syluescere, *verwildern*, de terra dictum. πολλὰ πηλοῖς βάθεσι καὶ λόχμαις ἀφόροις καὶ ὕλαις ἐξηγρίωτο X. 130. 3.

ἐξαγωγή. αἱ κατὰ φύσιν ἐξαγωγαὶ VI. 509. 3. οὐκ ἔστιν ἐξαγωγὴ (scil. τῶν σκυλάκων) παρ' αὐτῶν,

λιεθρόν. versus Homeri VII. 424. vlt.

ἐξαλείφειν, delere. ἡ κακία τῶν προκοπτόντων ἔοικεν — κατὰ μικρὸν ἐξαλείφεσθαι VI. 312. 11. ἐξάλειφε τῆς ψυχῆς, εἴ τι λανθάνον ἐστὶ φιληδονίας ἴχνος VI. 328. pen. ἐξαλείφειν, picturam, quae minus placet, delere VI. 374. 9. τὸ πλῆθος συστέλλειν καὶ ποιεῖν ὡς ἐλάχιστον, καὶ ἐξαλείφειν εἰς τὸ δυνατὸν VI. 425. 9.

ἔξαλλα, nomen herbae X. 789. 3.

ἐξαλλαγή, mutatio X. 458. 4.

ἐξάλλεσθαι, exsilire VI. 612. pen.

ἐξαμᾶν χρυσοῦν θέρος, auream segetem demetere VI. 694. vlt.

ἐξαμαυροῦν, obscurare, infirmare. τὸ φιλεῖν σφοδρὸν ἐν ψυχῇ πεφυκὸς εἰς πολλοὺς μεριζόμενον ἐξαμαυροῦται VI. 351. 1. ἐξαμαυροῦνται καὶ διαχέονται ῥαδίως, nempe caussae externae, bonae valetudini infestae VI. 483. vlt. τὸ χαῖρον τῆς ψυχῆς, ἢ σπουδάζον, ταῖς ἄλλαις ἐξαμαυροῦντες ἐπιθυμίαις VI. 517. 1.

ἐξαμβλοῦσθαι, obtundi, hebetari. ποία σώματος ἰσχὺς οὐκ ἐξαμβλοῦται καὶ καταφθίνει δι' ἀμέλειαν καὶ τρυφὴν καὶ καχεξίαν; VI. 6. 14.

ἐξαμείβειν, mutare, alternare. καθορᾶν ἔφη νήσους — κατ' ἀλλήλων ἐξαμειβούσας ἄλλην ἄλλοτε χρόαν, ὥσπερ βαφὴν VIII. 333. 1.

ἐξαμελεῖσθαι, incurium esse. ὑπὸ μέθης διὰ τὴν ἑορτὴν ἐξημελημένων πάντων VII. 40. 5.

ἐξαμιλλᾶσθαι, contendere, eniti VIII. 345. 14.

ἔξαμμα πυρός: sic vocatur visus IX. 773. vlt.

ἐξαναχρούεσθαι, retro agi, reverti IX. 422. 4.

ἐξαναλίσκειν, consumere, perdere. τῶν ἐμφορέων ἐντιθεμένων ἐς σῖτον, ἐξαναλίσκεται ταχέως ὁ οἶνος VIII. 784. pen. vid. not. 209.

ἐξανάπτειν, resuscitare. σβεννυμένην ἡμῶν τὴν φύσιν διὰ τῶν γενέσεων ἐξανάπτων dicitur amor coniugialis IX. 13. 4.

ἐξαναφέρειν, sursum ferre, emergere. Περίανδρος ἔοικεν, ὡς ἐν νοσήματι πατρῴῳ τῇ τυραννίδι κατειλημμένος, οὐ φαύλως ἐξαναφέρειν, conualescere quasi VI. 558. 4. ἀγαθὸς, ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ, πρὸς τὰ βελτίονα τῶν ὑποκειμένων ἐξαναφέρειν καὶ ἀνακουφίζειν αὑτὸν VII. 836. 6. ἐξαναφέρειν πρὸς τὴν τύχην, reluctari fortunae aduersae, ne ab ea opprimaris VIII. 140. 5. — ὅπως ὁ λόγος — εὐθαρσέστερον ἐξαναφέρῃ τῷ πιθανῷ πρὸς τὴν ἀπορίαν VIII. 175. 13. ἐξανήνεγκε λόγχης τύπον ἐν τῷ σώματι VIII. 228. 7. ἐξαναφέρων καὶ ἀναπέμπων εὐμενὴς οἷον ἐν τελετῇ παρέστη μυσταγωγὸς IX. 65. 7.

ἐξανδραποδίζεσθαι, in seruitutem abducere. ἐξανδραποδισάμενος τὴν πόλιν VI. 17. pen. ἐξανδραποδισθέντες ὑπό τινος, in seruitutem ab aliquo redacti VII. 384. pen. vid. etiam Tom. IX. 101. antep.

ἐξανευρίσκειν, inuenire. ἡ μέλιττα φυσικῶς ἐν τοῖς δριμυτάτοις ἄνθεσι καὶ ταῖς τραχυτάταις ἀκάνθαις ἐξανευρίσκει τὸ λειότατον μέλι καὶ χρηστικώτατον VI. 116. 11. ἐξανεῦρεν αὐτὴν Αἰθίοπος οὖσαν γενεὰν τετάρτην VIII. 228. 4.

ἐξανθεῖν, efflorescere, proferre. πᾶν τὸ πεδίον ἐξήνθησεν ἁλμυρίδα VII. 20. 11. τὸ γενναῖον (scil.

τον VI. 250. pen. τὸν φόβον τῆς κακίας ἐξίτηλον ποιεῖν VIII. 172. pen. εἰδὼς, — τὸ γενναῖον ὡς ἰσχυρὸν αὐταῖς (fcil. ταῖς ψυχαῖς) καὶ ἐκ ἐξίτηλον ἐμπέφυκεν — VIII. 179. 11.

ἐξιχνεύειν, inueftigare, indagare, de cane venatico dictum VI. 7. antep. μάλιστα τῶν ἁμαρτιῶν ἔχεται ὁ ἐχθρὸς, καὶ ταύτας ἐξιχνεύει VI. 324. antep.

ἐξογκεῖν, efferre, extollere. οἱ μεγάλοι βασιλεῖς ἐκεῖνοι καὶ διογενεῖς ἀλεργίσι καὶ σκήπτροις καὶ δορυφόροις καὶ θεῶν χρησμοῖς ἐξογκῦσιν ἑαυτὰς IX. 197. pen.

ἐξοικειῦσθαι, familiare fibi aliquid reddere. ὁ πάντα (fcil. a poëtis dicta) θαυμάζων, καὶ πᾶσιν ἐξοικειόμενος VI. 92. 11. Ἀλέξανδρον ἐκ ἐζήλωσεν (fcil. hedera), ἐξοικειύμενον ἐκείνοις τοῖς ἔθνεσιν VIII. 576. 2.

ἐξοικίζειν, expellere. ὁ θυμὸς ἐχ — τὰ δεινὰ πράσσει τὰς φρένας μετοικίσας, ἀλλ' ἐξοικίσας τελείως καὶ ἀποκλείσας VII. 781. 3.

ἐξοιστρηλατεῖσθαι, oeftro vel infania (h. l. a Furiarum vna) circumagitari X. 779. 4.

ἐξοίχεσθαι, abire, euanefcere. ἡ θερμότης παντάπασιν ἐξοίχεται (fcil. a luna) καὶ προλέλοιπε τὸ φῶς ὑπὸ ἀσθενείας VII. 592. 8. εἰς φῶς πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀνεγρομένων ἐξοίχεται πάντα τῆς ψυχῆς τὰ καθ' ὕπνες φανέντα καὶ διαπέφευγεν IX. 54. 9.

ἐξοκέλλειν, impingere, a recta via deflectere. — οἱ δὲ εἰς κύβες καὶ κώμες ἐξοκέλλεσιν VI. 15. 12. ὁ τὸν κυβερνήτην ἐπισπέρχων Βρασίδας ἐξοκέλλειν VII. 367. 9. ἐκ ἐξοκέλλεσα ὑπὸ τῆς ὄψεως εἰς ὕβριν VIII. 597. 8.

ἐξομιλεῖν, alloqui IX. 279. 1.

ἐξόμνυσθαι, iureiurando inficiari, aut recufare, aliquid. τὰ Σωκράτες (fcil. πρόχειρα ἔσω) ἐξομνυμένε παρὰ Πλάτωνι τὴν περὶ τέτων γνῶσιν VI. 61. antep. ἐξώμνυτο τὸν λόγον VIII. 420. 3.

ἐξομοιῦν καὶ προσαρμόττειν ἑαυτὸν πολλοῖς VI. 365. 2.

ἐξομοίωσις, affimulatio. ὑγρὸς ὢν καὶ πιθανὸς μεταβάλλεσθαι ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις VI. 187. 6. ἐν ταῖς ἐξομοιώσεσι τοιαῦταί τινές εἰσιν αἱ τῦ κόλακος διαφοραὶ πρὸς τὸν φίλον VI. 199. antep. ἐξομοίωσις πρὸς τὸν θεὸν vocatur virtus humana VIII. 175. pen. vid. etiam Tom. X. 210. 12.

ἐξομολόγησις, confeffio. τῦ χρόνε τὸ μὲν ἔπειτα, καὶ τὸ πρότερον, καὶ τὸ ἔσται λεγόμενον, καὶ τὸ γέγονεν, αὐτόθεν ἐξομολόγησίς ἐστι τῦ μὴ ὄντος VII. 542. 9.

ἐξονειδίζειν, exprobrare. εὖ μάλα φυλαττόμενοι, μὴ διά τι τῶν ἰδίων, οἷον ἀδικέμενοι καὶ ἀλγῦντες, ἐξονειδίζειν δοκῶμεν VI. 245. 2. ἀνεμίμνησκον, ὧν ἐξήμαρτεν, ἢ παρεῖδεν, ἕκαστον ἐξονειδίζοντες VI. 258. 5.

ἐξονομάζειν. ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν. ex Homero X. 197. 2.

ἐξοπλίζειν, armare. τόδ' ἐξοπλίζει (ita enim leg. pro ίζειν) τῦ-πος Ἀργεῖον λεὼν IX. 14. 12.

ἐξοργᾶν, appetere. δύναμις ἐξοργῶσα VIII. 587. 13.

ἐξορίζειν, finibus expellere. ἐξωρίσθη κοινῷ δόγματι ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς Κέρσικαν VII. 229. 14. τὸ Διονυσίε σῶμα μετὰ τὴν τελευτὴν ἐξοριζόμενον ὑπὸ Συρακεσίων VIII. 215. antep.

ἐξορισμοὶ νεκρῶν, eiectio mortuorum

hibere, ibid. verſ. 12. τῆς ἡμέρας ἐπισχεθείσης (cum inhibita eſſet dies) παρὰ φύσιν, καὶ τοῦ ἡλίου βραδύναντος VII. 270. 4. ὡς πρῶτον ἐπέσχε, cum dicendi feciſſet finem VIII. 207. 10. ἡμεῖς ἐπέσχομεν, greſſum inhibuimus, in via ſubſtitimus VIII. 280. 3. οὐ κράτιστον ἐπισχεῖν χρόνον οὐχὶ πολὺν, ἀλλ' ὅσον ἐξοσιώσασθαι τὰ θεῖα; VIII. 319. 4.

ἐπήβολοι δυοῖν μεγίστοιν ἀγαθοῖν VI. 25. 7.

ἐπήκοος, obediens, obtemperans. μόλις ἐπήκοον ἔχουσι τὴν ψυχὴν τῶν κρειττόνων VIII. 325. 12.

ἐπηλυγάζειν, obtenebrare, obtegere X. 46. 12.

ἔπηλυς, aduena. Ἀῤῥάβων καὶ Σκυθῶν ἐπηλύδων ἐμπλήθειν πόλιν τινὰ VI. 509. 10. ἐπήλυδες ἐπιθυμίαι VIII. 310. antep.

ἐπηρεάζειν, damno et iniuria afficere, vexare VI. 157. 1. et 514. 2.

ἐπήρεια, iniuria. οἱ πολλοὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι VI. 444. 9.

ἐπήτης, prudens VI. 109. antep.

ἐπί. ἐπὶ δόξῃ καὶ δυνάμει ποιεῖν τι, gloriae et potentiae conſequendae cauſa aliquid facere VIII. 118. 10. καταθύοντες ἀνθρώπους ἐπὶ τυραννίσι καὶ συνωμοσίαις VIII. 202. 2.

ἐπίβαθρον γῆς, merces pro commoratione in terra aliqua VIII. 903. pen.

ἐπιβαίνειν τῷ ποδὶ, pede impoſito aliquid occultare VI. 234. 6.

ἐπιβάλλειν. οὐ χαλεπῶς προσδέχονται τὰ ἐπιβάλλοντα (quae ſibi conueniunt, officia ſua) καὶ στέργουσιν VI. 135. pen. μὴ εὐθέως ἐπιβάλλειν τὴν ἀντίῤῥησιν, ei, qui dixit, non ſtatim, ſimulac dicendi finem fecit, contradicere VI. 141. antep. ἰατρὸς, ἂν συμφέρῃ, κρόκον καὶ νάρδον ἐπέβαλε VI. 201. 13. Ῥωμαῖοι, οὓς ἂν εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρῶνται, κάρφος αὐτῶν λεπτὸν ἐπιβάλλουσι τοῖς σώμασιν VIII. 174. pen. τὴν χεῖρα τῇ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπιβεβληκὼς VIII. 357. 1. τούτους εὕροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι, cum Antiphonte conſuetudinem habuiſſe IX. 309. 4. ὅσοι ὑπολαμβάνουσι φιλοσόφοις ἐπιβάλλειν (conuenire, congruere) μάλιστα τὸν σχολαστικὸν βίον ἀπ' ἀρχῆς, οὗτοί μοι δοκοῦσι διαμαρτάνειν X. 276. vlt. vid. etiam p. 311. 3. vbi eadem ſignificatione verbum ἐπιβάλλειν legitur.

ἐπίβασις τῆς λίμνης, exundatio lacus VIII. 283. antep. προσδέχεσθαι τὰς τῶν ὄνων ἐπιβάσεις dicuntur equae detonſae, et imaginem ſuam in aquis contemplatae IX. 22. 4. αἱ τῶν κύκλων ἐπιβάσεις καὶ περιαγωγαὶ IX. 704. 5.

ἐπιβιοῦν, ſuperſtitem eſſe, diutius in vita manere VI. 434. 8. τὴν ἡμέραν ἐπιβιώσασα καὶ τὴν νύκτα IX. 78. 12.

ἐπιβολή. ἡσυχῇ παραλλάσσειν τὰς ἐπιβολὰς VIII. 334. 7. αἱ παλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ ἕλξεις κονιορτοῦ δέονται VIII. 621. 4.

ἐπιβόσκεσθαι, depaſci, deuorare. ὁ ἐν ᾅδου ζωγραφούμενος σχοινοστρόφος ὄνῳ τινὶ παριήσιν ἐπιβοσκομένῳ καταναλίσκειν τὸ πλεκόμενον VII. 850. vlt.

ἐπίβουλος, inſidians. τὰ ἐπίβουλα καὶ πολέμια τῶν ἀνθρώπων, Φρύνους

μίαν ποιεῖσθαι πρόνοιαν τῶ λόγων ἐπιδεξίων καὶ νομίμων ἀκούειν VI. 14. pen. ἡ παῤῥησία δέχεται τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὸ ἀστεῖον, ἂν ἡ χάρις τὴν σεμνότητα σώζῃ VI. 249. 2. vid. etiam p. 472. 7. vbi pariter τὸ ἐπιδέξιον καὶ τὸ ἀστεῖον copulantur. τὸ εἰς τὴν τῶ φιλυμένυ χώραν καθίσαι τὸν ἱκέτην, ἐπιδέξιον ἐμμελῶς καὶ φιλάνθρωπον VIII. 439. 3.

ἐπιδεξίως, scite. παροψίδος, ἢ κύλικος, ὐκ ἔστι κοινωνεῖν ἐπιδεξίως, ἂν μὴ μάθῃ τις εὐθὺς ἐκ παίδων ἀρξάμενος VII. 729. 4.

ἐπιδερκτὸς, conspiciendus, cernendus. ὔτ' ἐπιδερκτὰ τάδ' ἀνδράσιν, ὔτ' ἐπακυστὰ, ὔτε νόῳ περίληπτα. ex Empedocle VI. 61. 10.

ἐπίδεσμος, ligatio. τὸν ἐπίδεσμον (scil. vulneris) μὴ προσιέμενος VI. 169. pen. ὁ ἰατρὸς προσελθὼν περιέλυσε τῶ Σιμμίυ τὸν ἐπίδεσμον VIII. 316. 10.

ἐπιδεύεσθαι, verb. poët. pro ἐπιδεῖσθαι, inferiorem esse. ἢ ὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδευόμαι. ex Homero VIII. 150. 5.

ἐπιδημία, aduentus VIII. 356. pen. vid. not. 40.

ἐπιδιακρίνειν, insuper iudicare post alterius iudicis iudicium, qui causam non satis liquido perspexerat VI. 462. 1.

ἐπιδιδόναι. τίς ἀσθενὴς φύσις ὐ τοῖς γυμνασαμένοις καὶ καταθλήσασι πλεῖστον εἰς ἰσχὺν ἐπέδωκε, profecit, incrementa tulit VI. 6. pen. ὐδὲ ἐν μυσικοῖς τις, ἢ γραμματικοῖς, ἐπιδιδὺς γνοίη, μηδὲν ἐν τῷ μανθάνειν ἀπαρύτων τῆς περὶ ταῦτα ἀμαθίας VI. 278. 2. ἐπιδιδὺς καὶ προσάγων ταῖς χρείαις τὴν φιλίαν VI. 360. 4. ἰατρικὴ θεωρικὸν μέγα τοῖς φιλομαθῦσι, τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ὑγίειαν, ἐπιδίδωσιν, donat, largitur VI. 466. 5. αἰσχύνομαι ὑμῖν μὲν ἐπιδιδὺς, τύτῳ δὲ μὴ ἀποδιδύς. dictum Phocionis VIII. 110. 14. coll. vers. 13. μισῦσι μᾶλλον τὺς μᾶλλον εἰς πονηρίαν ἐπιδιδόντας, qui in malitia identidem magis magisque proficiunt VIII. 128. 3.

ἐπιδιεξιέναι (ab εἶμι, recensere, ordine enarrare) τὰ ψεύσματα καὶ πλάσματά τινος IX. 394. 5.

ἐπιδικάζεσθαι, sibi vindicare IX. 310. antep.

ἐπιδιφριὰς X. 809. 14.

ἐπιδορατὶς, cuspis hastae. ἔλεγεν ὗτος (Antalcidas), τείχη εἶναι τῆς Σπάρτης τὺς νέυς, ὅρια δὲ, τὰς ἐπιδορατίδας VI. 815. 2. ὑπάγωμεν, μὴ τῇ ἐπιδορατίδι τὸν ὐρανὸν τρυπήσῃ VII. 334. 3. χαλκαῖ ἐπιδορατίδες καὶ μάχαιραι VIII. 617. 12.

ἐπίδοσις, profectus, incrementum VI. 280. 2. ἀρετῆς ἐπίδοσις VI. 284. 2. vid. etiam Tom. VII. 778. 9. 2) largitio publica X. 276. 5.

ἐπιδότης, dator, largitor, vnum ex deorum cognominibus X 536. antep.

ἐπιδράσσεσθαι, vel ττεσθαι, arripere, prehendere, de cibis appetendis dicitur VI. 474. 6. πολλάκις ἐπιδραττόμενος τῶ λιβανωτῶ VI. 683. 14. τῶν κρομμύων ἐπιδρασσόμενος VII. 394. 8. τῶν ἐντὸς ἐπιδράττεσθαι τῇ ὄψει, καθάπερ χειρὶ, τῇ περιεργίᾳ VIII. 68. 4. οἱ μὲν (scil. εὐτυχῦντες) οἷον ἐπιδράττεσθαι τῆς δόξης καὶ ἀπολαύειν χαριζόμενοι τῷ φιλοτίμῳ δοκῦσιν VIII. 140. 3. οἷον ἐπιδραττόμενοι καὶ περιλαμβάνοντες αὐγὴν πλείονα VIII. 474. 10.

ἐπιδυσχεραίνειν, indignari de aliqua re IX. 429. 8.

ἐπικάρπιος, epitheton Iouis X. 334. 3. et 434. 4.

ἐπικατασφάττειν, insuper iugulare X. 93. 3.

ἐπικατηγορεῖν (tribuere) πράγματί τινι φύσιν τινὰ καὶ πότμον δυσδαίμονα καὶ θάνατον ἀλοιτὴν X. 579. 10.

ἐπικελεύειν, iubere VIII. 572. 10.

ἐπικήδειος αὐλὸς, tibia funebris VIII. 606. 16.

ἐπίκηρος, fatalis, morti obnoxius. κατηγορεῖ αὐτῶν (scil. τῶν ἀλόγων ζώων) καὶ ἡ βραχύτης τοῦ βίου τὸ ἐπίκηρον καὶ νοσῶδες VIII. 631. pen. τὸ τῆς σαρκὸς ἐπίκηρον καὶ πολυβλαβὲς καὶ νοσῶδες X. 485. 11.

ἐπικηρυκεύεσθαι, caduceatorem mittere VI. 695. 8.

ἐπικίνδυνος, periculosus, cum periculo coniunctus. τὸ μὲν ἀσφαλὲς ἐπαινεῖται μόνον, τὸ δ' ἐπικίνδυνον καὶ θαυμάζεται VI. 22. 5.

ἐπικίρνασθαι, misceri, de poculo. τῶν κρατήρων ὁ δεύτερος ἥρωσιν ἐπικίρναται καὶ ἡρωΐσι VII. 94. 2.

ἐπίκλητοι, conuiuae, qui non ab eo ipso, qui conuiuium instituit, sed ab alio conuiua, inuitantur, vulgo *vmbrae* dicti VIII. 824. 10. et 826. 10. vbi est singul. ἐπίκλητος.

ἐπικλίνειν, inclinare. τὰ ἀγγεῖα πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐγχεομένων ἐπικλίνουσι καὶ συνεπιστρέφουσιν VI. 140. 5.

ἐπίκλοπος, furax, fur. θηρευτὴς καὶ ἐπίκλοπος δογμάτων τε καὶ λόγων παντοδαπῶν VII. 664. vlt. ἐπίκλοπον ἦθος X. 396. 12.

ἐπικλύζειν, inundare. ἃ ἐκείνη (scil. ἡ θάλασσα) μόλις ἐπικλύζει, οὗτος ῥαδίως καταπέπωκε. Catonis maioris dictum de praediorum mari vicinorum venditore VI. 751. 6. κῦμα διαρθὲν ἐπέκλυζε τὴν γῆν VII. 18. 16.

ἐπικλώθεσθαι, per fata destinare. ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι ζώειν ἀχνυμένοις, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν. versus Homeri VI. 72. antep. 78. 3. (vbi posterior pars alterius versus, αὐτοὶ — εἰσὶν, abest: vid. etiam vers. 5.) et 399. 11. ἐκπλῆσαι τὸν ἐπικλωσθέντα τῆς ζωῆς βίον VI. 435. 9.

ἐπίκοινος, communis. εἰς τὸ ἄρτιον νενεμημένου παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τὸ περιττὸν, ἡ μονὰς ἀμφοτέρων ἐπίκοινός ἐστι τῇ δυνάμει VII. 524. 6. vid. etiam Tom. X. p. 227. 13. vbi de eadem re agitur.

ἐπικοσμεῖν, ornare. τοῖς ἀληθινῶς καὶ βεβαίως ἀγαθοῖς — κόσμος εὐπρεπέστατος, τὸ ἐπικοσμῆσαι περιουσίᾳ δόξης καὶ ἀφθονίᾳ γινόμενον VI. 160. 7. vid. not. 89. τοῖς μετ' ἀποδείξεως καὶ κατασκευῆς λεγομένοις ἐπικόσμει τὸ ἦθος VI. 548. 8. γράφοντες ἐγκώμια τῶν καλῶν, ἐπικοσμοῦσιν αὐτὰ μέλεσι καὶ μέτροις καὶ ᾠδαῖς VIII. 463. 5.

ἐπίκουρος, auxilium ferens. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον ἐπίκουρον νόσου. ex Euripidis Oreste VI. 631. 8.

ἐπικουφίζειν τοῦ φορτίου, onus alterius, parte eius in se suscepta, alleuare VI. 520. 8.

ἐπικρανὶς, membrana cerebri IX. 560. 4.

ἐπικράτεια, id, quod praeualet, praepollet IX. 587. pen. et 590. 3.

ἐπικρέμασθαι. ὁ ἄφυκτος ὅμως ἐπικρέμαται θάνατος. e Simonide VI. 407. 1.

ἐπικρίνειν, iudicium suum de aliquo

ἐπιλογί-

ἐπισωρεύειν,

ἐρωδιὸς,

εὐπέδιλος Ἶρις, bene calceata IX. 67. 13.

εὐπειθὴς, obſequens. τὸν θυμὸν — μετέστησε καὶ κατέσχεν, εὐπειθῆ τῷ λογισμῷ γενόμενον VI. 94. 8. οἷς ἂν εὐπειθὲς ἤδη τὸ ἄλογον καὶ πρᾷον ᾖ γεγονὸς ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ κεκολασμένον — VI. 309. 9. παραδίδωσι (ſcil. ſal) τὴν ἄλλην τροφὴν εὐπειθῆ καὶ μαλακωτέραν τῇ πέψει VIII. 659. 2.

εὔπεπτος, facilis concoctu VI. 518. 14. et VIII. 622. 1.

εὐπερίθραυστος, fragilis. τὸ θυμικὸν καὶ μανικὸν εὐπερίθραυστόν ἐστι καὶ σαθρὸν VII. 798. vlt.

εὐπερίφορος VI. 887. 8. ſed vid. not. 8.

εὐπερίχυτος IX. 757. 12.

εὐπέταλος, foliis abundans VIII. 570. 9.

εὐπέτεια, facilitas. ῥᾳδίαν καὶ λείαν καὶ δι' εὐπετείας εἶναι τὴν ὁδὸν VI. 288. 4.

εὔπλαστος, facilis formatu. εὔπλαστον καὶ ὑγρὸν ἡ νεότης VI. 10. 3. τὸ τῆς φωνῆς πνεῦμα τοῖς διδάσκουσιν εὔπλαστον οὕτω καὶ μιμηλὸν ἐξαριθμεῖν καὶ ῥυθμίζειν παρέχοντες X. 52. 1.

εὔπληκτος, facilis pulſatu. ὁμαλῷ πνεύματι καὶ λείῳ κεκραμένος ὁ χαλκὸς εὔπληκτός ἐστι καὶ ἠχώδης VIII. 879. 6.

εὔπλοια, felix nauigatio IX. 125. 1. et X. 367. 7.

ἐϋπλόκαμοι Νύμφαι, pulchris cincinnis ornatae VII. 635. 9.

εὔπνους οἰκία, domus, quae ſalubribus auris perflatur VIII. 47. 5.

εὐποιητικὸς, beneficus X. 346. 10. 347. 10. et 348. 1.

εὐπορεῖν, abundare. εὐποροῦντες ἀπὸ τῶν θρεμμάτων μάλιστα VII. 112. 7. τουτὶ Ἐρασίστρατος ὀρθῶς πρὸς αὐτὸν ἠπόρησε VIII. 789. 3. vid. not. 14.

εὐπόριστος, parabilis, facilis acquiſitu. σπέρματα πάμπολλα τῶν εὐποριστῶν VI. 599. pen. vid. etiam T. VIII. 789. 6. ibique not. 17.

εὐποτμία, felicitas VI. 451. 1.

εὔποτμος, felix, beatus VI. 455. 9.

εὐπραγία, fortuna ſecunda. δεῖ μήτ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις περιχαρεῖς, μήτ' ἐν ταῖς συμφοραῖς περιλύπους ὑπάρχειν VI. 24. 14.

εὐπραξία, idem. ἡ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τὰ ἐλάχιστα γίνεται λυπουμένων VI. 132. 7.

εὐπρεπὴς, decorus, ſpecioſus. μέλλησις προμηθὴς ἐνομίσθη δειλία εὐπρεπὴς VI. 206. 13. δεῖ, ὡς νοσήματος οὐκ εὐπρεποῦς, τῆς ἁμαρτίας τὴν νουθέτησιν καὶ ἀποκάλυψιν ἀπόῤῥητον εἶναι VI. 261. 7. γυνὴ τὸ εἶδος εὐπρεπὴς VI. 533. 12. et ita γυνὴ εὐπρεπὴς κακῶς ἀκούουσα pag. 534. 2.

εὐπρόσδεκτος, acceptus, gratus IX. 196. vlt.

εὐπροσήγορος, affabilis. εὐπροσήγορος φιλανθρωπία VI. 456. 7. εὐπροσήγορος καὶ κοινὸς ὢν πελάσαι καὶ προσελθεῖν ἅπασιν IX. 273. 7.

εὐπρόσωπος, formoſus. Κριτόβουλον ὁ Σωκράτης εὐπροσωπότατον ὄντα προκαλούμενος εἰς σύγκρισιν εὐμορφίας, ἔπαιζεν, οὐκ ἐχλεύαζεν VIII. 501. vlt. τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων — τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθὼς VIII. 722. 10. λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας εὐπρόσωποι σφᾶς παρῄσαν ἔρωτες ναΐας κληῗδος χαράξει πόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν IX. 187. 9. vid. nott. 10. et 11.

εὐπτόητος πρὸς ἅπαν, qui quauis

εὐτοκία,

Z.

ζεςὸς,

H.

Θ.

θεσπίζειν,

θὴς,

ἴζημα.

κάρχαρος,

οὕτω

καταπνεῖν

νουν

κίων,

κυλλοπόδιον,

κώμιον,

λειποθυμία,

M.

μεθίδρυσις,

ταπίπτειν dicitur fortuna VI. 581. vlt.

μεταποιεῖν. λόγων τινὸς ἐμπειρίας μεταποιούμενος, peritiam quandam in dicendo affectans VI. 213. 2. ἀρετῆς μεταποιούμενοι VI. 363. 7. ἄνδρες παιδείας ἐλευθέρου μεταπεποιημένοι VI. 429. 8. γεωμετρίας καὶ διαλεκτικῆς καὶ μουσικῆς μεταποιούμενος VI. 465. antep. 2) μεταποιεῖν in act. mutare, e. c. scriptum aliquod VI. 419. 3.

μετάπτωσις ὀξεῖα ὁρμῶν VIII. 201. 5.

μεταπτωτὸς, alio recidens. ἐνεργεῖαι ἐν ὀλίγῳ μεταπτωταὶ VII. 756. vlt.

μεταῤῥίπτειν. ἡ τύχη δεινὴ μεταῤῥίψαι τὴν δοκοῦσαν εὐημερίαν VI. 396. 11.

μεταῤῥυθμίζειν. οἷόν τι πρὸς ἔσοπτρα κοσμοῦντες ἑαυτοὺς, ἢ μεταῤῥυθμίζοντες VI. 316. 7. οὐ μεταῤῥυθμιζομένων τῶν πόρων VIII. 744. 11.

μετάρσιος, sublimis. μετάρσια, phaenomena, quae in aethere conspiciuntur, vt nubes, et alia VII. 173. 13. VIII. 257. 13. et IX. 536. 3. νέφος μετάρσιον ὑπὸ μεταρσίου φωτὸς καταυγαζόμενον IX. 538. 11. τὰ μετάρσια πάθη IX. 541. 7.

μετάστασις, transmigratio VI. 634. 12.

μετασχηματίζεσθαι, aliam formam induere. εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου τύπον, ὥσπερ τὸ μεταιρόμενον ὕδωρ, περιῤῥέων ἀεὶ καὶ μετασχηματιζόμενος τοῖς ὑποδεχομένοις VI. 190. 8. vid. not. 85. ψυχαὶ εἰς ζῶα παντοδαπὰ καμπτόμεναι βίᾳ καὶ μετασχηματιζόμεναι VIII. 245. 4. οἱ πόροι παρασχόντες τι τῷ μετασχηματίζεσθαι τάξιν ἑτέραν καὶ διάθεσιν VIII. 740. 3. vid. not. 21.

μετασχηματισμὸς, formae ac vestitus mutatio. τῷ τυχόντι μετασχηματισμῷ τὴν Ἀσίαν ἐδημαγώγησε, scil. Alexander M. VII. 306. 3. πόρων μετασχηματισμὸς VIII. 739. 6. et 10. et 747. 6.

μετατάττεσθαι, sententiam mutare IX. 364. 3.

μετατρέπεσθαι, conuerti VI. 587. 4.

μετατροπὴ, conuersio, mutatio VIII. 874. 1.

μέταυλος, scil. θύρα, vocatur lingula, seu operculum arteriae asperae VIII. 789. vlt.

μεταφέρειν τὸ γινόμενον εἰς αἰτίας ἀτόπους καὶ μὴ πρεπούσας VI. 274. 3.

μεταχειρίζεσθαι, tangere, arripere. τοὺς εὐθὺς ἐν σώματι καὶ διὰ σωμάτων κολαζομένους μεταχειρίζεται ποινὴ ταχεῖα VIII. 234. 11.

μετενδύεσθαι, vestimenta mutare, de polypode dictum, colores identidem variante IX. 627. 12.

μετεπιγράφεσθαι, aliam inscriptionem nancisci IX. 339. 6.

μετέρχεσθαι, adire, tractare. ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο VI. 128. 12. μετέρχεσθαι τὸν θάνατόν τινος, mortem alicuius vlcisci IX. 95. 9.

μετέχειν τῆς τοῦ βελτίστου φύσεως VI. 439. antep. οὐ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης. dictum Sapphonis VI. 551. vlt. vid. etiam p. 552. 3. et Tom. VIII. 563. pen. vbi idem dictum recurrit.

μετεωρίζειν, in sublime tollere. τὸ δόρυ μετεωρίσας ὑπὲρ κεφαλῆς VIII. 357. vlt. μετεωρισθεὶς ἀνεῖλε τὸ ζῶον X. 792. 3.

μικρολο-

N.

νωθεία,

ἀεὶ

ὀξύρυγχος,

ὀρεωκόμος,

οὖλος,

παραλλάτ-

παρευδο-

πάτρη,

πολλὰς

VIII.

καθῆσθαι

πηρὸς, altero oculo captus VI. 37. 7.

πηρῦσθαι, mutilari. πηρωθεὶς τὸ σκέλος VI. 813. pen. vid. etiam p. 814. 1. λόγον ἔχει, τῦ ἀτελῦς φύσει πρότερον εἶναι τὸ τέλειον, ὡς τῦ πεπηρωμένυ τὸ ὁλόκληρον VIII. 523. 7.

πήρωσις, coecitas, et quidem alterius oculi VI. 36. vlt. et ita plene dicitur πήρωσις ὀφθαλμῶν VIII. 507. 1. 2) πήρωσις ἀκοῆς, priuatio auditus VI. 638. 13. 3) mutilatio quaecunque VII. 338. 14.

πήσσειν, vel πήττειν, constringere, glacie obducere. τὸ ὕδωρ κολλητικόν ἐςι καὶ σχετικὸν, τῇ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆττον IX. 749. antep. ἐκεῖνος (scil. Thermodon fluuius) καὶ θέρει πήσσεται X. 765. vlt.

πιαίνειν, pinguefacere, saginare. ὐδὲν ὕτω πιαίνει τὸν ἵππον, ὡς βασιλέως ὀφθαλμὸς VI. 31. 7. ἀεὶ ὑφορμεῖ (scil. adulator) τινὶ πάθει, καὶ τῦτο πιαίνει VI. 227. 3. ἡ ψυχὴ — πλανᾶται περὶ τἀλλότρια, βόσκυσα καὶ πιαίνυσα τὸ κακόηθες VIII. 52. 12.

πιδακώδης σὰρξ, caro scaturiginum plena: sic vocatur mamma lacte repleta VII. 929. 12.

πιέζειν, premere. βέλτιον, — ἐκεῖνα μᾶλλον πιέζειν (vrgere, iis immorari), οἷς ἅμα τὸ χρήσιμον καὶ πιθανόν ἐςιν VI. 112. pen. οἱ πολλοὶ — λογισμῶν δέονται πιεζόντων ἔξωθεν αὐτὺς ὑπὸ τῆς τύχης φυσωμένυς καὶ σαλευομένυς VI. 253. 4. νυθετύμενος ἔρως μᾶλλον πιέζει, dictum Euripidis VI. 261. pen. ἄσκησις τὰ φαντάσματα καὶ τὰ κινήματα μέχρι τῶν ὕπνων πιέζυσα VI. 310. 5. ταρτάρυ πυθμένα πιέζεις ἀφανῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις. ex Pindaro VI. 394. 9. ἐντείνεσθαι καὶ πιέζεσθαι σφόδρα τοῖς πόνοις VI. 515. 10.

πιεζεῖν, idem. πιεζῦντες οἴκοι τὰς ἐπιθυμίας καὶ κατισχναίνοντες VI. 478. 1. πιεζῦμεν σφόδρα τὰς ἁμαρτίας VI. 481. 11.

πίειρα φύσις tribuitur arboribus quibusdam VIII. 536. 8.

πιθάκνη, dolium IX. 503. vlt.

πίθος, idem. δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς ὔδει VI. 85. 4. et 399. antep.

πικραίνεσθαι, amarum esse X. 608. 3.

πικρία πρὸς οἰκέτας, exacerbatio aduersus seruos VI. 196. 1.

πικρὸς, acerbus, iratus. πῶς ὗτος χρηςὸς, ὃς ὐδὲ τοῖς πονηροῖς πικρός ἐςι. dictum Lycurgi in Charilaum VI. 204. 6.

πικρῶς, rigide, nimis accurate VIII. 619. 4.

πιλεῖν, cogere, constringere. γῆ πεπιλημένη ὑπὸ κρύυς VIII. 758. 3.

πίλησις, condensatio VIII. 876. 6.

πιμελὴ, pinguedo VIII. 582. pen.

πιμελώδης, pinguis. ἥκιςα οἱ νέοι καὶ γυμναςικοὶ πιμελώδεις VIII. 583. 1.

πίνα, genus conchae X. 78. 8. et 11.

πινακίδες χαλκαῖ, patinae aeneae VI. 173. 10.

πινάκωσις, contignatio VIII. 614. 5.

πινοθήρας, nomen animalculi, cancro similis X. 78. 4. et 7.

πίνος, sordes, squalor VII. 553. 6. et IX. 265. 14.

πισότροφα

πλεονεκτεῖ-

ἀρχὰς ποιεῖν Ariſtoteles dixit VIII. 928. 13. τὴν ἐπιμέλειαν καὶ πολυμάθειαν τοῦ φιλοσόφου σκεψώμεθα X. 586. 12.

πολυμαθής, qui multum nouit. σώφρων ἀνήρ ἐστι καὶ πολυμαθής VI. 563. 6. ἀνὴρ πολυμαθὴς καὶ οὐ νυστάζων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν VIII. 685. antep. vid. etiam p. 692. 4.

πολυμάντευτος, multis vaticiniis, ſeu oraculis, inſignis VII. 175. 1.

πολυμέρεια, varietas et diuerſitas partium IX. 606. 9. et 10.

πολυμερῶς, ſecundum varias partes VIII. 127. 8.

πολύμητις, conſilio et prudentia valens: epitheton Vlyſſis VI. 191. 10.

πολυμήχανος, callidus, verſutus in excogitandis aſtutiis: epitheton Vlyſſis VI. 125. 9.

πολυμιγία, commixtio e multis et variis rebus VIII. 627. 2. vbi de mixtura e variis ciborum generibus dicitur.

πολυμιξία, *idem.* αἱ πολυμιξίαι τῶν σπερμάτων X. 562. 10. vid. etiam p. 563. 11.

πολυμνάστια, ſunt modi muſici X. 653. 11.

πολυμνήμων, memoria bene valens VII. 172. 14.

πολυμνήστευτος, ἡ, virgo, quam multi proci ambiunt IX. 71. 3.

πολύμορφος, qui multas formas induere poteſt VII. 528. 11.

πολύμυσος VIII. 965. 13.

πολύνον VIII. 771. 7. vox corrupta: vid. not. 49.

πολυοινία, ebrioſitas VI. 888. 8.

πολυόφθαλμος, multis oculis praeditus VII. 398. 10.

πολυοψία, varietas obſoniorum VIII. 628. 12.

πολυπάθεια. ἡ δεισιδαιμονία πολυπάθειά ἐστι κακὸν τὸ ἀγαθὸν ὑπονοοῦσα VI. 640. 6. ἡ περὶ τὰ λυτρὰ τῆς σαρκὸς πολυπάθεια VIII. 927. 4.

πολυπαθὴς καὶ πολύτροπος ψυχή, anima, quae variis affectibus facile mouetur et mutatur VI. 366. 9. οὐδὲν οὕτω πολυπλανὲς καὶ πολυπαθὲς νόσημα, — ὡς τὸ τῆς δεισιδαιμονίας VI. 655. vlt.

πολυπάτητος, detritus. εἰς τὰς ἅλως καὶ πολυπατήτους κύκλῳ περιιὼν (ſcil. ὁ ἀδολέσχης) εἰσελαύνει ῥαψῳδίας τὸν λόγον VIII. 44. 5.

πολυπειρία, multarum rerum peritia VIII. 565. vlt.

πολυπενθής, qui grauiter luget. οἱ βαρυλυπώτατοι καὶ πολυπενθέστατοι πρᾳότατοι πολλάκις γίνονται ὑπὸ τοῦ χρόνου VI. 436. 11.

πολυπευθὴς καὶ πολυμάντευτος ἡμέρα, dies, quo multa vaticinia et oracula conſulentibus dantur VII. 175. 1.

πολυπίδαξ, fontibus abundans IX. 460. pen.

πολυπλανής, multis erroribus obnoxius, multiuagus. οὐδὲν οὕτω πολυπλανὲς καὶ πολυπαθὲς νόσημα, — ὡς τὸ τῆς δεισιδαιμονίας VI. 655. vlt. πολυπλανὴς ἐν γράμμασι VII. 665. 1. τὸ παθητικὸν καὶ ἄλογον καὶ πολυπλανὲς καὶ ἄτακτον VII. 738. 7.

πολυπλάνης ἄνθρωπος, homo, qui multas terras obiit, qui vbique circumuagatus eſt VII. 428. 3.

πολυπλασιασμός, multiplicatio VII. 525. 11.

πολύπλευρον ἔργον, multis lateribus conſtans opus X. 29. 2.

πολύπλοκος, multis nodis conſtrictus. τὴν δρμιὰν οὐ ποιοῦσι πολύπλοκον

πορνοβοσκὸς,

προδιαλύειν,

προήκειν

si genui-

ſi genuinum eſt hoc verbum: vid. not. 68.

προσνεῖν, congerere, coaceruare. ξύλα ταῖς θύραις πολλὰ προσνήσασα IX. 103. 13.

προσνήχεσθαι, adnatare VIII. 336. 14.

προσοικοδομεῖν. ἄλλα κάθηται πάθη χαλεπὰ καὶ μεγάλα καὶ δυσαπάλλακτα τῇ λύπῃ προσοικοδομῶν VI. 641. 10.

προσοιστέον. ἄλλως μὲν οὖν προσοιστέον ἐστὶ καὶ παιδιὰν καὶ γέλωτα τοῖς φίλοις VI. 251. 2. φῶς λαμπρὸν ὄμματι φλεγμαίνοντι οὐ προσοιστέον VI. 266. 9. προσοιστέον τὸν οἶνον πολλῇ κατακεραννύμενον διὰ μέσου καὶ κατακλυζόμενον ὑδροποσίᾳ VI. 501. pen.

προσομιλεῖν, alloqui. προσομιλήσας τι, de moribundo, ante deceſſum ex hac vita aliquid memoratu dignum adhuc dicente VI. 445. 9. μικρὰ τῷ Κλεοβούλῳ προσομιλήσας VI. 574. 5. ὃν οἱ πεμφθέντες ἀνελεῖν νεογνὸν ὄντα προσομιλήσαντα αὐτοῖς ἀπετράποντο VI. 624. 9. ſed vid. not. 31. πουλύποδος νόον ἴσχε πολυχρόου, ὃς ποτὶ πέτρῃ, τῇ προσομιλήσει, (ſed in aliis Plutarchi locis, vbi idem dictum citatur, legitur τῇπερ ὁμιλήσῃ) τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη IX. 627. 7.

προσονομάζειν, appellare IX. 502. 7.

προσόρατος, conſpicuus, qui cerni poteſt VII. 256. 5.

προσοργίζεσθαι, iraſci aliqua re VI. 45. 14.

προσορμίζειν, appellere ad terram aliquam VII. 217. 2. τὰς νίκας ἀριθμοῦσιν — νήσοις καὶ ἠπείροις προσορμιζομέναις τῷ μεγέθει τῆς ἡγεμονίας VII. 283. antep.

προσορχεῖσθαι τοῖς λόγοις τινός, ſaltare interea, dum quis de rebus ſeriis et grauibus verba facit VI. 168. 1.

προσουδίζειν, pauimento allidere VIII. 15. 8.

προσόφλειν, alicuius culpae reum eſſe, eiusque poenam luere. κενότητα καὶ ἀλαζονείαν μετὰ ἀσεβείας καὶ παρανομίας προσόφλοντες VII. 422. 9.

προσοφλισκάνειν, idem. κακοήθειαν καὶ δυσμένειαν προσοφλισκάνουσι VI. 157. 6. ἀνελευθερίαν τῇ κακοηθείᾳ προσοφλισκάνουσιν IX. 399. 10.

προσοχή, attentio. συναρμόττειν τῇ προσοχῇ τὴν ἀκρόασιν VI. 140. 7. αὐτὸν τῇ προσοχῇ καταδυόμενος εἰς τὸν νοῦν τοῦ λόγου καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ λέγοντος VI. 151. pen. τὰ ἐπιστάσεως καὶ προσοχῆς δεόμενα VI. 376. 2. προσοχῇ καὶ τὸ μέγα γίνεται μικρόν, καὶ τὸ μικρὸν εἰς τὸ μηδὲν ἄγεται IX. 282. 7.

προσπάθεια σώματος VI. 486. vlt. ſed vid. not. 67. p. 487.

προσπαίζειν τινί, illudere alicui VIII. 288. 13. οὐ παρῃτούμην τὴν δόξαν ἅμα προσπαίζοντι τῷ Ἀλεξάνδρῳ VIII. 519. 9.

προσπαλαίειν, colluctari VI. 216. 11.

προσπάσχειν. οὐδ' ἐρᾶν ὑμᾶς ἔγωγέ φημι τοὺς γυναιξὶ προσπεπονθότας, ἢ παρθένοις IX. 7. 6.

προσπατταλεύειν, clauis affigere. τὴν κιθάραν αὐτοῦ προσεπαττάλευσαν VI. 885. pen. ἐλάφων καὶ βοῶν κέρατα προσπατταλεύειν VII. 72. 15. vid. etiam p. 73. 8.

προσπελάζειν, appropinquare VII. 417. 5. de morbo aliquem inuadente

Mühe und Fleiß anwenden VIII. 570. 11.

προσφιλοσοφεῖν, praeterea philoſophari VIII. 659. antep.

προσφιλοσοφητέον ἐν ποιήμασι VI. 54. 13.

προσφιλῶς καὶ κεχαρισμένως ἀνθρώποις ὁμιλεῖν VI. 113. 3.

προσφοιτᾷν, accedere VIII. 3. 10.

προσφορὰ, fruitio cibi. ἐν πόσεσι καὶ προσφοραῖς γεγονότες VI. 492. 5.

πρόσφορος, commodus, congruens. παῖς παιδὶ καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνὴ VI. 188. antep. καθαρὰ καὶ ἀκραιφνὴς ὄρεξις ὑγιαίνοντι σώματι πᾶν ἡδὺ ποιεῖ καὶ ἁρπαλέον καὶ πρόσφορον VI. 481. 6. τὰ σύμφυλα καὶ πρόσφορα τῷ σώματι VI. 519. 12.

προσφύειν, vel προσφῦναι, adhaerere. τὰ φιλότιμα τῶν ἠθῶν καὶ χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ τὸν κόλακα δέχεται καὶ τρέφει προσφυόμενον VI. 179. 7. τῶν φιλοτίμων ὁ κόλαξ τὰ ὦτα κατέχων τοῖς ἐπαίνοις καὶ προσπεφυκὼς, δυσαπότρεπτός ἐστιν VI. 204. 10. τῶν σιτίων ἐστιν ἃ μήτε αἵματι προσφύεται, — VI. 226. 6. κακία ἀεὶ συνοικοῦσα τοῖς σπλάγχνοις καὶ προσπεφυκυῖα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν VI. 381. 10. διέδεταί σου τὸ σῶμα προσφὺς VI. 649. 3. τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔδοιμι ἐσθέμεναι προσφῦσα VI. 650. 14. οὕτω πικρῶς τῷ ῥήματι προσπέφυκε IX. 442. antep. αἰτιᾶσθαι τὴν φύσιν, ὅτι μὴ κέντρα προσέφυσε (adnaſci ſiuit) τοῖς σώμασι, μηδ' ἀμυντηρίους ὀδόντας, μηδ' ἀγκύλους ὄνυχας X. 111. 4.

προσφυὴς, congruens, conueniens rei praeſenti. ζήτησις μηδὲν προσφυὲς φέρουσα VIII. 519. antep.

προσφωνεῖν τινί τι, literis aliquid perſcriptum ad aliquem mittere VIII. 489. 5. ἐκεῖνο Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ προσπεφώνηται, dedicatum eſt X. 556. 1.

πρόσχημα, praetextus. τὸ σῶφρον, τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα VI. 206. 13. πρόσχημα καὶ δόξαν ἀρετῆς περιβαλλόμενοι VIII. 242. vlt.

προσχρῆσθαι, vti aliqua re ad aliud quid. οὐκ ἔστι περὶ πραγμάτων μεγάλων μὴ μεγάλαις προσχρησαμένου ἀρχαῖς ἐπὶ τὸ εἰκὸς τῇ δόξῃ προελθεῖν VII. 649. 5. — οἷς καὶ οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται περὶ μικρὰ προσχρῶνται καὶ παίζοντες VIII. 299. 11.

προσχρωννύναι. Λακεδαιμονίους ἄλλως γέ πως ὑποπεσόντας αὐτοῦ τῷ γραφείῳ προσέχρωσε IX. 412. 6.

προσχωννύναι, aggerere, congerere. ὁ Ἀλκμαίων ἰλὺν νεοπαγῆ τοῦ Ἀχελώου προσχωννύντος ἐπῴκησεν ὑποφεύγων τὰς Εὐμενίδας VIII. 377. 6.

προσψιθυρίζειν, in aurem alicui aliquid inſuſurrare VIII. 12. 14.

προσῴδια, τὰ X. 653. 5.

προσῳδὸς, concinens. οἴμοι, καὶ τὸν λόγον — χρήσιμον ἄν τι ποιῆσαι καὶ τῷ νόμῳ προσῳδὸν VI. 522. 4.

προσωθεῖν, impellere IX. 550. 7.

προσωπεῖον. ἐξάγειν τὰ ποιήματα τοῦ μύθου καὶ τοῦ προσωπείου VI. 130. vlt. προσωπεῖα καὶ κοθορνοὺς περιτιθέναι τινὶ VI. 208. 8.

προτείνειν. τῶν συμβουλευμάτων δέλεαρ ἀφύλακτον προτείνοντες τὴν ἡδονὴν VI. 43. 12. τὸ ἑτέρου προτείνοντος ἀκροᾶσθαι μετ' εὐκολίας, φιλόλογον καὶ κοινωνικὸν VI. 157. 8. προτείνων ἰατρῷ χεῖρα VI. 517. 13.

προτείχισμα,

πτηνὸν

P.

ῥᾳδιούργημα,

ῥᾳδιούργημα, dolo malo et fraudulenter factum IX. 415. 10.

ῥᾳδιουργία. οἱ αὐτοσχέδιοι τῶν λόγων πολλῆς εὐχερείας καὶ ῥᾳδιουργίας εἰσὶ πλήρεις VI. 19. 12.

ῥᾳδιουργὸς, qui mala fraude agit VIII. 375. 4.

ῥᾳθυμεῖν τὰ μικρὰ, in paruis negotiis remisse et paulo negligentius agere VI. 514. antep.

ῥαίνειν, conspergere. τοῖς ἀποφθέγμασι τῶν περιστερεώνων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες VIII. 425. 5.

ῥαιστὴρ, malleus VIII. 598. 5.

ῥάκιον, vestimentum vile ac detritum. ἀρώματα τρίβωνας εὐώδεις καὶ ῥάκια ποιεῖ VI. 380. 6.

ῥάκος, idem. αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεὺς VI. 191. 10. τοῦ Ἀγχίσου τὸ ῥάκος ἰχῶρα πονηρὸν ἐξεδίδου VI. 380. 6. sed hoc in loco suspecta est vox ῥάκος: vid. not. 7. ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε κἀξηνάγκασε πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον. dictum Diogenis de Antisthene VIII. 504. 7.

ῥακοῦσθαι, lacerum esse VIII. 545. 10.

ῥάμνος, spina alba VIII. 631. 5.

ῥάμφος, rostrum X. 80. 9.

ῥᾳστώνη, facilitas, remissio. θεραπεία, μὴ ποιοῦσα ῥᾳστώνην, μηδὲ κουφισμὸν VI. 278. 5. μὴ φθονοῦντες τῷ σώματι ῥᾳστώνης τὸ μέσον ἡδυπαθείας καὶ κακοπαθείας VI. 515. 6. ἐπεὶ ῥᾳστώνη τῆς ὀχήσεως ἦν, cum placide et tranquille veheretur, de Arione a delphinis vecto VI. 615. 1.

ῥαφὴ, sutura. ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς VI. 307. 9. vid. etiam Tom. VIII. 332. 11.

ῥαχία, litus maris asperum. ῥαχίαις τισὶ καὶ σάλοις ἐοικέναι VI. 311. 4. 2) tumultus, strepitus. ῥαχίαν καὶ ψόφον ἐν δήμῳ ποιεῖν IX. 155. 1.

ῥαψῳδὸς VIII. 937. 13.

ῥάων dicitur, cuius moestitia et aegritudo animi mitigatur VI. 402. 2.

ῥέγχειν, stertere VI. 749. 11.

ῥέζειν, facere, patrare. Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας; VI. 114. 4. πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; VI. 642. 7.

ῥέθος, membrum. ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει VI. 60. 11. — ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ τύψας, ἠὲ βαλὼν, ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται VI. 433. vlt.

ῥεῖα, facile. θεοὶ ῥεῖα ζώοντες VI. 72. 11.

ῥέμβεσθαι, circumagi, errare, vagari. — οὐδ' ὕπαρ, ἀλλ' ὄναρ αὐτῆς (scil. τῆς ἀρετῆς) ἐν εἰδώλοις καὶ σκιαῖς ῥεμβόμενος VI. 301. 5. οὕτως ἐρέμβετο κενεμβατοῦν καὶ σφαλλόμενον ὑπ' ἀναρχίας τὸ μέγεθος αὐτῆς, scil. copiarum Alexandri M. post obitum eius VII. 329. 10. μὴ δεῖ, καθάπερ θεράπαιναν, ἀνάγωγον, ἔξω ῥέμβεσθαι τὴν αἴσθησιν VIII. 69. 9. ἐρέμβοντο αὐταὶ (scil. αἱ ψυχαὶ) καθ' ἑαυτὰς VIII. 232. 7. ῥεμβόμεθα πάντες, ἀσχημονοῦντες καὶ κακοδαιμονοῦντες X. 405. 8.

ῥεμβῶδες βλέμμα, oculi vagi VI. 165. 6.

ῥέπειν, vergere, propendere. ῥέπειν πρὸς τὸ βέλτιον VI. 75. 10. ῥέπει εὐθεῖαν ῥοπὴν ὁ ἀπαθὴς λογισμὸς ἐπὶ τὸ δίκαιον VII. 759. 13.

ῥευματικός.

ῥὶψ, vimen ſalignum, virgultum. θεῦ θέλοντος, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις. ex Pindaro VII. 595. 3.

ῥιψαύχην, ceruices iactans. ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ VII. 643. 2. et VIII. 823. 7.

ῥίψις. αἱ Ὁμηρικαὶ τῶν θεῶν ῥίψεις ὑπ' ἀλλήλων VI. 72. 6. ῥίψεις ἐπὶ πρόσωπον αἰσχραὶ VI. 633. 4.

ῥοὰ, malum punicum VIII. 589. 12.

ῥόδον, roſa. ὐ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίης. dictum Sapphonis VI. 552. 1. vid. etiam verſ. 3.

ῥόθιον, impetus et agitatio maris VI. 612. 5.

ῥοιὰ, malum punicum VI. 660. 11. VIII. 535. 10. et 885. vlt.

ῥοῖζος, ſtrepitus, impetus VI. 613. 8.

ῥοπὴ, momentum. τῇ χείρονι ῥοπῇ προστιθεὶς ἑαυτὸν VI. 228. 2. ῥέπει εὐθεῖαν ῥοπὴν ὁ ἀπαθὴς λογισμὸς ἐπὶ τὸ δίκαιον VII. 759. 13. ἐν τοῖς ἀδήλοις καὶ ἀτεκμάρτοις τῷ λογισμῷ ῥοπὴν ἐπάγειν VIII. 295. 8.

ῥόπτρον, malleus, quo fores aedium pulſantur VIII. 53. 5.

ῥοφᾶν, vel ῥοφεῖν, ſorbere. ἔνθυ, ῥόφησον, ἔντραγ' ἔχει τριώβολον VII. 934. 8.

ῥόφημα, ſorbitio VI. 469. 12.

ῥύγχος, roſtrum, rictus VIII. 664. 8.

ῥυθμίζειν, ad numeros redigere, componere. ἐξ ἀρχῆς τὰ τῶν τέκνων ἤδη ῥυθμίζειν προσήκει VI. 10. 2. ὁ κόλαξ αὐτὸν ὥσπερ ὕλην τινὰ ῥυθμίζει VI. 187. 4. πολλοὶ τὺς φίλυς εὖ φερομένυς ἐν τοῖς πράγμασιν ὔτ' ἀξιῦσιν, ὔτε τολμῶσι ῥυθμίζειν VI. 252. 8. ῥυθμίζυσι τοῖς ἔθεσιν εἰς ἴχνος τι πρῶτον ἀρετῆς καθιςάντες VII. 730. 1. ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην. e Sophocle VIII. 27. 8.

ῥυθμικὸς, numerorum muſicorum peritus X. 211. 3.

ῥυθμοποιΐαι X. 663. 2.

ῥυθμοποιοὶ X. 662. 16.

ῥύμη, impetus. τῇ ῥύμῃ τῆς σελήνης εἰς τὐναντίον, ὥσπερ ἐν ταῖς δίναις, ἐξεώσθη VIII. 241. 3.

ῥύμμα. ὀθόνια ῥύμμασι καὶ χαλαςραίοις πλυνόμενα VI. 510. 7.

ῥυπαίνειν, inquinare, contaminare VI. 318. 12.

ῥυπαρία, ſordes VI. 536. 13.

ῥύπος, *idem* VI. 305. antep.

ῥυπτικὸς, vim abſtergendi habens. ἔνιοι ᾤοντο, τὰς ἀμυγδαλίδας δηκτικόν τι καὶ ῥυπτικὸν ἔχειν τῆς σαρκὸς VIII. 469. vlt. θερμοτέραν γε καὶ διαφανεςέραν εἰκὸς, ἢ ῥυπτικωτέραν, εἶναι, ſcil. τὴν θάλατταν VIII. 479. antep. κατακαυθὲν τὴν ἐκ τῆς τέφρας κονίαν ῥυπτικωτάτην παρέχειν ὑπὸ δριμύτητος dicitur lignum ficulneum VIII. 725. 4.

ῥυσσότης, rugoſitas VIII. 412. 3.

ῥυτὴρ, habena, lorum. οἱ κυνηγοὶ τὺς σκύλακας — τοῖς ῥυτῆρσιν ἕλκυσι καὶ ἀνακρύυσι VIII. 67. 5. vid. etiam p. 343. 7.

ῥυτὶς, ruga VIII. 195. antep.

ῥυτὸς, fluuiatilis. τῶν ῥυτῶν ὑδάτων τὰ πετραῖα καὶ ὀρεινὰ ψυχρότατα IX. 756. pen.

ῥωγμὴ, fiſſura, ruptura VIII. 637. 11.

ῥωννύναι, roborare. ἐπεὶ ἡ Ἑλλὰς ἐῤῥώσθη πόλεσι, vrbibus aucta eſt VII. 631. 1.

Σ.

σαββατισμοὶ, celebrationes ſabbatorum VI. 633. 4.

σαρκοφαγεῖν, carnem vorare. VII. 849. 3. X. 120. 6. 128. 4. ὐκ ἔστιν ἀνθρώπῳ κατὰ φύσιν τὸ σαρκοφαγεῖν X. 136. 3.

σαρκοφαγία, eſus carnium. κράτιστον ἐθίσαι τὸ σῶμα μηδεμιᾶς προσδεῖσθαι σαρκοφαγίας VI. 499. antep. δι' ἡδονὴν ἔργον παῦσαι τὴν σαρκοφαγίαν VIII. 911. 11. vid. etiam hoc vocab. Tom. X. 126. 2. 136. 5. 137. 3. et ſaepius.

σαρκοφάγος, carniuorus VIII. 903. 10. vbi hirundo ſic vocatur. τὰ σαρκοφάγα, beſtiae carniuorae VIII. 923. 5.

σάρκωσις, generatio carnis IX. 591. 11.

σάρος, ſcopae. σάρον μὴ ὑπερβαίνειν. praeceptum Pythagoricum VIII. 902. 2.

σατραπεύειν, ſatrapam eſſe X. 506. pen.

σατραπικὸν συμπόσιον VIII. 436. pen.

σατυρικὸς φιλίας ὑποκριτής VI. 185. 1.

σατύριον, herba quaedam libidinem veneream excitans et augens VI. 479. 8. vbi in plur. dicitur σατύρια.

σαῦρα, lacerta VI. 62. 7. et VIII. 522. 12.

σαυρωτὴρ τῦ δόρατος VI. 695. 3.

σάφα, manifeſte, aperte. μὴ ψεῦδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν VI. 103. 9. νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἶσθεν οἷος VI. 107. 3.

σαφηνίζειν, manifeſtum reddere. τῇ λαμπρότητι δηλῦν καὶ σαφηνίζον ἅπαντα. de igni dictum VIII. 809. 12.

σαώζειν, verb. poët. pro σώζειν, ſeruare VI. 433. 1.

σβεννύναι, exſtinguere. οἱ φθεῖρες — ἀπολείπυσι τὰ σώματα, σβεννυμένυ τῦ αἵματος, ἐξ ὗ τρέφονται VI. 180. 1. ἑκυσίως σβέσαι τὰς ὄψεις ἀπερεισάμενον εἰς ἔσοπτρα πυρωθέντα Democritum dicunt: ſed falſo VIII. 70. 2.

σβέσις, exſtinctio, mors, interitus VII. 653. 5. vbi αἱ σβέσεις καὶ φθοραὶ copulantur.

σβεστήρ. ὑπὸ τοιύτων ἐγὼ λόγων διακεκαυμένος ἔωθεν σβεστήρων δέομαι X. 373. 7.

σβεστήριος, aptus ad exſtinguendum. ὐδὲν τῶν σβεστηρίων ὄξυς πυρὶ μαχιμώτερον VIII. 589. 7.

σέβας, veneratio, admiratio VIII. 92. 4.

σέβασις, idem X. 595. 2. 596. 1. et 598. 1. vbique in plur. σεβάσεις.

σεβάσμιος, venerabilis, cultu diuino dignus IX. 62. 7.

σεβασμὸς, cultus diuinus IX. 487. 4. et X. 533. 5.

σέβησις VIII. 671. 3. vid. not. 21.

σεισάχθεια a Solone inſtituta IX. 220. 13. vbi ſimul explicatur, qualis illa fuerit.

σεῖστρον, crepitaculum VII. 481. 9. 12. et 15. et 482. 1.

σελήνη, nomen herbae X. 781. 3.

σεληνιακὸν ὕδωρ IX. 513. antep.

σεληνίδες αἱ ἐν τοῖς ὑποδήμασι VII. 137. 5.

σέλινον, apium VIII. 687. 8. et ſaepius ad p. 695. et aliquoties in plur. σέλινα.

σεμνολογία. ὐ πᾶν κατόρθωμα εἰς σεμνολογίαν πίπτει X. 327. 5.

σεμνὸς, venerabilis, honeſtus, grauis. τὸ σεμνὸν ὑπεροψίᾳ διώκειν VI. 160. 1. ὐ τῷ πικρῷ σεμνὸν ἡ φιλία καὶ αὐστηρῷ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ

σκιρτητικὸς,

δεῖται ὁ κιττὸς καὶ στηρίγματος VIII. 574. 2.

στηριγμὸς, subsistentia (vt ita dicamus, voce minus Latina), *das Stillestehen.* ἐν τῷ φιλοσοφεῖν οὐκ ἔστι ληγούσης διάλειμμα προκοπῆς, οὐδὲ στηριγμὸς VI. 284. 11.

στήριγξ, furca VII. 133. 4.

στηρίζειν, consistere, *stehen bleiben*, de planetis dicitur VI. 284. 8.

στιβαρὸς, robustus, grauis. ἐξαίρετον βάσταγμα φιλίας βριθὺ, μέγα, στιβαρόν: sic vocatur libertas in dicendo VI. 217. 14.

στιβὰς, culcitra, stramentum e frondibus. κοιμηθεὶς βαθὺν ὕπνον ἐπὶ στιβάδος VII. 395. antep.

στιβεύειν, indagare. δεῖ μὴ μόνον ἔχειν ἴχνη τὸν στιβευόμενον τόπον, ἀλλὰ κινεῖν τὴν ὄσφρησιν IX. 633. pen. οἱ στιβεύοντες sunt venatores X. 28. 6.

στίγμα, nota inusta. στιγμάτων καὶ ἥλων μεστὸς VIII. 242. 1. στίγματα βασιλήϊα. ex Herodoto IX. 440. 5. vid. etiam vers. 12.

στιγμαῖος, punctum temporis durans. ὁ μακρότατος βίος ὀλίγος ἐστὶ καὶ στιγμαῖος πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα VI. 447. 3.

στιγμὴ, punctum, momentum. στιγμὴ χρόνου πᾶς ὁ βίος ἐστὶ VI. 43. pen. vid. etiam p. 395. 1.

στιγμιαῖος πόρος X. 461. 3.

στίζειν, stigmate notare. τοὺς ἔτι πρεῦνας — ἔστιξαν στίγματα βασιλήϊα IX. 440. 5. vid. etiam vers. 10. et antep.

στιλβηδὼν, splendor IX. 523. 12.

στιλπνότης, *idem.* ἡ πανσέληνος πάντων ἐσόπτρων ὁμαλότητι καὶ στιλπνότητι κάλλιστόν ἐστι καὶ καθαρώτατο IX. 644. 9.

στίχες, ordines militum in acie stantium. αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν VI. 85. antep.

στιχίδιον, versiculus. περὶ γλώττης καὶ στιχιδίου καὶ ἱστορίας μαχόμενοι VI. 220. 12.

στιχοποιΐα, versuum compositio seu elaboratio VI. 163. antep.

στλεγγὶς, strigilis. περὶ ληκύθου χαλεπὸς ὢν καὶ στλεγγίδος VI. 220. 2. στλεγγίσιν οὐ σιδηραῖς, ἀλλὰ καλαμίναις, ἐχρῶντο, scil. Lacedaemonii VI. 888. 10. ὀνεῖν παρ' αὐτοῦ ἐν βαλανείῳ στλεγγίδα κιχραμένων VIII. 114. 13. ἐπὶ τῆς κοιλίας ἔγραφε (scil. Archimedes) τὰ σχήματα τῇ στλεγγίδι X. 502. 5.

στοιχειοῦν τὰ ἐναντία X. 286. vlt. vid. not. 53.

στοιχειῶδες ὕδωρ IX. 553. 1.

στολὶς, ruga vel plica vestimenti VI. 235. 2.

στολιστήρια κρυπτὰ καὶ σκότια VII. 416. 4. vid. not. 10.

στολιστὴς VII. 446. vlt.

στόλος, classis VI. 539. 12.

στομαχικὰ, τὰ, scil. πάθη, malae affectiones stomachi VIII. 919. 6.

στόμιον τρῆμα IX. 553. pen.

στομοῦν, acuere, roborare. ὁ Λακωνικὸς λόγος — εἰς αὐτὸ τὸ δραστήριον ἀφαιρέσει τοῦ περιττοῦ διωκόμενος στομοῦται VIII. 32. 11. τὸ ὕδωρ ψύχειν καὶ στομοῦν VIII. 756. 1.

στόμωμα. τῆς Ἰταλίας ἐπυνθάνετο τὴν ἐν Ῥώμῃ δύναμιν καὶ ἀλκὴν ὥσπερ στόμωμα προτεταγμένην VII. 292. 4. οἱ Κελτίβηρες ἐκ τοῦ σιδήρου τὸ στόμωμα ποιοῦσιν VIII. 32. 7.

στόμωσις. ὁ σίδηρος πυκνοῦται τῇ περιψύξει καὶ δέχεται τὴν στόμωσιν VI. 271. 13. στόμωσις πελέκεως VI. 593. 1.

στοναχὴ,

ςύγιος, triſtis, abominabilis. *ἡμέρα ἀποφρὰς καὶ ςύγιος* IX. 292. 1.

ςυπτικὸς, vim adſtringendi habens. *Φαίνεται τὰ διασπάσματα τῶν γυναικῶν — πικρὰ τῇ φύσει καὶ ςυπτικὰ ὄντα σφοδρότητι τοῦ ςρυφνοῦντος πικροῦ* VIII. 471. 2. *ςυπτικὴν φύσιν ἔχων ὁ ἄκρατος ἐνδύεται ταῖς ῥίζαις* IX. 639. 1.

ςύφειν, adſtringere. *ψύχοντι καὶ ςύφοντι χρῆσθαι τῷ κιττῷ* VIII. 572. pen.

ςυφότης, denſitas VI. 365. 7.

ςύψις, adſtrictio, ſtipatio VIII. 747. 12.

ςωμυλία, loquacitas. *ταῦτα τὰ νοσήματα — πολλὴν τερθρείαν καὶ ςωμυλίαν ἐν ταῖς σχολαῖς πεποίηκε* VI. 154. 2. *λόγων καὶ σοφιςῶν καὶ ςωμυλίας παρεισρυείσης εἰς τὴν πόλιν* VII. 264. 6. vid. etiam pag. 278. 4. vbi eadem ſententia recurrit, verbis paululum immutatis.

συβωτικὴ Ἀρέθουσα IX. 106. pen.

συγγενικὸς, innatus, cognatus. *ἆρ᾽ οὖν — κακίας ὁμοιότητα συγγενικὴν ἐν νέῳ βλαςάνουσαν ἤθει καὶ ἀναφυομένην ἐᾶν δεῖ;* VIII. 224. 3. *ἑςιάσεις συγγενικαὶ*, conuiuia, ad quae cognati inuitantur VIII. 649. 12.

συγγενὶς, mulier cognata VII. 76. 13.

συγγεννᾷν, ſimul gignere. *ἡ πονηρία συγγεννῶσα τὸ λυποῦν ἑαυτῇ καὶ κολάζον* VIII. 192. 3.

συγγίγνεσθαι τινι διὰ φιλοσοφίας, de rebus philoſophicis diſſerere cum aliquo VI. 248. 8. *κρύφα συγγίγνεσθαι γυναικί τινι*, clam conſueſcere cum foemina aliqua VI. 618. 5.

συγγνώμων. τῇ περιαυτολογίᾳ παῤῥησίαν συγγνώμονα τῆς αἰτίας διδούσης VIII. 139. 9.

συγγομφοῦν, ſimul infigere. *ἧλος ἀραρὼς τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ μέρεσι καὶ συγγεγομφωμένος* IX. 648. antep.

συγγυμνάζειν, ſimul exercere IX. 632. 3.

συγγυμνασία τῶν αἰσθήσεων IX. 558. 6. vid. etiam p. 585. 8.

συγκαθαγίζειν, ſimul immolare. *οἱ τῇ γαμηλίᾳ θύοντες Ἥρᾳ τὴν χολὴν οὐ συγκαθαγίζουσι τοῖς ἄλλοις ἱεροῖς* VI. 535. vlt.

συγκαθείργειν, ſimul includere VII. 281. 9.

συγκαθεύδειν, concumbere VI. 539. antep. 542. 4. et 13.

συγκαθιδρύειν, ſimul collocare. *τὸν Ἑρμῆν ταῖς Χάρισιν οἱ παλαιοὶ συγκαθίδρυσαν* VI. 161. 9. et ita *οἱ παλαιοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ τὸν Ἑρμῆν συγκαθίδρυσαν* Tom. eod. p. 523. 12.

συγκαθιέναι, vna demittere. *περιπλακεὶς ὁμοῦ συγκαθῆκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν* VI. 621. pen.

συγκαθιεροῦν, vna dedicare, ſeu conſecrare VIII. 416. 3.

συγκαθιςάναι, ſimul comprobare VI. 230. 11.

συγκάμνειν, vna labores moleſtos et aerumnoſos perferre VI. 359. vlt. 2) ſimul aegrotare VI. 520. pen. et 521. 3. vbi et prior ſignificatio locum habere poteſt.

συγκάμπτεσθαι, ſimul flecti VI. 232. 9.

συγκαταβιοῦν, vna viuere. *δι᾽ ἀνοίας ἀνήκεςος ἡ κακία τοῖς πολλοῖς συνοικεῖ καὶ συγκαταβιοῖ καὶ συναποθνήσκει* VII. 950. 17. *μετ᾽ εὐνοίας συγκαταβιοῦν τῇ γυναικὶ* IX. 21. 10.

συγκατάγειν,

συμπίλησις

συνεξαίρειν, vna extollere. τὰ ὑπὸ ξηρότητος, ἢ πάθυς, ἀργὰ καὶ βαρέα μιγνύμενον τὸ ὑγρὸν ἀναπέμπει καὶ συνεξαίρει VIII. 752. 4. τὸ παρὰ τῶν ὄχλων ῥόθιον πολλάκις συνεξαῖρον αὐτὴν (scil. τὴν φιλοτιμίαν) καὶ συνεξωθῦν τοῖς ἐπαίνοις, ἀκατάσχετον ποιεῖ καὶ δυσμεταχείριστον IX. 262. 17.

συνεξακύειν, vna audire VIII. 874. 13.

συνεξαμιλλᾶσθαι, vna certare VI. 520 7.

συνεξανιςάναι, vna excitare. ἀεὶ λυπεῖ τὺς ἀκροωμένυς, ἀνασοβῶν καὶ συνεξανιςὰς παρὰ γνώμην VI. 160. antep. ὑπηρετεῖν καὶ συνεξανίςασθαι τοῖς πάθεσι τῆς ψυχῆς dicitur corpus VI. 476. 5. ψυχὴ συνεξαναςῆναι ταῖς ἐπιθυμίαις μὴ δυναμένη IX. 127. pen. οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύυσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίςανται IX. 214. 1.

συνεξανύτειν, vna perficere, seu laborare. προσβιαζόμενοι θνητὸν ἀθανάτοις καὶ γηγενὲς ὀλυμπίοις συνεξαμιλλᾶσθαι καὶ συνεξανύτειν VI. 520. 7. ὐ συνεξανύτων, cum alium cursu non assequeretur VII. 192. 12.

συνεξαπατᾶν, vna decipere, imposturas alterius adiuuare VI. 236. pen. ὁρῶ τὴν Στωϊκὴν ἐκπύρωσιν, — καὶ τὰ Ἡσιόδυ (scil. ἔπη) — συνεξαπατῶσαν VII. 637. 3.

συνεξάπτειν, vna incendere VIII. 581. pen. τὰ χλωρὰ καίει (scil. ὁ κεραυνὸς), τῆς ὑγρότητος ἀντιλαμβανομένης καὶ συνεξαπτομένης VIII. 644. 9. συνεξάπτειν dicitur aqua marina IX. 611. 5. ὐσία πάντα λεπτύνειν καὶ συνεξάπτειν φύσιν ἔχυσα IX 648. 14.

συνεξατονεῖν, vna debilem ac remissum esse. τρόπον τινὰ τῦ προσώπυ τῇ ψυχῇ συνδιατρεπομένυ καὶ συνεξατονῦντος VIII. 96. 5.

συνεξέρχεσθαι, vna exire. δεῖ τὸ πλῦνον ὑγρὸν τῷ ῥύπῳ ταχέως συνεξελθεῖν, ὥσπερ τῷ νοσήματι τὸν ἐλλέβορον VIII. 481. 12.

συνεξευρίσκειν, vna cum alio aliquid quaerere, in inuenienda aliqua re alterum adiuuare VI. 416. 4.

συνεξοκέλλειν πορρωτέρω τῦ πιθανῦ X. 98. 13.

συνεξομοιῦν, similem reddere. τρόπον τινὰ συνεξομοιῦσθαι τοῖς πονηροῖς VI. 76. 6. αἱ φιλίαι τὰ ἤθη ζητῦσι συνεξομοιῦν, καὶ τὰ πάθη, καὶ τὺς λόγυς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ τὰς διαθέσεις VI. 365. 9. καὶ τῶν φυτῶν τὰ σπέρματα καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ βίοι ταῖς χώραις συνεξομοιῦνται. dictum Cyri, regis Persarum VI. 660. 5.

συνεξορθιάζειν X. 156. 1. vid. not. 64.

συνεξορμᾶν, vna irruere, eodem impetu ad aliquid ferri. ὁ κόλαξ ἐνδίδωσι καὶ συνεξορμᾷ τῇ ἐπιθυμίᾳ VI. 230. pen. 2) vna incitare, instigare. κινεῖν καὶ συνεξορμᾶν πάθος τι VIII. 162. 7. ἐγκελεύεσθαι καὶ συνεξορμᾶν πρὸς τὴν ἀρετὴν VIII. 345. 4. συνεξορμᾶν τὰ ζῶα πρὸς τὺς συνδυασμὺς VIII. 732. vlt. vid. etiam Tom. IX. 35. 7.

συνεξυγραίνεσθαι, simul humectari, seu liquefieri IX. 15. 6.

συνεξωθεῖν τὴν φιλοτιμίαν τοῖς ἐπαίνοις IX. 262. antep. λέληθε τῷ Δημοκρίτῳ τὸν Ἐπίκυρον ἐκ τῦ ζῆν συνεξωθῶν X. 567. vlt.

συνέορσις VII. 764. 1. vox suspecta et procul dubio vitiosa: vid. not. 72.

συνεορτάζειν, vna cum aliis diem festum

festum celebrare VIII. 647. 3. vbi de nuptiis dicitur.

συνεπαινεῖν, collaudare VIII. 35. vlt.

συνεπαίρεσθαι, vna extolli, seu incitari VIII. 237. 10.

συνέπεσθαι, vna sequi. ὥσπερ θεῷ τῷ λόγῳ ταπεινὸς συνέπεται καὶ κεκοσμημένος VI. 304. 10. vid. etiam Tom. X. 179. 10.

συνεπεύχεσθαι, simul vota facere. οἱ θεῷ θύοντες ἅμα συμβώμοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται VIII. 829. 9.

συνεπηχεῖν, vna adstrepere. ἑλκόμενοι βίᾳ δι᾽ αἰδῶ καὶ συνεπηχοῦντες VI. 160. pen.

συνεπιβουλεύειν, in insidiis alteri struendis socium alicui esse et adiutorem VI. 236. antep.

συνεπιγαυροῦν, ferociam, seu alacritatem, vna addere VIII. 975. 4.

συνεπιγράφειν δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασι IX. 251. antep.

συνεπιδιδόναι VII. 762. 7.

συνεπιθειάζειν, diuinitatem vna addere. μὴ θεοῦ παρόντος ἐνταῦθα καὶ συνεπιθειάζοντος τὸ χρηστήριον VII. 611. 9.

συνεπιθορυβεῖν τοῖς κολακεύουσι VIII. 105. 3.

συνεπιθρηνεῖν, vna lamentari VI. 205. 10. λύπῃ συνεπιθρηνῶν VI. 226. pen. συνεπιθρηνεῖν dicuntur instrumenta musica, sonitum lugubrem edentia, eoque luctum augentia VII. 742. 3. φεύγειν ὅλως τὸ ἐλεεινὸν καὶ συνεπιθρηνοῦν τοῖς ἀβουλήτοις καὶ ταπεινούμενον VIII. 140. 6.

συνεπίθρυψις τῆς ψυχῆς X. 495. 5.

συνεπιθωύσσειν θηρεύουσι δορκάδας καὶ λαγωοὺς καὶ ἐλάφους dicitur deus aliquis IX. 35. 7.

συνεπικοσμεῖν τοὺς ἀδελφοὺς τῇ δόξῃ VII. 890. 11. καλῶς καὶ πολιτικῶς καὶ ἄχρι τέλους θεραπεύειν καὶ συνεπικοσμεῖν τινα IX. 214. 11.

συνεπικρίνειν, vna cum alio deliberare de aliqua re et diiudicare VI. 194. 10.

συνεπικροτεῖν, vna applaudere VI. 206. 1. et 231. 5.

συνεπικρύπτειν ἀδίκημά τι, adiutorem esse aliis in occultando flagitio aliquo VI. 618. 6.

συνεπιλαμβάνειν, vna comprehendere. ἐπιεικέστατος ἂν εἴη τρόπος (scil. τοῦ νουθετεῖν) ὁ συνεμπλέκων καὶ συνεπιλαμβάνων ἀμηγέπη τῷ ἐγκλήματι τὸν παῤῥησιαζόμενον VI. 265. 2. — ἂν καὶ μικρὸν ὁ λόγος συνεπιλαμβάνηται, vna adiuuet VI. 326. 2. συνεπελάβοντο τοῦ στρατεύματος ἐπὶ Σάμῳ IX. 412. 9.

συνεπιμαρτυρεῖν, vna testimonium perhibere. συνεφάπτεσθαι παρὰ γνώμην τῶν ἐπαίνων, καὶ συνεπιμαρτυρεῖν VIII. 135. 1. τῷ ἕτερον ἐπαινοῦντι χαίρουσι πολλάκις καὶ συνεπιμαρτυροῦσι προθύμως VIII. 144. antep.

συνεπιμειδιᾶν (vna arridere) τοῖς τοῦ σώματος πάθεσι dicitur anima VIII. 675. 1.

συνεπινεύειν, simul annuere, assentiri. αἰσχύνῃ τινὶ καὶ φειδοῖ τοῦ λέγοντος ὀκνοῦντες ἀνέρεσθαι καὶ βεβαιώσασθαι τὸν λόγον, ὡς ἔχοντες ἐν νῷ συνεπινεύουσιν VI. 172. 9. οὐ δέομαι φίλου συμμεθισταμένου καὶ συνεπινεύοντος VI. 194. 8. πρὸς μηδὲν ἀντιλέγων, ἀλλὰ πᾶσι συνεπινεύων VI. 213. 13. εὐτυχοῦντι ἀεὶ πρὸς χάριν ὁμιλοῦντες καὶ συνεπινεύοντες VI. 258. 1. ὥσπερ ἐξ ὅλης τῆς

συνυποφύε-

τερατοσκό-

τραχηλοκοπεῖν, ceruicem amputare VII. 227. pen. 228. 5. et 14. et 229. 1.

τραχὺς σῖχος X. 809. pen. qui fit p. 810. 16.

τρέμειν, tremere. ἄζην δ' ἔχων βοηθὸν, ἐ τρέμω σκιάς VI. 404. 10.

τρέπεσθαι πρὸς ὀδυρμὲς καὶ θρήνες VI. 432. 8.

τρέφειν. ἔτι (scil. ζῶα) ἃ καὶ λίθοις καὶ ὀσράκοις τρέφεται VI. 323. pen.

τρεχέδειπνος, qui celeriter ad coenam currit VIII. 896. 1. sed vers. 2. idem vocabulum explicatur: qui sero ad coenam venit, ideoque necesse habet, vt veloci pede accurrat.

τρέχειν. τύνη βραδὺς καὶ τρέχεις τὸν ἡμίονον VI. 569. 9.

τρῆμα, foramen. ὥσπερ ἀγγείοις καὶ τρήμασιν VIII. 750. 9. εἶναι τινὰ ἑώραν διά τινος τομίε τρήματος περιφέρεσαν παλίῤῥοιαν IX. 553. pen.

τρηχὺς, pro τραχὺς. ὡς ἀν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων VI. 162. 1. VII. 892. 7. et VIII. 458. 10.

τριαινοειδὴς, tridentis formam habens IX. 479. 10.

τριακοντάκλινοι οἶκοι, triginta triclinia continentes aedes VIII. 703. 4.

τριβάρβαρος, admodum barbarus VI. 47. pen.

τρίβος, via, semita VI. 615. 11.

τρίβων, vestis detrita. ὥσπερ ἐν τρίβωνι Λυσιακῷ λόγῳ λεπτῷ καὶ ψιλῷ καθήμενος VI. 153. pen. ἔῤῥιπται ὁ τρίβων VI. 191. 11. παυόμενοι τῶ διὰ πώγωνα καὶ τρίβωνα φρονεῖν μέγα VI. 303. 1. ἀρώματα τρίβωνας εὐώδεις καὶ ῥάκια ποιεῖ VI. 380. 5.

τριβωνοφορεῖν, pallium vile ac detritum, quale philosophi austeriores, gestare VI. 192. 10.

τριβωνοφορία, gestatio eiusmodi pallii VI. 191. 7. ὅτε φιλοσόφες πωγωνοτροφίαι καὶ τριβωνοφορίαι ποιῶσιν VII. 389. 8.

τρίγλα, mullus, nomen piscis VIII. 664. 12. 912. 5. et X. 69. 10.

τριγλοβόλος, qui mullum caedit X. 26. 14.

τριγωνίζεσθαι. πεντάκις τριγωνισθέντα VII. 638. pen.

τριγωνοειδὲς σχῆμα, triangularis figura VII. 663. 8. et τριγωνοειδεῖς σχηματισμοὶ IX. 734. 16.

τρίδυμοι, tergemini VII. 231. 4. et 17.

τριετηρικὴ παντέλεια, cultus numinis solennis tertio quoque anno peragi solitus VIII. 669. 7.

τρίζειν, stridere. ψυχαὶ ἐχόμεναι (scil. ἀλλήλων, quod subaudiendum est) καὶ τετριγυῖαι ὑπὸ μνήμης καὶ ὀργῆς VIII. 245. 1.

τριημιτόνιον, est interuallum musicum VII. 530. 14.

τριηραρχεῖν, praefectum triremium esse IX. 310. 1. et 329. vlt.

τριήρας IX. 333. 4. est vox corrupta: vid. not. 22.

τριμελὴς, modus musicus X. 653. 10.

τριμερὴς, pariter modus musicus, et, vt videtur, idem cum praecedente X. 658. antep. et 659. 1.

τρίμηνος πυρὸς IX. 625. 1.

τρυγᾶν,

Υ.

τῦ

τῦ νοσήματος ὑπείκοντος καὶ χαλῶντος VI. 278. 6.

ὕπειξις, obſequium. ἡ τῦ θήλεως ὕπειξις τῷ ἄῤῥενι IX. 11. 6.

ὑπειπεῖν, verba addere, inſuper dicere VI. 3. 4. τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπειπὼν VI. 67. 6.

ὑπεκβάλλειν. μὴ δυσωπῦ τὸν μισῦντα, μηδ᾽ ὑπέκβαλε πιστεύειν δοκῦντα VIII. 102. antep. vid. not. 14.

ὑπεκδράναι, clam aufugere. ὔτε τὸν Ὀδυσσέα γενέσθαι φρόνιμον (ſcil. ἔφην), ὑπεκδράντα τῦ Κύκλωπος, ἀλλ᾽, ὅτι τοιῦτος ἦν, ὑπεκδράναι VIII. 543. 7. 8.

ὑπεκδῦναι τι, clam ſe ſubducere alicui rei VI. 652. 6. vbi de Tantalo dicitur lapidem a ſe amoliri conante.

ὑπεκκάειν, clam incendere. τὴν ἔχθραν τῶν κεκλημένων τῇ φιλοτιμίᾳ ὑπεκκάομεν καὶ ἀναζωπυρῦμεν VIII. 436. 9.

ὑπέκκαυμα, fomes. τῶν ἀπαιδεύτων ὑπεκκαύματα τοῖς πάθεσι συλλεγόντων VI. 111. 7. ὁ νῦς — ὑπεκκαύματος μόνον, ὥσπερ ὕλη, δεῖται VI. 175. 12. ὑπέκκαυμα τῆς λύπης: ſic vocantur vltima verba defunctorum VI. 445. 10.

ὑπεκκαύστρια apud Solenſes quae fuerit VII. 172. 7.

ὑπέκλυμα VIII. 774. 13. ſed vid. not. 60.

ὑπεκπροφεύγειν. ποίεεν, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο. verſus Homeri X. 199. 1.

ὑπεκρεῖν, clam effluere. τῶν βελτιόνων ὑπεκρεόντων VIII. 369. 14.

ὑπεκτίθεσθαι, e mari in terram exponere aliquem. ὅπως ὑπεκθοῖντο γυναῖκας καὶ τὸ οἰκετικὸν IX. 441. 8.

ὑπεκφεύγειν, effugere. κυβερνήτης εὔχεται ὑπεκφυγεῖν, ſcil. τὸν χειμῶνα, procellam maris VI. 646. 3. πῶς ὑπεξέφυγε, ſcil. τὸν γάμον VIII. 595. 12.

ὑπεκχεῖν φθόνυς καὶ ζηλοτυπίας κ. τ. λ. VI. 292. 6.

ὑπέκχυσις VIII. 916. 13. ſed vid. not. 7.

ὑπεναντιῦσθαι πρός τι, aduerſari alicui rei VI. 352. antep.

ὑπεναντίωσις, contradictio. αἱ τῶν ποιητῶν ὑπεναντιώσεις πρὸς αὐτὺς VI. 70. vlt.

ὑπενδιδόναι, cedere VII. 755. 10.

ὑπενδύειν, induere. θώρακα σιδηρῦν ὑπενδεδυμένος VIII. 352. 6.

ὑπεξάγειν τὴν κοιλίαν, aluum ciere VIII. 516. 11.

ὑπεξαίρειν. ἀντλῦντες καὶ ὑπεξαίροντες τὴν θάλατταν VI. 484. 6.

ὑπεξαιρεῖσθαι, eximere. τὴν ἀνάγκην ὡς βιαζομένην ὑπεξείλετο VII. 77. 11. ὐδεμίαν ἀλγηδόνα τῦ ὄμματος ὑπεξαιρυμένοις VIII. 676. vlt. δύο τῶν ἀπὸ γένυς ὑπεξελέσθαι βυλόμενος IX. 437. 11.

ὑπεξαίρεσις τῦ ἀλγῦντος VIII. 516. 2.

ὑπεξανίστασθαί τινι, in alicuius honorem de ſede ſurgere VI. 813. 15. et IX. 217. 8. et 253. 8.

ὑπεξιέναι (ab εἶμι), exire. ἀγγείων ὑγρὸν δεχομένων, ὁ κενὸς ἀὴρ ἐκθλιβόμενος ὑπέξεισιν VI. 302. antep.

ὑπεξιστάναι. ὑπεκστὰς τῷ λοιδορῦντι, cum conuicianti ceſſiſſet IX. 230. 16.

ὑπεραγανακτεῖν, ſupra modum indignari VI. 441. antep.

ὑπεραγαπᾶν, admodum dilige-

 re

ὑπερφέρειν,

ὑπολιμώδης,

ὑποπο-

Φ.

φάρυγξ, fauces, guttur VIII. 792. 5.

φάρυξ, *idem*. ibid. verſ. 2.

φάτις, fama. *ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ δήμȣ θῆκε φάτιν* VI. 95. 3. *αὕτη φάτις ἔχει ὑπὸ Ἀθηναίων* IX. 452. 12.

φατὸς, dicendus, nominandus. *ȣ̓ φατὸς ἀνθρώποις νῆσος* VII. 571. 4.

φατρία, curia. *φατρίας φατρίαις συνέμιξε*, ſcil. Homerus VIII. 445. 7.

φάττα, palumbes X. 439. 7.

φαύλως, male. *τὸ σῶμα φαύλως* — *ἔχοντες διακείμενον* VI. 475. 9.

φέγγος, ſplendor. *πολὺ φέγγος αὐξάνει, φέγγος ἁγνὸν ὀπώρας* IX. 36. 9.

φείδεσθαι ὀργῆς VI. 272. 12. *φειδόμενος τῆς ἀμετρίας τȣ̃ συγγράμματος* VI. 413. 3. et ita *φειδόμενος τῆς τȣ̃ λόγȣ ἀμετρίας* pag. 434. 9.

φειδώ. *αἰσχύνῃ τινὶ καὶ φειδοῖ τȣ̃ λέγοντος ὀκνȣ̃ντες ἀνέρεσθαι* VI. 172. 7. *ἐπαινέτης φειδȣ̃ς* VI. 599. 10.

φειδωλὸς, parcus. *ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία* — *φειδωλὰ ποιεῖ τὰ γαστρίμαργα* VII. 924. 1. *ἀνὴρ φειδωλὸς καὶ μικρολόγος* VIII. 462. 1.

φειστέον, parcendum eſt VI. 448. 9.

φελλὸς, ſuber. *φελλȣ̃ δίκην ὑπὸ κȣφότητος ἀναφέρεσθαι* VI. 484. 9. *φελλȣ̀ς πλατεῖς ὑποστρωσάμενος* VII. 287. 12. *τȣ̀ς τὰ δίκτυα διασημαίνοντας ἐν τῇ θαλάσσῃ φελλȣ̀ς ὁρῶμεν ἐπιφερομένȣς* VIII. 338. pen.

φέρβειν βοτὰ, pecora paſcere X. 500. vlt.

φέρειν. *ὅ τι ἂν εὕρωσιν ἀνδράποδον οἰνόληπτον* —, *τȣ́τῳ φέροντες ὑποβάλλȣσι τȣ̀ς υἱȣ̀ς* VI. 11. antep. *ὦ ἄνθρωποι, ποῖ φέρεσθε;* VI. 13. antep. *εὖ φερόμενοι ἐν τοῖς πράγμασι*, proſpera fortuna vtentes VI. 252. 7. *ἡδονῆς, ἢ ὀργῆς, ἢ ὕβρεως ἐπιλαβέσθαι φερομένης* VI. 256. antep. *ἀνθρωπίνως φέρειν τὸ συμβεβηκὸς* VI. 386. 7. *στρογγύλα εἶναί φασι τὰ κακὰ καὶ συνεχῆ καὶ πρὸς ἄλληλα φερόμενα κατὰ πολλὰς αἰτίας* VI. 440. 12. *φερόμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν* VI. 487. 8. *πλέον ἐφέρετο*, pluris aeſtimabatur, praeferebatur IX. 91. 8.

φερέκαρπος, foecundus, fertilis. *γενναῖα καὶ καλὰ καὶ φερέκαρπα σπέρματα* VII. 927. 2.

φερέπολις τῆς Ῥώμης: ſic vocatur Fortuna VII. 277. 9.

φερέσβιος Ἥρη IX. 480. 4. et 7.

φεύγειν. *ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων* VI. 336. 3. *μοῖραν δ' ȣ̓ τινα φημὶ πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν* VI. 448. 3.

φευκτὸς, fugiendus. *ȣ̓δὲν φευκτὸν νομιστέον αὐτȣ̀ς πάσχειν* VI. 446. 10.

φεύξιμος βωμὸς, ara, quo confugere quis poteſt VI. 635. pen.

φηγὸς, fagus, arbor et fructus VI. 86. antep. *φηγȣ̃ κλώνιον* VIII. 539. pen.

φημίζειν, famam ſpargere. *τεθνάναι φημισθέντες ἐπὶ ξένης ψευδῶς* VII. 73. 12.

φθάνειν, praeuenire. *ἔφθης με μικρὸν εἰπὼν* VI. 232. 5.

φθαρτικαὶ φαρμακεῖαι, corpus deſtruentia medicamenta VI. 510. antep.

φθαρτὸς, corruptioni obnoxius. *τί θαυμαστὸν, — εἰ τὸ φθαρτὸν ἔφθαρται;* VI. 404. pen.

φθέγγεσθαι, vocem edere, loqui. *ζωγραφία φθεγγομένη* vocatur poëſis VI. 62. 5. *μήτε πλείονα*

φιδίτιον,

φιλοθύτης,

φιλομήτωρ, matris amans VI. 456. 1.

φιλομουσία, artis musicae studium. ὁ Λυκοῦργος παρέζευξε τῇ κατὰ πόλεμον ἀσκήσει τὴν φιλομουσίαν VI. 885. 10. vid. etiam T. VIII. 505. 6.

φιλόμουσος, musicae deditus. φιλόλογος καὶ φιλόμουσος ἀνὴρ VI. 503. 8. et in plur. ἄνδρες φιλολόγοι καὶ φιλόμουσοι p. 507. 1. οἱ φιλόμουσοι τῶν βασιλέων πολλοὺς μουσικοὺς ποιοῦσιν VI. 530. 3. οἱ φιλόμουσοι τῶν βασιλέων occurrunt etiam Tom. X. 506. 5. μελῶν ἀρετῆς ἄριστος κριτὴς ὁ φιλομουσότατος VIII. 655. 2. φιλόμουσοι καὶ φίλαυλοι μουσομανίαι VIII. 821. pen. φιλόμουσος καὶ πολύμουσος ὢν VIII. 965. 12.

φιλόμυθος, qui fabulis delectatur VI. 108. 12.

φιλονεικεῖν πρὸς γαστέρα ὦτα μὴ ἔχουσαν VI. 499. 2.

φιλόνεικος, rixosus, contentiosus. τὸ τῆς κακίας σκεπτέον φιλόνεικον καὶ αὔθαδες VI. 261. antep. et ita ἄχθεται καὶ διαγριαίνεται τὸ φιλόνεικον τῆς κακίας VI. 267. 12. ἡ φιλαυτία φιλοπρώτους ποιοῦσα καὶ φιλονείκους ἐν πᾶσι VII. 844. 5.

φιλονείκως IX. 308. 5.

φιλοπαίγμων, qui iocis delectatur VIII. 833. 1.

φιλόπατρις, patriae amans VI. 452. 6. τὸ φιλόπατρι πρὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδειξάμενος VI. 453. 7.

φιλοπάτωρ, patris amans VI. 456. 1. et in plur. φιλοπάτορες X. 746. vlt.

φιλοπενθής, ad luctum proclivis. γυναῖκες ἀνδρῶν φιλοπενθέστεραί εἰσι κ. τ. λ. VI. 429. 10. τὸ θρηνῶδες καὶ φιλοπενθὲς τῆς ψυχῆς ἐγείρειν IX. 271. 1.

φιλοπευθές, τὸ, studium interrogandi de aliqua re VIII. 50. 2.

φιλοπευστία τῶν ἐν ἀποκρύψει καὶ λανθανόντων: ita describitur curiositas VIII. 58. pen.

φιλοπλουτία, amor diuitiarum, auaritia. οἰκτείρειν ἄξιον, ἢ βδελύττεσθαι νὴ Δία τὴν φιλοπλουτίαν VI. 97. 8. τίνος ἀπαλλάττει τῶν ἄλλων κακῶν ὁ πλοῦτος, εἰ μηδὲ φιλοπλουτίας; VIII. 77. 8. φιλοπλουτίαν καὶ φιλοχρηματίαν —— ἀποδυσάμενος IX. 262. 4.

φιλόπλουτος, diuitiarum appetens VI. 532. 7.

φιλοποιός, amicos faciens VIII. 416. 7. τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν VIII. 504. 1.

φιλόπολις, ciuitatis amans VIII. 137. antep.

φιλοπολίτης, ciuium fautor VI. 828. 15.

φιλοπονία, assiduitas laboris. ἀσκήσει καὶ μελέτῃ καὶ φιλοπονίᾳ τὰ κάκιστα τῶν παθῶν κατεργάζεσθαι VI. 336. 1. πειρώμενοι ὑπερβαλέσθαι ταῖς ἐπιμελείαις καὶ φιλοπονίαις VI. 343. 13.

φιλόπονος, assiduus in laboribus. ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία —— φιλόπονα ποιεῖ τὰ ῥάθυμα VII. 923. vlt. φιλοπονώτατος περὶ τὰ γυμνάσια VIII. 350. 4.

φιλοπότης, potus amans VI. 191. 10. φιλοπόταις συμμεθυσκόμενος VI. 366. 2.

φιλόποτμος, miseriarum amans. τὸ πάντων φιλοποτμότατον ζῶον: sic vocatur homo X. 103. 1. sed vid. not. 12.

φιλοπράγμον, τὸ, desiderium alienis negotiis se immiscendi: idem est cum πολυπράγμον VIII. 50. 3.

φιλοπροσήγο-

χαρίζεσθαι. τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ VI. 125. 12.

χάρις. παρὰ αὐτῇ (fcil. τῇ φιλίᾳ) χάριτές τε καὶ ἵμερος οἰκί' ἔθεντο VI. 181. 7. τὰς πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ τῇ σῇ πονηρὰς κλεῖθρον εἰργέτω στέγης VI. 231. 8. vid. etiam verf. 12. δεῖ τὴν ἀπὸ στόματος καὶ φωνῆς χάριν εὐάρμοστον εἶναι πρώτην καὶ ἡδεῖαν VI. 524. 1. τὴν τῆ ἀργυρίε κιβωτὸν εὑρίσκειν ἀεὶ πλήρη, τὴν δὲ τῶν χαρίτων κενήν. dictum Simonidis VIII. 199. antep.

χαρίσιον, nomen herbae X. 778. 1.

χαριστήρια τῆς νίκης IX. 420. vlt.

χαριστικὸς, munificus VIII. 502. 12.

χαριτοδότης, gratiarum largitor, epitheton Bacchi VI. 603. 4.

χαρμονὴ, gaudium X. 517. pen.

χαρμόσυνα, nomen diei fefti VII. 431. 1.

χαρμοσύνη, laetitia VII. 430. vlt. ὑπὸ γήθες καὶ χαρμοσύνης ἀναφέρεσθαι X. 533. 2.

χαροπότης αἰθέριος ἡ περιέχεσα τὸν κόσμον VII. 390. 3.

χαρτίον, charta VI. 220. 9.

χαρτὸς, gratus, iucundus. ἐδὲν ἴδιον τῇ ψυχῇ τερπνὸν, ἐδὲ χαρτὸν, ἐδὲ αἱρετὸν ὅλως οἰόμενοι VIII. 674. pen. τὸ ἀγαθὸν, χαρτόν· τὸ δὲ χαρτὸν, σεμνόν· τὸ δὲ σεμνὸν, καλόν X. 300. 5. ἆρά γε χαρτὸν ποιεῖ τὸ φρονίμως τὸν δάκτυλον προτεῖναι; X. 414. 8.

χάσμα, hiatus. χάσματα καὶ μυχοὶ, κακῶν μυρίων γέμοντες VI. 637. 1.

χάσμη, ofcitatio. χάσμαι ὑπνώδεις VI. 165. 8.

χασμώδης, ofcitans. τὸ χασμῶδες καὶ ῥάθυμον ἐκκόπτειν VI. 344. 9.

χαυνότης, laxitas, fungofitas. τῆ ἀφρῆ χαυνότης VI. 374. 7. χαυνότης πρὸς δόξαν ὑπὸ ἀλαζονείας VIII. 201. 5.

χαυνῆσθαι καὶ θρύπτεσθαι ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαίνων VI. 29. 7.

χαυνωτικὸς, laxum et fungofum reddens. λίπασμα χαυνωτικὸν σαρκὸς IX. 88. pen.

χέδροπες, legumina VIII. 801. 2.

χειὰ, latibulum. ὥσπερ χειαῖς δρακόντων τοῖς τῶν θεῶν μεγάροις, ἢ ἀνακτόροις, προσιόντες VI. 648. 5. φωλεώδης τῆ δράκοντος χειὰ VII. 646. 5.

χεῖλος. ἐλπὶς — ἔνδον ἔμεινε πίθε ὑπὸ χείλεσιν VI. 400. 13.

χεῖμα, hyems, tempeftas. πόῤῥωθεν ἐξευλαβεῖσθαι πρὸ χείματος VI. 489. 11.

χειμάζειν, cum tempeftate erumpere. ἐ πολλάκις ὑμῖν πρἔλεγον ἐγὼ τὴν ἀπὸ τῶν ὀρῶν νεφέλην, ὅτι χειμάσει ποτὲ ἐφ' ἡμᾶς; dictum Annibalis de Fabio Maximo VI. 738. 10. ταῦτα καὶ πλεσίες χειμάζει καὶ πένητας, vt tempeftas inuadit et infeftat VII. 826. 9. χειμαζομένῳ (ei, qui a fluctibus maris iactatur) τὸ ναυάγιον ἐγγύς ἐστιν X. 540. 5.

χείμαῤῥος, torrens. ὁ πόλεμος χειμάῤῥε δίκην πάντα παραφέρων VI. 17. 13.

χειμερινὴ ζώνη, zona temperata auftralis IX. 549. 1. et 4.

χεῖν, fundere. τὰ φύλλα ἄνεμος

 mentio,

πεῖν (nisi superius χρεοκ. mendum est typographicum), debito fraudare. ἐν τῷ δανείζειν χρεωκοποῦντες IX. 297. 1. vid. etiam vers. 2. χρεωκοπεῖν μέρος ἥμισυ τοῦ μέτρου X. 36. 4.

χρεὼν, fatum. τό τοι χρεὼν οὐκ ἔτι μὴ χρεὼν ποιεῖν VI. 391. 1. εἰς τὸ χρεὼν ὁδεύοντες VI. 431. 7. μεταστῆναι πρὸς τὸ χρεὼν VI. 454. 8.

χρῄζειν, desiderare, cupere. μισῶ δ', ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον. versus Euripidis VI. 419. antep. ὁ τὴν ὑγείαν ἀχρηστίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ χρῄζειν οἰόμενος VI. 512. 8. vid. not. 49.

χρηματίζειν, gratificari. μόλις πάνυ ταῖς ἀνάγκαις χρηματίζοντες VI. 476. 1. 2) ius reddere, responsa dare. ἐπαινῶ καὶ πόλεις καὶ ἄρχοντας, ὅσοι ξένοις πρῶτον, εἶτα πολίταις, χρηματίζουσι VI. 572. 11. 3) in med. χρηματίζεσθαι, lucrum facere, opes sibi acquirere. ἀπὸ δημοσίων χρηματιζόμενος IX. 262. 8.

χρηματικὸς, ad opes seu pecuniam pertinens. χρηματικὰ δῶρα, opposita τοῖς ἀπὸ λόγου καὶ σοφίας VII. 511. 4. χρηματικὴ πενία, penuria opum VIII. 81. 3. χρηματικὸς ἀνὴρ, diuitiis acquirendis et augendis intentus homo X. 410. 5.

χρηματισμὸς, opum et pecuniae acquisitio IX. 224. vlt.

χρῆσθαι παῤῥησίᾳ πρός τινα VI. 104. 6. et χρησάμενος ὀργῇ vers. 15. χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ. dictum Aristophanis de Euripide VI. 408. 9. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ VI. 118. 11. ἀκράτῳ τῷ καὶ χρῆσθαι VI. 279. 5. ἑαυτῷ πρὸς τὰ κυριώτατα καὶ μέγιστα χρῆσθαι IX. 233. vlt.

χρησμολογεῖν, oracula eloqui, vaticinari VI. 16. 4.

χρησμῳδεῖν, *idem*. χρησμῳδεῖν τοῖς ἐρωτῶσιν VII. 88. 5. τὸ χρησμῳδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις VIII. 465. 6.

χρησμῳδία ἡ ἐν μέτροις καὶ μέλεσι, carminibus contenta vaticinatio VII. 584. 4.

χρηστηριάζεσθαι, oraculum consulere VI. 855. 14.

χρηστικὸς. τὸ λειότατον μέλι καὶ χρηστικώτατον VI. 116. 12. αἰτίαν χρηστικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων necessitatem Empedocles appellauit IX. 506. 9.

χρηστικῶς, vtiliter, commode VI. 298. 9.

χρηστὸς. πῶς οὗτος χρηστὸς, ὃς οὐδὲ τοῖς πονηροῖς πικρός ἐστι. dictum de Charilao, rege Lacedaemoniorum VI. 204. 6.

χρηστῶς, belle, scite IX. 647. 15.

χρίσμα, vnguentum. δολερὰ εἵματα καὶ χρίσματα VIII. 560. pen. vid. not. 24.

χροιὰ, color. ἄστρα αὐγὴν τῇ χροιᾷ θαυμαστὴν ἀφιέντα VIII. 231. 7.

χρόνιος, diuturnus. οἱ χρόνιοι πόνοι μέγεθος οὐκ ἔχουσι. dictum Epicuri VI. 129. 8. χρονίου πολέμου γενομένου VII. 231. 3.

χρυσαλάκατος, aurea colo vtens VII. 371. 4.

χρυσόδετον κέρας VII. 787. 2.

χρυσοειδὴς, colorem aureum referens. χρυσοειδῆ καὶ πυῤῥὰν τὴν κόμην ποιεῖν IX. 88. antep. ἐπὶ

ψάλτης,

IN PLVTARCHI SCRIPTA,

SEV

OPVSCVLA QVAE VVLGO MORALIA VOCANTVR.

INDEX RERVM.

A.

Ac-

Adi-

Ae-

Alae

Alli-

bea-

Ana-

ani-

χλϵ·

Apol-

B.

C. Pontii

Κηροπλάστης

Cibi

Cle-

D.

Demodici

ad

Epi-

Era-

Exer-

F.

virginis

Gustatus

H.

Heroës

Iambeo-

K.

Laar-

in

Magni

Mauſo-

gem

Nuce-

O.

Occaſio

P.

Papaueris

ni

Philip-

Phoe-

Proui-

Punicei

R.

Sapiens

385.

Sui

Theopom-

Venus

INDEX

INDEX AVCTORVM
IN MORALIBVS PLVTARCHI OPERIBVS CITATORVM.

A.

I.

L.

M.

Meliſſus

V.

X.

Z.